

ภาพวาด

ภาพวาด

จุดมตา

93

ภาพวาด

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเกิตติอุสเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2013
เดือนมิถุนายน

เพื่อให้นานาชาติมีวัฒนธรรมการเสวนา การรับฟังและเคารพซึ่งกันและกันเป็นจริง

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้า

พระมารดาและพระบุตรและบรรดานักบุญ

วาดโดย : เบอาโต อันเยลิโก (เกิดที่ฟเรนเซ ค.ศ. 1395 – สิ้นใจที่กรุงโรม ค.ศ. 1455)

เทคนิค : สีฝุ่นบนแผ่นไม้

ภาพเก็บรักษาอยู่ที่หอศิลป์แห่งชาติอัมบริอา เปรูเจีย อิตาลี ภาพวาดสีฝุ่นและผงทองคำ บนแผ่นไม้จากหลังพระแท่นของเบอาโต อันเยลิโก เล่าเรื่องพระมารดาและพระบุตร มีทูตสวรรค์ถือมงกุฎดอกไม้มาถวายให้ทั้งสองพระองค์ และพระบุตรทรงถือผลทับทิม พร้อมด้วยนักบุญที่นับถือของคริสตชนท้องถิ่น ภาพนี้ยังคงมีลักษณะศิลปะแบบโกธิค และอยู่ในยุคเรอเนซองส์

ปกหน้าใน

นักบุญอันตอนแห่งปาตัม และนักบุญเปโตร

วาดโดย : บอนีฟาซีโอ เวอร์อนเนเซ (วาดก่อนปี ค.ศ.1543)

เก็บรักษาไว้ ณ ห้องแสดงภาพ อาคาเดมีอา เวนิส อิตาลี

นักบุญอันตอนแห่งปาตัม เป็นนักบวชคณะฟรังซิสกัน สิ้นใจที่ปาตัม ค.ศ. 1231 ท่านเป็นนักเทศน์ทำให้คนกลับใจทั่วตุลัส บริเว มงต์เปลิเย และดักเตอเนอการเอาเปริบคนยากจนของบรรดาเสฐฐี คินความยุติธรรมแก่สังคม ใครๆ ก็ไปสวดขอท่านช่วยเวลาทำของหายไปแล้วอยากหาให้พบ ก็เพราะมีเรื่องเล่าในชีวิตของท่านว่า ครั้งหนึ่งหนังสือสวดทำวัตรของท่านหายไ้ (โดยถูกหยิบฉวยไปโดยโนวิสมีดีคนหนึ่ง) ท่านวิงวอนขอต่อพระเป็นเจ้า ที่สุดโนวิสนั้นก็กลับใจเอาหนังสือสวดมาคืนแก่ท่าน

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- + เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- + เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสาร
- + เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคม และวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

ใครคือเพื่อนบ้านของเรา

(ลูกา 10:25-37)

นิทานเปรียบเทียบเรื่อง “ชาวสะมาเรียใจดี” นับเป็นนิทานเปรียบเทียบของพระเยซูเจ้าที่สมบูรณ์แบบทั้งในด้านคำสอนทางจริยธรรม และทางด้านวรรณกรรมเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่

ในด้านคำสอนทางจริยธรรม พระเยซูเจ้าทรงต้องการตอบคำถามของนักกฎหมายที่มาจับผิดพระองค์เขาถามว่า “ข้าพเจ้าจะต้องทำสิ่งใดเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์” พระเยซูเจ้าทรงถามเขากลับว่า “แล้วในฐานะที่ท่านเป็นนักกฎหมายในธรรมบัญญัติมีเขียนว่าอย่างไร ท่านอ่านว่าอย่างไร” เขาตอบอย่างถูกต้องโดยอ้างข้อความในหนังสือกฎหมายสองเล่ม “ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดกำลัง และสุดสติปัญญาของท่าน” (ฉะ 6:5) “ท่านจะต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง” (ลก 19:18) พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “ท่านตอบถูกต้องแล้ว จงทำเช่นนี้แล้วจะได้ชีวิต” แต่นักกฎหมายผู้นั้นเขายังต้องการจับผิดพระเยซูเจ้าอีกเพื่อคิดว่าพระองค์จะตีความคำว่า “เพื่อนบ้าน” กว้างขวางหรือคับแคบเหมือนชาวยิวทั่วๆ ไปที่ทำกันหรือไม่ พระเยซูเจ้าจึงทรงเล่านิทานเปรียบเทียบเพื่อสอนจริยธรรมและการตีความคำว่า “เพื่อนบ้าน” สรุปได้ 3 ประการคือ

1. ลืมเรื่องในอดีตที่เคยบาดหมางใจกัน
2. ตรงเข้าช่วยเหลือทันทีไม่ว่าเขาจะเป็นใคร เชื้อชาติ สีผิว หรือศาสนาใด
3. หวังดีต่อไปในอนาคต

ในด้านวรรณกรรม นิทานเปรียบเทียบเรื่องนี้พระเยซูเจ้าทรงนำเอาความบาดหมางใจระหว่างชาวสะมาเรียและชาวยิว ซึ่งชาวยิวเป็นผู้ดูถูกดูแคลนชนชาวสะมาเรียมาเป็นพื้นฐานทางด้านจิตใจเพื่อดำเนินเรื่อง จึงก่อให้เกิดความสะเทือนใจและชัดเจนในคำตอบอย่างยิ่ง เพราะชาวยิวด้วยกันเองยังไม่ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บเพียงเพราะเห็นแก่ตัวว่าหากช่วยแล้วจะต้องเลือด เขากลัวว่าตนเองจะมีมลทินผิดข้อบัญญัติในกฎหมาย จึงละเลยเรื่องมนุษยธรรม แม้จะเป็นชาวยิวชาติเดียวกัน แต่ชาวสะมาเรียที่ชาวยิวดูถูกดูแคลนกลับตรงเข้าช่วยเหลือโดยมิได้คิดถึงความเจ็บช้ำน้ำใจที่ตนเคยได้รับจากชาวยิว มีเพียงสิ่งเดียวคือ “มนุษยธรรม” ของความเป็นเพื่อนมนุษย์

...ข้าแต่พระเจ้า นิทานเปรียบเทียบอันทรงพลังและสูงค่าทางวรรณกรรมมาจากพระโอษฐ์ฉบับปล้นทันที อันเป็นพระปรีชาญาณแห่งพระจิตเจ้าผู้ประทับในองค์พระบุตร ขอพระองค์โปรดสอนให้ข้าพเจ้าหลุดพ้นจากความคับแคบและอคติทางเชื้อชาติ สีผิว ความเชื่อ แต่เข้าใจดังที่พระองค์ทรงสอนว่า “ทุกคน” คือ “เพื่อนบ้าน” ที่เราต้องรักเหมือนรักตัวเราเอง **✠**

ยินดีต้อนรับ

วันนี้ขอเริ่มทักทายท่านผู้อ่านด้วยคำว่า “ยินดีต้อนรับ” คำนี้ถ้าเราเป็นผู้พูดก็เปรียบเสมือนเราเป็นเจ้าของบ้านเปิดประตูทักทาย ผู้มาเยี่ยมชมมาเยือน ถ้าเราเป็นผู้ฟังก็เหมือนคำที่เรารู้สึกอุ่นใจ เมื่อผู้เป็นเจ้าของพื้นที่ ให้ความอบอุ่นกับเราด้วยถ้อยคำที่อบอุ่น คำว่ายินดีต้อนรับถ้าบรรยายกาศแบบไทยๆ มักตามมาด้วยคำว่า “ทำตัวตามสบาย...เหมือนบ้านตัวเองเลยนะครับ”

พื้นที่ที่คนๆ หนึ่งได้ความรู้สึกรับรู้ว่ที่นั่นคือบ้าน เขาคงสบายใจที่จะเดินไปไหนในบ้านหลังนี้ได้อย่างสบายใจ คงเข้าออกห้องโน้นห้องนี้ได้อย่างสบายกาย คงผ่อนคลายจบบนพื้นที่ในบ้านได้อย่างไม่เคอะเขิน ผู้คนในได้ชยคาบ้านหลังเดียวกันคงมอบมิตรภาพจากรอยยิ้ม การเอาใจใส่ ความผูกพัน ขวัญและกำลังใจ รวมทั้งกิจกรรมที่ทำร่วมกันประดามีคงเกิดขึ้นเพื่อความก้าวหน้าของแต่ละคน เขาเหล่านั้นคงดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อใครคนใดคนหนึ่งอาจต้องลาลจากบ้านหลังนี้ไป คนในบ้านก็คงรอคอยการกลับมาของเขาอย่างใจจดใจจ่อ เพื่อร่วมผ่านคืนวันอย่างมีความสุขเช่นเดิม นี่คือเรื่องราวในบ้าน ความรู้สึกที่มีต่อบ้าน และความมั่นคงปลอดภัยที่บ้านได้มอบให้กับคนๆ หนึ่ง

ยินดีต้อนรับสู่บ้านที่มีชื่อว่าอุดมสานต์ บ้านที่มีห้องต่างๆ มากมาย สำหรับความรู้ สำหรับความเข้าใจ สำหรับความคิดเห็น สำหรับเด็กๆ สำหรับผู้ใหญ่ สำหรับเยาวชน สำหรับครอบครัว สำหรับความบันเทิง สำหรับโลกแห่งงานศิลปะ สำหรับความคิดเห็น และสำหรับประสบการณ์ที่ถ่ายทอดร่วมกัน ฯลฯ ห้องแต่ละห้องยังคงอยู่ แต่วันเวลาที่พัฒนาและจากความก้าวหน้าของโลกที่หมุนไป และสายลมแห่งการเปลี่ยนแปลงที่มาเติมเต็มยุคสมัยเป็นดันสื่อและเทคโนโลยี ย่อมส่งผลต่อบ้านหลังนี้ให้ทาสีและปรับแต่งพื้นที่เหล่านั้นให้สด ใหม่ ร่วมสมัยเช่นกัน ดังนั้นอุดมสานต์โดยเริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม (ซึ่งมีวันส้อมวลชนสากล) เตรียมพบกับการขยับปรับเปลี่ยนกันอีกครั้ง ในบ้านหลังเดิม ซึ่งป้ายยินดีต้อนรับยังแขวนไว้อยู่เช่นเดิม

ส่วนฉบับนี้พบกับความเชื่อที่เราอาจจะไม่เคยมีคำถาม แต่เมื่อมีคำถามเราจะตอบเรื่องเหล่านี้อย่างไร “นพวาร์ ศรัทธาหรือการต่อรอง?” ดำรวจศรัทธากันอีกสักครั้ง ภายใต้มุมมองหลากหลาย แต่ยึดหลักการคือคำสอนของพระศาสนจักร และอีกเรื่องราวประดามี พร้อมจัดเตรียมไว้ให้ท่านผู้อ่านได้สัมผัส

ยินดีต้อนรับสู่บ้านอุดมสานต์ ทำตัวตามสบาย ทุกห้อง (คอลัมน์) เปิดพร้อมแล้วเชิญทัศนา...

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาบต์

ประธานสื่อนวชนคราตอโลกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ชาแนล
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการ
คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมสานต์

นิตยสารรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก
ธนาคารไดโนนามซิสเตอร์ศักดิ์ศรี งามวงศ์
สั่งจ่าย ป.ณ. ยานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร : 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan (Nonsi 14), Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok, 10120 Thailand.
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805
Fax : 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website: www.udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เพลง

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สก็๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 สก็๊ป “นพวาร ศรัทธาหรือการต่อรอง?”
- 18 ปี่แห่งความเชื่อ ร่วมฉลองพระเมตตา
ถวายบูชามิสซา ณ สักการสถานแม่พระฉวีดำ...
- 32 เปิดกรุเรื่องเก่า
- 34 ภาพเก่าเล่าเรื่อง

พระคัมภีร์ - ชีวิตคริสตชน

- 37 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 38 บทความเดือนใจ
- 41 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 42 ข้างธรรมาสน์
- 44 วันละก้าวกับพระเยซู
- 46 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
- 48 ช่อนไว้ในจังหวะชีวิต
- 50 ระหว่างเดือน
- 58 คุยกับเกสซ์กร
- 60 บันทึกกรรมทูต
- 62 คู่มือ
- 64 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 พจนมาลา
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรอุดมสานต์
- 73 การ์ตูนครูต้อย
- 78 ชวนน้องคุย
- 84 กำลังใจ...จากเพื่อนถึงเพื่อน
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 88 ชวนคิดชวนอ่าน

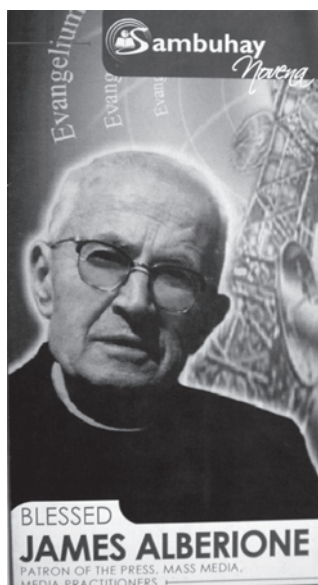
กีฬา

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 เขียนบทกวีเขียนชีวิต

นพวส

ศรัทธาหรือการต่อรอง?

ชั้นวางหนังสือของร้านสือเปาลีเน่ สำนักสือใหญ่ เป็นคณะนักบวชที่มีงานแพร่ธรรมหลักๆ คืองานสือมวลชนหลายสาขาในประเทศฟิลิปปินส์ เราสามารถพบกระดาษแผ่นเล็กๆ บางๆ ออกแบบคล้ายๆ กันโดยมีคำว่า “NOVENA” หรือภาษาไทยแปลว่า “นพวาร” อยู่ทุกแผ่น แม้รูปพระจะแตกต่างกันไป มีตั้งแต่รูปพระเยซู นักบุญ ผู้ตั้งคณะต่างๆ มวลสัทธิ และกองทัพความเชื่อเหล่านั้น ทำให้ผมหวนระลึกถึงถิ่นเกิด

นพวาร ภาษาศาสนาที่เราเข้าใจทันที อันหมายถึงการสวดภาวนาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 9 วันติด พร้อมบทสวดต่างๆ คนไทยรู้จักดีสำหรับการทำนพวารบางอย่าง เช่น แม่พระนิจจานุเคราะห์ ช่วงเป็นสามเณรผมเคยทำ 9 วันสำหรับเตรียมพระคริสตสมภพ เคยทำหรือมีส่วนร่วมบ้างกับนพวารพระหฤทัย เมื่อเป็นเจ้าอาวาสผมเคยได้เห็นหนังสือนพวารนักบุญโยเซฟ และเคยจัดแปลและจัดพิมพ์นพวารของพระนามพระเยซู และนพวารของนักบุญร็อค ฯลฯ ผมคิดว่ามีเงื่อนไขบางประการอย่างเบ็ดเสร็จที่ฝังอยู่ในหัวของเราคือ ต้อง 9 วันต่อเนื่องและเมื่อทำดังนี้ พระจะให้ในสิ่งที่เราขอ

เมื่อความศรัทธาถูกผูกด้วยเงื่อนไข เมื่อน้ำพระทัยของพระเหมือนถูกต่อรอง ครานี้เห็นทีจะต้องฟังความรอบด้านเพื่อให้เกิดความเชื่อที่มีความรู้ การไตร่ตรองที่มีเหตุผล และคำตอบเพื่อให้เราคริสตชนไทยมีวุฒิภาวะทางความเชื่อ ผมและหัวหน้ากองบรรณาธิการ ได้เวลาพาทุกท่านไปคลำทางหาคำตอบกันแล้วครับ

คุณพ่ออันตน วาลแซ็กกี

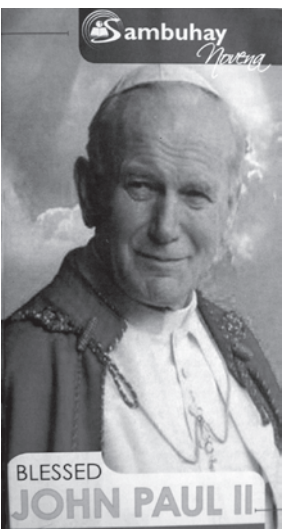
เลขาธิการคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม

คำสอนเรื่องการสวด 9 วัน เป็นอย่างไรในศาสนาคริสต์ เริ่มมาจากไหน เพื่ออะไร?

เราคงคุ้นเคยกับนพวารแม่พระนิจจานุเคราะห์ และนพวารศุภวันเดือน แต่จริงๆ แล้วนพวารยังมีอีกหลายแบบ พอจึงขอแบ่งปันเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับนพวาร

คำว่านพวาร (novena) มาจากคำว่า novem ในภาษาละติน ซึ่งแปลว่า 9 ดังนั้นนพวารคือ 9 วันแห่งการภาวนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการภาวนาส่วนตัว และการภาวนาพร้อมกับชุมชน เพื่อรับพระพรพิเศษจากพระเจ้า

นพวารแตกต่างจากอัฐมวาร หรือ 8 วันแห่งการฉลองซึ่งต่อเนื่องจากวันสมโภชสำคัญ (ปัจจุบันในปฏิทินพิธีกรรม มีเพียงวันสมโภชคริสตสมภพและสมโภชปัสกาที่มีอัฐมวาร) เพราะอัฐมวารเป็นการฉลองที่อยู่ในปฏิทินพิธีกรรม แต่นพวารซึ่งปกติทำก่อนการฉลองถือเป็นกิจศรัทธาและไม่อยู่ในปฏิทินพิธีกรรม นพวารถือได้ว่าเป็นสามเท่าของตรีวาร (3x3=9) 9 วันที่แม่พระและบรรดาอัครสาวกภาวนาพร้อมกันที่กรุงเยรูซาเล็ม ตามคำสั่งของพระเยซูเจ้า เพื่อรอคอยการเสด็จมาของพระจิตเจ้า (ระหว่างวันที่พระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์ และวันที่พระจิตเจ้าเสด็จ

ลงมา ซึ่งเป็น 9 วันพอดี) เป็นรูปแบบจากพระคัมภีร์ของ
นพวาร “บัดนี้ เรากำลังจะส่งพระผู้ที่พระบิดาทรงสัญญาไว้
(พระจิตเจ้า) มาเหนือท่านทั้งหลาย เพราะฉะนั้น ท่านจง
คอยอยู่ในกรุงจนกว่าท่านจะได้รับพระอานุภาพจากเบื้องบน
ปกคลุมไว้” (ลก 24:49) และขณะที่พระเยซูเจ้าทรงร่วมโต๊ะ
กับอัครสาวก พระองค์ทรงกำชับว่า “อย่าออกจากกรุงเยรู-
ซาเล็ม แต่จงคอยรับพระพรที่พระบิดาทรงสัญญาไว้ ดังที่
ท่านได้ยินจากเรา ขอบันทำพิธีล้างด้วยน้ำ แต่ภายในไม่กี่วัน
ท่านจะได้รับพิธีล้างเดชพระจิตเจ้า” (กจ 1:4-5) และ
“ทุกคนร่วมอธิษฐานภาวนาสม่ำเสมอเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
พร้อมกับบรรดาศตรี รวมทั้งมารีย์พระมารดาของพระเยซูเจ้า
และพี่น้องของพระองค์” (กจ 1:14)

นพวารในตอนแรกไม่ได้ใช้เพื่อเตรียมตัวสำหรับ
วันสมโภชสำคัญ แต่ได้ใช้เป็นช่วงเวลาแห่งการไว้วางใจ ซึ่ง
ชาวกรีกและชาวโรมันเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในสมัย
โบราณ มีความคุ้นเคยที่จะถือ 9 วันในการไว้วางใจ พร้อม
กับการฉลองพิเศษในวันที่ 9 หลังจากความตายหรือหลังจาก
การฝังศพ การปฏิบัติเช่นนี้ถูกนำมาใช้โดยคริสตชนด้วย
แต่ในรูปแบบที่แตกต่างจากการปฏิบัติของคนต่างศาสนา

นพวารที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสวดภาวนาเป็นพิเศษ
เพื่อจะได้รับพระพรพรทาน หรือเป็นการเตรียมสมโภชที่
สำคัญปรากฏเป็นครั้งแรกในตอนต้นของสมัยกลาง ซึ่ง
เริ่มต้นในประเทศฝรั่งเศสและสเปน เป็นการเตรียมสมโภช
พระคริสตสมภพโดยใช้เวลา 9 วัน เลข 9 เปรียบเหมือนการ
ที่พระเยซูเจ้าอยู่ในครรภ์ของแม่พระเป็นเวลา 9 เดือน มี
เอกสารของกระทรวงพิธีกรรมของสันตะสำนัก ในปี 2002
เกี่ยวกับกิจสัทธิธาดต่างๆ และพิธีกรรม เกี่ยวกับนพวาร
คริสต์มาส ว่าควรทำพิธีกรรมทำวัตรเย็นอย่างสง่า ตั้งแต่
วันที่ 17-23 ธันวาคม นพวารเพื่อเตรียมการฉลองยัง
เกี่ยวเนื่องกับวันฉลองของแม่พระและนักบุญซึ่งกระทำโดย
ชุมชนที่มีความศรัทธาต่อแม่พระและนักบุญองค์อุปถัมภ์
เพื่อขอให้พวกท่านวอนขอพระเจ้าเพื่อพวกเขา

ทำไมต้อง 9 วัน น้อยกว่านี้ หรือมากกว่านี้ได้ไหม แล้ว 9 วัน ถ้าไม่ต่อเนื่องจะได้หรือไม่ อย่างไร?

นพวาร หมายถึง 9 วัน ถ้าเป็นจำนวนอื่นเช่น 3 หรือ 8 ก็ไม่เรียกว่านพวาร แต่จะมีชื่อเรียกอื่น คือ ตรีวาร และอัฐมวาร ที่มว่าทำไมต้องเป็น 9 วันก็ได้ตอบไว้ในข้อแรกแล้ว และควรทำต่อเนื่องกันจนครบเพื่อจะได้เป็นนพวาร

ความคิดเห็น...เรื่องนี้ควรส่งเสริมต่อไปหรือไม่ควรส่งเสริม แนวโน้มทำให้เชื่อหรือจนงายมากกว่า

นพวารไม่ใช่พิธีกรรม และไม่ควรนำไปรวมกับพิธีกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งพิธีบูชาขอบพระคุณหรือพิธีศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ แต่ก็มีผู้นำเอาพิธีนพวารไปรวมกับพิธีบูชาขอบพระคุณ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรส่งเสริมและอาจจะสร้างความเชื่อที่ผิดๆ ให้แก่สัตบุรุษ เพราะโดยแท้จริงแล้ว พิธีบูชาขอบพระคุณเป็นสุดยอดของการถวายบูชาและการอธิษฐานภาวนาต่อพระบิดาเจ้า โดยผ่านทางพระเยซูคริสตเจ้า ไม่จำเป็นต้องหาสิ่งใดมาเสริมเติมแต่งให้มีความสมบูรณ์มากไปกว่านี้

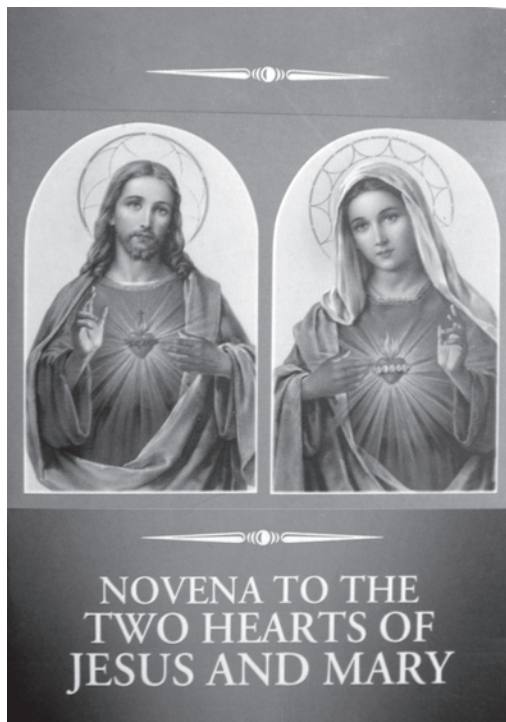
การทำพิธีนพวารจึงควรทำแยกต่างหากจากพิธีบูชาขอบพระคุณ ต้องไม่ถือว่าเป็นนพวารเป็นพิธีกรรมหรือการสวดภาวนาทางการของพระศาสนจักร แต่เป็นความศรัทธาเฉพาะกลุ่มหรือบุคคล ซึ่งหากไม่ขัดต่อหลักคำสอนของพระศาสนจักร ก็สามารถสวดนพวารได้ตามที่เห็นเหมาะสม

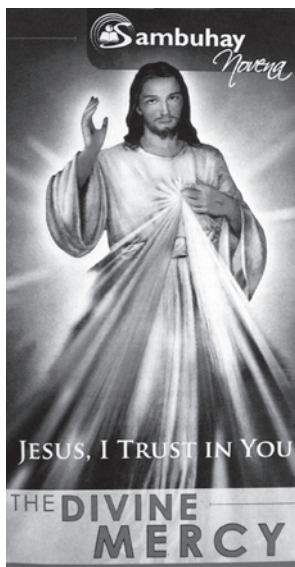
ข้อมูล หรือข้อสังเกตเกี่ยวกับนพวาร

บนแผงเอกสารนพวารอันหลากหลายร่วม 50 แบบขึ้นไป ผมมีข้อสังเกตดังนี้

1. บทราฟิงชีวิตของพระเยซูเจ้า เริ่มกันตั้งแต่ก้าวแรกถึงสิ้นพระชนม์ ไปต่อจนกลับคืนชีพกันเลย

นอกจากความหลากหลายของนพวารที่เราพบเห็นแล้ว เรายังพอสังเกตได้ว่า นพวารมีครอบคลุมทั้งชีวิตของพระเยซูเจ้าตั้งแต่ต้นนพวารพระนามของพระเยซูเจ้า นพวารครอบครัวยุคศักดิ์สิทธิ์ นพวารพระเยซูเจ้ากษัตริย์แห่งสากลจักรวาล นพวารพระเยซูเจ้าผู้รักษา

(นพวารพระหฤทัย) นพวารพระเยซูเจ้าผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา นพวารพระเยซูเจ้าผู้เมตตา (พระเมตตา) ฯลฯ อาจจะพอสรุปได้ว่า นพวารเหล่านี้เหมือนเรากำลังรำพึงชีวิตของพระเยซู-คริสตเจ้าผู้มีชีวิตเป็นแบบอย่างหลักแห่งการเจริญชีวิตคริสตชน

2. นักบุญมากันครบครัน

ผมคิดว่าคงมีการทำนพวารมากมาย ซึ่งเป็นนพวารของนักบุญนั้นๆ อาทิ นพวารนักบุญโยเซฟ นพวารที่เกี่ยวข้องกับนักบุญที่เป็นสานุศิษย์ของพระเยซูเจ้า นักบุญยอห์น นักบุญเปโตร นักบุญเปาโล นักบุญที่เป็นนักปราชญ์ของพระศาสนจักร นักบุญองค์ใหญ่องค์น้อย และแม้กระทั่งนักบุญที่พระสันตะปาปาองค์ใหม่ทรงเลือกเป็นพระนามของพระองค์ นพวารนักบุญฟรังซิสอัสซีซี

3. ความเชื่อต้องถ่องถี่ไม่น้อยหน้า

นพวารที่เกี่ยวกับความเชื่อต้องถี่ในที่นี้ผมกำลังหมายถึงประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งมีความเชื่อบางอย่างที่มีเอกลักษณ์และคงเอกลักษณ์ ดังนั้นเราจึงพบนพวารแบล็กนาซารีน (พระเยซูเจ้าแบกไม้กางเขน) นพวารซานโตนิโอ นพวารนักบุญและบุญราศีที่ถ่องถี่ หรือแม้กระทั่งนพวารแม่พระสายประคำแห่งมานีโอก นพวารแม่พระองค์อุปถัมภ์ผู้แสวงบุญแห่งกืออาโป เป็นต้น

4. บุญราศีก็มีนพวารนะครับ

ผมยังมีโอกาสได้เห็นนพวารบุญราศี เช่น นพวารบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 นพวารบุญราศีคุณแม่เทเรซา นพวารบุญราศีเจมส์ อัลเบริโอเน (อันนี้อาจเป็นเพราะเป็นบุญราศีผู้ก่อตั้งคณะนักบวชเปาลีเน)

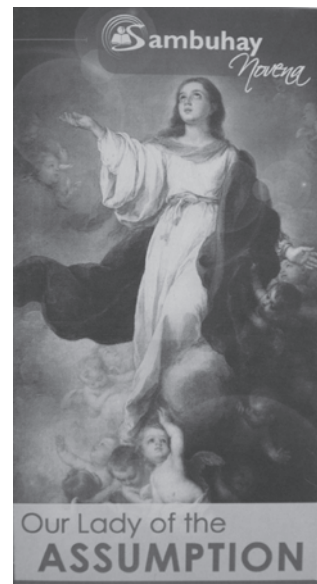
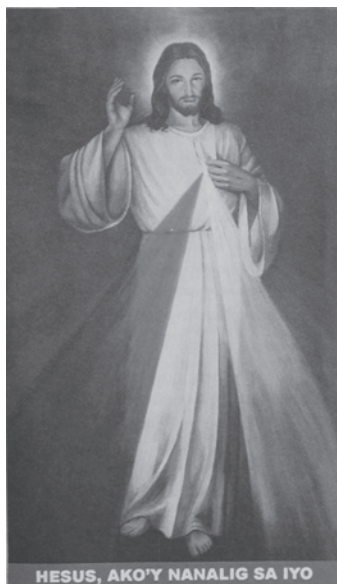
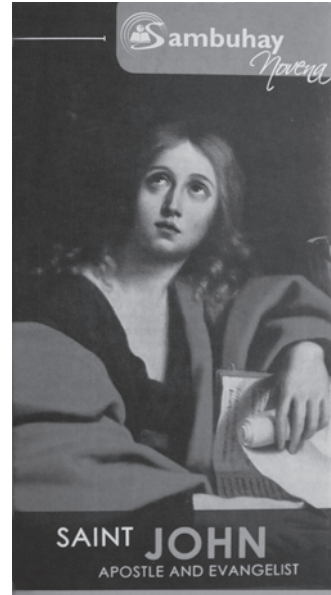
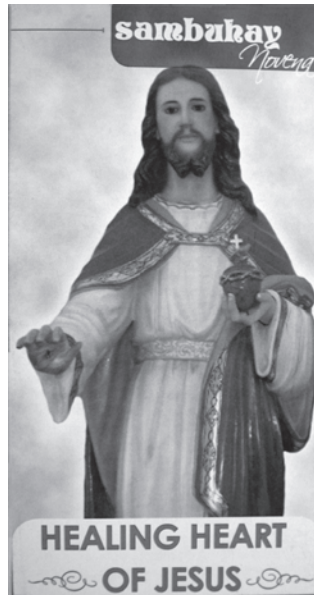
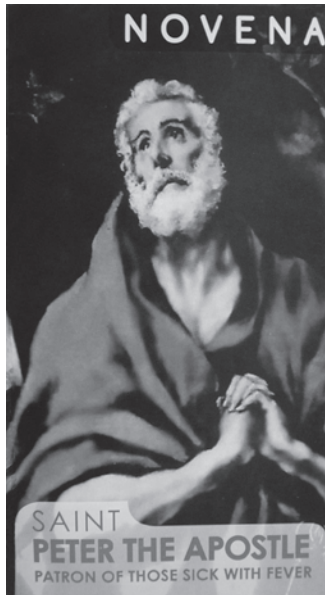
5. นพวารแม่พระมาจากวันฉลองสำคัญของพระนาง

นพวารที่เกี่ยวกับแม่พระ มักมาจากวันฉลองของแม่พระเป็นเกณฑ์ เช่น แม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ นพวารแม่พระราชินีแห่งสวรรค์ แม่พระนิจจานูเคราะห์

6. ยอดฮิตนพวาร (สำรวจจากความหลากหลายของเอกสาร)

ถ้าจะลองจัดอันดับที่ท็อป 3 ได้ สำหรับเอกสารนพวารผมขอเรียงลำดับตามจำนวนเอกสารที่มีจำนวนมาก และดูมีความหลากหลาย น่าจะเรียงได้ดังนี้

อันดับหนึ่ง ได้แก่ นพวารพระเมตตา
 อันดับสอง ได้แก่ นพวารพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า
 อันดับสาม ได้แก่ นพวารนักบุญโยเซฟ

คุณพ่อจิตตพล ปลั่งกลาง, C.Ss.R.

พินินพวาร์พระมารดานิจจานุเคราะห์

เป็นเวลากว่าห้าสิบปีแล้ว ที่ทุกๆ วันอังคารผู้คนจำนวนหลายพันมารวมกันที่เทเรซีน่า ประเทศบราซิล ทุกวันพุธผู้คนเรือนแสนคนมาชุมนุมกันที่มะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ทุกวันเสาร์ที่สิงคโปร์ผู้คนหลายพันมาชุมนุมกัน สำหรับเก้าวันในเดือนมิถุนายนหลายพันคนที่วัดของคณะในประเทศไอร์แลนด์ ในประเทศโปแลนด์มีผู้คนแห่กันไปทำสักการสถานของคณะพระมหาไถ่ตามเมืองต่างๆ อะไรที่ได้นำชนต่างเชื้อชาติ ต่างภาษา จำนวนมากจากหลากหลายประเทศเหล่านี้มารวมกัน คำตอบคือ กิจกรรมพิเศษที่คณะพระมหาไถ่ได้แสดงออกจนเป็นที่รู้จักกันในนามพินินพวาร์พระมารดานิจจานุเคราะห์

วิวัฒนาการของความเลื่อมใสศรัทธาต่อพินินพวาร์แม่พระ

พินินพวาร์แม่พระ (นพวาร์ หรือ novena มาจากภาษาละติน novem ซึ่งมีความหมายว่าเก้า) ไม่ใช่สิ่งใหม่ในธรรมเนียมของคาทอลิก ซึ่งก็มีพื้นฐานมาจากพระคัมภีร์ซึ่งบันทึกเรื่องราวของการภาวนาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาเก้าวันของคริสตชนยุคแรกพร้อมกับพระนางมารีย์ มารดาของพระเยซูเจ้า เพื่อรอคอยการเสด็จมาของพระจิตเจ้าในวันเพนเทกอสเต (กจ 1:14)

ในอาณาจักรเนเปิลสมัยของนักบุญอัลฟอนโซนั้น พินินพวาร์ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ในหนังสือพระสิริรุ่งโรจน์แด่แม่พระ (The Glories of Mary) นักบุญอัลฟอนโซได้ให้คำแนะนำอย่างพิเศษถึงวิธีการแสดงความศรัทธาต่อแม่พระ ตามธรรมเนียมของคณะ นพวาร์เป็นส่วนหนึ่งของกิจศรัทธาต่อแม่พระ โดยเฉพาะในวันฉลองแม่พระที่สำคัญ

คณะพระมหาไถ่มีหน้าที่ในการอภิบาลในรูปแบบของพินินพวาร์อย่างสม่ำเสมอ ในปี 1937 คุณพ่อเจมส์ คีน ได้นำพินินพวาร์มาใช้ในรูปแบบใหม่โดยไม่จำเป็นต้องทำติดต่อกันเก้าวัน โดยเริ่มที่วัดแม่พระมหาทุกข์ที่ซีกาโก และยังได้มีนพวาร์แด่แม่พระมหาทุกข์อย่างสม่ำเสมอด้วย วิธีการนี้ คณะพระมหาไถ่แขวงบัลติมอร์ได้นำมาปรับใช้และค่อยๆ แผ่ขยายไปทั่วโลก

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ในเดือนมกราคม ปี 1949 คณะพระมหาไถ่ในสิงคโปร์ได้เริ่มจัดพินินพวาร์แม่พระนิจจานุเคราะห์ คนนับพันไปร่วมพิธีนี้ทุกวันเสาร์ รวมไปถึงคนที่ไม่ใช่คาทอลิก และคนต่างศาสนาจำนวนมากด้วย จนพื้นที่ทั้งหมดในเขตนั้นถูกเรียกว่า Novena และยังมีสถานีรถไฟใต้ดินในเขตนั้นโดยเฉพาะด้วย

ในปี 1931 มิสยีนเกาสตี้ ซึ่งเป็นฆราวาสได้ทำรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์ขึ้นและมอบเป็นของขวัญแก่ชาวฟิลิปปินส์ ระหว่างสงครามรูปนี้ได้รับความเสียหายเกือบหมดและได้รับการบูรณะขึ้นใหม่พร้อมๆ กับการเริ่มพินินพวาร์ในฟิลิปปินส์ คุณพ่อลูอิส โอเลรี ผู้ได้สร้างวัดบาคลารันหลังใหม่ นำเสนอว่า นพวาร์เป็น “พันธกิจที่จะคงอยู่ตลอดไป”

เรื่องราวของพินินพวาร์ที่ไอร์แลนด์ก็น่าสนใจ ในเดือนตุลาคม 1943 พระสงฆ์คณะพระมหาไถ่สององค์คือ คุณพ่ออีแวนและคุณพ่อแมแกน ทั้งสองเป็นจิตตภิบาลของกองทัพสหรัฐที่

ประจำการอยู่ที่ไอร์แลนด์เหนือถูกเรียกตัวกลับมายังคณะที่โคลนาร์ด ในไอร์แลนด์ คุณพ่อเมแกน บอกกับคุณพ่ออิการบ้านคือคุณพ่อเรแกนเกี่ยวกับการนำพิธินพวารเกิดเกียรติแม่พระมาฟื้นฟู ขึ้นใหม่ คุณพ่อเรแกนก็นำเรื่องนี้ไปบอกคุณพ่อเคอร์ เจ้าคณะในเวลานั้น ซึ่งท่านก็เห็นชอบกับการทำพิธินพวาร ดังนั้นพิธินพวารจึงเกิดขึ้นทุกสัปดาห์ในโคลนาร์ด ดันเดลล์ และลิเมอร์ริก ทั้งยังมีการฉลองประจำปีซึ่งเริ่มด้วยพิธินพวารก่อนเป็นเวลาเก้าวัน

ความศรัทธาต่อแม่พระได้รับการส่งเสริมจากการประกาศข้อความเชื่อเรื่องการเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณของแม่พระในปี 1950 และปีแม่พระในปี 1954 และผลจากเหตุการณ์นี้ทำให้พิธินพวารประสบความสำเร็จอย่างมาก ในช่วงต้นของทศวรรษ 1970 คุณพ่อวินเซนต์ คานาวัด ได้มุ่งความสนใจโดยอุทิศชีวิตให้กับนพวารเก้าวันก่อนการเฉลิมฉลอง ภายใต้การนำของคุณพ่อ มีคนมาร่วมพิธินพวารในลิเมอร์ริก เพิ่มจาก 4,000 คน ในนพวารสองรอบ ในเดือนมิถุนายน 1971 เป็น 23,000 คน ในนพวารเก้ารอบในเดือนมิถุนายน 1976 และในปี 1981 คุณพ่อชาวไอริชผู้ขับเคลื่อนพิธินพวารได้รับวิดีโอตกทหายจากสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ซึ่งในเวลานั้นมีคนมาร่วมพิธินพวาร 24 รอบ คุณพ่อกล่าวว่า พิธินพวารเป็นการแพร่ธรรมรูปแบบใหม่ของคณะพระมหาไถ่ ซึ่งเน้นกลุ่มคนในเมือง

รูปแบบ

พิธินพวารทั่วโลกมีรูปแบบเหมือนกัน ต่างกันแค่บางครั้งมีพิธีมิสซา บางครั้งก็ไม่มี มีการขับร้องบทเพลง มีการสวดภาวนา มีคำภาวนาวอนขอและคำขอบพระคุณของที่ประชุม และมีการเทศน์ บางครั้งพิธินพวารยังรวมเข้ากับพิธีศีลออกยบาป ศีลเจิมคนไข้ และมีพิธีพิเศษสำหรับเด็กและเยาวชน

ภาพสะท้อนทางเทววิทยาบางประการ

นพวารแม่พระมีพื้นฐานอยู่บนประสบการณ์ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับ ‘ความชื่นชมยินดีและความหวัง, ความเศร้าโศกและความเจ็บปวดของมนุษย์ในช่วงเวลาของเรา’ ซึ่งส่งคายนาวัติกันครั้งที่ 2 ได้กล่าวไว้และพระศาสนจักรได้นำเสนอ ในการร่วมพิธีนพวารแม่พระ ประชากรจะได้ยินความชื่นชมยินดีและความโศกเศร้าของพวกเขาที่ถูกอ่านทางคำเสนอวิงวอนและคำขอบพระคุณต่อแม่พระ และบ่อยครั้งในบทเทศน์

นพวารแม่พระเป็นการทำให้ชีวิตคริสตชนเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา “ด้วยว่าการเป็นคริสตชนนั้นไม่ได้เป็นผลมาจากการเลือกทางจริยธรรมหรือความคิดที่เลิศหรู แต่เป็นการที่คนๆ หนึ่งได้เผชิญหน้ากับเหตุการณ์จนได้รับชีวิตที่มีประสบการณ์ใหม่และทิศทางที่มั่นคงแน่นอน” (สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16) คณะพระมหาไถ่พยายามทำให้การเผชิญหน้านี้ง่ายขึ้น โดยตระหนักว่าสำหรับคนจำนวนมาก นพวารแม่พระเป็นทางเดียวที่พวกเขาจะมีความสัมพันธ์กับศาสนา

นพวารแม่พระเป็นการสอนคำสอน สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ตรัสอย่างตรงไปตรงมาว่าคำสอนเป็นความพยายามของพระศาสนจักรที่จะสร้างศิษย์ เพื่อช่วยให้ทุกคนเชื่อว่าพระเยซูเจ้าคือพระบุตรของพระเจ้า เพื่อความเชื่อที่พวกเขาจะได้ทำให้เขามีชีวิตในพระนามของพระองค์ คำสอนเป็นการให้ความรู้ ให้คำแนะนำแก่พวกเขาในชีวิตเพื่อพวกเขาจะได้ร่วมมือกันสร้างพระกายของพระคริสตเจ้า พิธีนพวารไม่ใช่แค่การรักษาหรือเพื่อความสบายใจ แต่เป็นเรื่องของพันธกิจการแพร่ธรรม มิติของพิธีนพวารเกี่ยวข้องกับการศึกษาความเชื่อและยังเป็นการทำให้ประชาชนตระหนักถึงภารกิจที่ได้รับเมื่อรับศีลล้างบาปในการออกไปเผยแผ่ศาสนาโลก

พิธีนพวารแม่พระเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการกลับใจ พิธีนพวารแม่พระพูดถึงความผิดของมนุษย์ในการปรับปรุงพัฒนาตัวให้ดีขึ้นและเปลี่ยนแปลงตัวเองซึ่งมีที่มาจากการวอนขอ การกลับใจจึงเป็นกระบวนการ แก้ววันของพิธีนพวารเป็นการรอคอยเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลง มีบางคนบอกว่าเมื่อพวกเขาร่วมพิธีนพवारแก้ววันเสร็จแล้ว พวกเขาพบว่ามีความแตกต่างจากวันแรกของพิธีนพวาร บ้างก็ได้พบเสรีภาพ เมื่อพวกเขาเปิดใจวอนขอโดยให้พระเจ้าเป็นผู้ตอบสนองตามพระประสงค์ของพระองค์

ที่มา: *Lexicon of Redemptorist Spirituality* โดย Fr. Robert McNamara, C.Ss.R.

แปลและเรียบเรียงโดย *Servus Dei*

ผมเชื่อว่าคริสตชนไทยนั้นมีความรักต่อแม่พระเป็นอย่างมาก พวกเราถูกปลูกฝังให้แสดงออกถึงความรักความศรัทธาต่อแม่พระในกิจกรรมต่างๆ อยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการสวดสายประคำ การไปร่วมพิธีนพวารแม่พระ การไปร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณในวันฉลองต่างๆ ที่เกี่ยวกับแม่พระ ฯลฯ จึงกล่าวได้ว่า แม่พระอยู่ในหัวใจของคริสตชนคนไทยเสมอมา บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ในพระศาสนจักรได้ให้มุมมองเกี่ยวกับแม่พระที่น่าสนใจไว้มากมาย ซึ่งผมขอนำมาแบ่งปันให้กับผู้อ่านดังนี้

“พระนางมารีย์ได้ร่วมในการไถ่กู้ของเราด้วยพระสิริรุ่งโรจน์อันล้นเหลือต่อพระเจ้าและด้วยความรักอันมากล้นต่อมวลมนุษย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้กำหนดไว้ว่า ไม่มีผู้ใดจะได้มาซึ่ง

ความรอนอกจากผ่านทางการวิงวอนของพระนาง” – *นักบุญอัลฟอนโซ มารี ยี เดอ ลีโกวี*

“เราได้เข้าไปหาพระนางก็เพียงเพราะว่าเป็นดังหนทางนำไปสู่เป้าหมายที่เราแสวงหา นั่นก็คือพระเยซู พระบุตรของพระนาง” – *นักบุญหลุยส์ มารี กรีญอง เดอ มงฟอร์ต*

“เพื่อสรรเสริญพระเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้า เรารวมตัวของเรากับพระนางมารีย์พรหมจารี เพื่อที่ว่าเพลงสรรเสริญของเราจะเป็นที่พอพระทัยพระองค์มากขึ้น เพราะว่าพระนางได้รับเลือกสรรจากมวลมนุษย์และหมู่เทวดา ผ่านทางพระนางเปรียบดังผ่านแก้วใสบริสุทธิ์ พระเมตตาของพระองค์ได้ผ่านมาสู่ชาวเรา ผ่านทางพระนาง ชาวเราได้กลับกลายเป็นที่สัพเพเหระของพระเจ้า ผ่านทางพระนาง ท่อธารแห่งพระพรหรรษาได้หลั่งไหลลงมายังชาวเรา” – *นักบุญฟอสตินา*

“พระแม่มารีย์ มอบดวงพระทัยของแม่แก่ฉันเถิด มันช่างสวยงาม บริสุทธิ์ ไร้มลทิน ดวงพระทัยของพระแม่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักและความสุภาพอ่อนน้อมฉันจะสามารถรับองค์พระเยซูคริสตเจ้าในปงทรชีวิต และรักพระองค์เหมือนดังที่พระแม่ได้รักและรับใช้พระองค์ในความเจ็บปวดของคณยาจนด้วยเถิด” – *บุญราศีคุณแม่เทเรซา*

มุมมองต่างๆ ที่นำมาแบ่งปันนี้ย้ำเตือนถึงบทบาทและความสำคัญของพระแม่มารีย์ในชีวิตคริสตชนและชีวิตของพระศาสนจักรได้เป็นอย่างดี พระแม่ได้รับเลือกสรรจากองค์พระผู้เป็นเจ้าให้เข้าร่วมในแผนการไถ่กู้ของพระองค์ พระแม่ไม่ได้ยิ่งใหญ่ไปกว่าพระเจ้าเลย หากแต่ความสุภาพอ่อนน้อมของพระแม่และการมอบชีวิตทั้งหมดของพระแม่ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยพระเจ้าต่างหากที่ทำให้พระแม่ได้รับเกียรติอันสูงส่งทั้งจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและจากมวลมนุษย์

การแสดงออกซึ่งความรักและความศรัทธาต่อแม่พระ ไม่ว่าจะด้วยวิธีการหรือพิธีใด ๆ ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่เราต้องเข้าใจอย่างชัดเจนว่า กิจศรัทธาต่อแม่พระทั้งหลายนั้น เป็นดังหนทางนำเราให้ใกล้ชิดกับพระเยซูคริสตเจ้ามากยิ่งขึ้น นี่คือพื้นฐานทางเทววิทยาเกี่ยวกับพระแม่มารีย์ อาจสรุปได้ว่า ความรักความศรัทธาใด ๆ ที่เรามีต่อแม่พระ จะนำไปสู่ความรักต่อพระเจ้านั่นเอง

พิธีนพวารพระมารดานิจาณูเคราะห์เป็นที่นิยมและมีผู้คนมากมาย รวมถึงคนต่างศาสนา

มาสดกาวนาวอนขอสิ่งต่างๆ อย่างไม่ขาดสาย เพราะหลายต่อหลายคนได้รับในสิ่งที่พวกเขา
วอนขออย่างน่าอัศจรรย์ นับเป็นเวลาหลายร้อยปีมาแล้วที่รูปพระมารดานิจานุเคราะห์
ได้เป็นตัวแทนของพระแม่ในการรับฟังคำภาวนาและได้ประทานพระพรแก่ผู้ที่เข้ามาวอนขอ
ความช่วยเหลือจากพระแม่ด้วยความรักและความศรัทธา เพราะความรักความเมตตาของ
พระเจ้าผ่านทางแม่พระนี่เอง ทำให้พิธีนพวารพระมารดานิจานุเคราะห์เป็นที่รู้จักกว้างขวาง
และมีการเผยแผ่ความศรัทธาต่อพระรูปนี้ออกไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก

นับจากวันที่พระเยซูเจ้ามอบพระแม่ให้กับพวกเราและพระศาสนจักรนั้น แน่แน่นอน
ทีเดียวว่าแม่พระยังคงอยู่กับพวกเราเสมอ พระแม่ยังคงทำหน้าที่ของพระแม่อย่างซื่อสัตย์
ในการนำดวงวิญญาณของเราแต่ละคนไปสู่ความรักอันยิ่งใหญ่ของดวงพระหฤทัยพระเยซู-
คริสตเจ้า พระบุตรของพระแม่ และคอยช่วยเหลือเราในความยากลำบาก ในปัญหาและอุปสรรค
ต่างๆ ที่เรากำลังเผชิญอยู่ในโลกนี้ รวมทั้งการผจญล่อลวงของปีศาจและจิตชั่วร้ายต่างๆ
อีกด้วย พระแม่เป็นดังความหวังของเราในการเอาชนะบาปและเป็นพลังให้เราได้เปลี่ยนแปลง
ชีวิตไปในหนทางที่ดีงาม มีความพากเพียรในการดำเนินชีวิตแห่งการเป็นลูกของพระอย่างดี
บนโลกใบนี้

พระศาสนจักรกำหนดวันฉลองแม่พระนิจานุเคราะห์ตรงกับวันที่ 27 มิถุนายนของ
ทุกปี แม่พระผู้รับฟังคำภาวนาและคอยช่วยเหลืออย่างไม่มีสิ้นสุดนี้ ยังทำหน้าที่ประกาศ
ยืนยันความรักความเมตตาของพระเจ้าในชีวิตของพวกเราเสมอ ขอพระมารดานิจานุเคราะห์
นำเราไปสู่หนทางของพระและช่วยเราให้รักพระเจ้ามากขึ้นด้วยเทอญ

พระมารดานิจานุเคราะห์ ช่วยวิงวอนเทอญ

คุณพ่อจิตตพล ปลั่งกลาง, C.Ss.R.

(อ่านต่อหน้า 26)

ปีแห่งความเชื่อ

ร่วมฉลองพระเมตตา

ถวายบูชา น สักการสถานแม่พระฉวีคำ

เยี่ยมเยือนสถานที่ประสูติของบุญราศี

สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ฯลฯ

ปีแห่งความเชื่อผ่านไปแล้วครึ่งปี คริสตชนต่างได้รับคำเชิญชวนให้มุ่งฟื้นฟูความเชื่อของตน เนื่องด้วยในโลกปัจจุบัน แต่ละคนได้รับผลกระทบจากวิกฤตของความเชื่อ มีกิจกรรมหลายประเภทที่สังฆมณฑลต่างๆ นำเสนอออกมาเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้ความเชื่อมิใช่เป็นแต่เพียงข้อความเชื่อที่สามารถท่องได้อย่างคล่องแคล่ว แต่เป็นการดำเนินในชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า และเพื่อนมนุษย์ พร้อมทั้งร่วมมือกับพระองค์ในการฟื้นฟูโลกสังคมให้ดีขึ้นด้วยคุณค่าพระอาณาจักร และคุณค่าพระวรสาร แต่หนึ่งในกิจกรรมที่ช่วยให้ได้ฟื้นฟูความเชื่อคือ การจาริกแสวงบุญ ซึ่งมีพระสงฆ์ นักบวช และสัตบุรุษหลายกลุ่มได้ใช้วิธีนี้เป็นการฟื้นฟูความเชื่อของตน

คณะจาริกแสวงบุญกึ่งท่องเที่ยวของเราเป็นกลุ่มหนึ่งที่จัดขึ้นในช่วง วันที่ 3-11 เมษายน ค.ศ. 2013 ภายใต้การนำของคุณภรณ์ หรือเจียมเจ้าเก่า ร่วมกับทัวร์กู ในฐานะเป็นผู้ร่วมทัวร์ จึงขออนุญาตแบ่งปันประสบการณ์การจาริกแสวงบุญครั้งนี้ ในลักษณะบันทึกประจำวันพร้อมกับการไตร่ตรองความเชื่อบางประเด็นควบคู่กันไป หากมีประโยชน์ต่อชีวิตท่านใด ก็ขอขอบคุณพระเจ้าเพราะไม่อยากเก็บไว้คนเดียว

วันพุธที่ 3 เมษายน ค.ศ. 2013

เวลา 23.45 น. ทุกคนมีนัดพบกันที่สนามบินสุวรรณภูมิที่เคาน์เตอร์เช็คอินโดยสาร Q 1-7 เพราะเราเดินทางด้วยสายการบินกาตาร์แอร์เวย์ คณะนี้ประกอบไปด้วยพระสงฆ์ 11 องค์ พร้อมกับฆราวาสอีก 24 ท่าน พระสงฆ์ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในปีฉลองบวชครบ 25 ปี สังฆภาพของตน บางท่านยังไม่เคยไปเลย บางท่านก็เป็นรอบที่ 2 หรือ 3 แล้ว ฆราวาสส่วนใหญ่ไปกันเป็นครอบครัว หรือเป็นพี่น้อง หรือเป็นอาหลาน ซึ่งทำให้สะดวกในการจัดห้องให้พักด้วยกัน

วันพฤหัสบดี ที่ 4 เมษายน ค.ศ. 2013

ออกเดินทาง เวลา 02.50 น. โดยมุ่งไปยังบูดาเปสต์เมืองหลวงของประเทศฮังการี แต่ต้องแวะเปลี่ยนเครื่องบินที่เมืองโดฮา 2 ชั่วโมง พอขึ้นเครื่องครั้งแรกจากเมืองไทยได้สักครู่ ก็มีบริการอาหารเช้า 1 ครั้ง หลังจากแวะที่โดฮาแล้ว เมื่อขึ้นเครื่องก็ได้เวลาเช้าอีก จึงได้ทานอาหารเช้าเป็นรอบที่สอง เพราะเวลาของยุโรปช้ากว่าของเราประมาณ 5 ชม. วันนั้นกว่าจะได้ทานอาหารเที่ยง ท้องก็แฉวนไปตามๆ กัน เพราะอาหารเช้ามีปริมาณน้อยนิด อีกทั้งบางคนทานไม่ลงด้วย

ประเทศฮังการี มีประวัติยาวนานย้อนไปสู่ศตวรรษที่ 9 อยู่ในภูมิภาคยุโรปกลาง ไม่มีทางออกสู่ทะเล

แต่มีแม่น้ำ 2 สายคือ แม่น้ำดานูบ และแม่น้ำทิสซา พื้นที่ 70% ของประเทศใช้ทำการเกษตร พื้นที่ที่เหลือเป็นป่าทึบ พวกเราได้นั่งเรือล่องแม่น้ำดานูบ โดยสองฟากฝั่งคือเมืองบูดา ซึ่งอยู่ฝั่งตะวันตกและเมืองเปสต์ อยู่ทางฝั่งตะวันออก และนี่คือที่มาของคำว่าบูดาเปสต์ คือชื่อของสองเมืองรวมกัน มีผู้เปรียบเทียบให้ฟังว่า ก็เหมือนเรานั่งเรือล่องแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งมีฝั่งธนและฝั่งกรุงเทพฯ อยู่ 2 ด้าน แต่บรรยากาศผิดกันราวฟ้ากับดิน เพราะ 2 ฝั่งแม่น้ำมีอาคารสวย ๆ บางหลังดูเหมือนเป็นปราสาทโบราณ มียอดโดมแหลมทะยานสู่ฟ้าได้เห็นอาคารรัฐสภาที่สวยงามมาก (เขาว่าสวยที่สุดในโลกชะด้วย) รวมทั้งสะพานเซนต์สตีเฟ่นซึ่งสร้างโดยนายช่างจากอังกฤษ

ขึ้นจากล่องเรือแล้วยังได้ไปชมป้อมชาวประมง ที่สร้างขึ้นมาเพื่อป้องกันการรุกรานจากชาวมองโกล ในช่วงปี ค.ศ. 1241 หลังจากนั้นได้เชื่อมชมมหาวิหารมัทธีอัส ชื่อมัทธีอัส เป็นชื่ออัครธรรมทูตที่บรรดาอัครธรรมทูต 11 องค์ ได้พร้อมใจกันเลือกให้กระทำการที่แทนยูดาส เดิมทีเดียวก็นึกแปลกใจว่า ทำไมประเทศฮังการีจึงมีความศรัทธาต่อท่านนักบุญ จนกระทั่งเลือกให้ท่านเป็นองค์อุปถัมภ์ของมหาวิหาร แต่เมื่อเข้าไปในพระวิหารก็ไม่เห็นรูปท่านเห็นแต่รูปพระแม่มารีย์ ภายหลังได้ไต่ถามมัคคุเทศก์ได้ความว่า ชื่อของมหาวิหารเป็นชื่อของจักรพรรดิมัทธีอัสที่ได้เป็นผู้สร้างมหาวิหาร

วันนี้ทุกคนอดหลับอดนอน เหน็ดเหนื่อย ไม่ได้ล้างหน้าแปรงฟันแต่เช้า จึงไม่แปลกใจอะไรที่พอถึงโรงแรม ต่างก็รีบเข้าห้องนอนพักผ่อนกันอย่างรวดเร็วทันใจ

วันศุกร์ที่ 5 เมษายน ค.ศ. 2013

หลังจากตื่นนอนด้วยความสดชื่น และรับประทานอาหารเช้าแล้ว รถทัวร์ก็นำเราสู่ประเทศโปแลนด์ ซึ่งใช้เวลาเดินทางถึง 3-4 ชั่วโมง ขณะเดินทางคุณพ่อพิชาญ ใจเสรี กระทำหน้าที่ควบคู่กับมัคคุเทศก์ประจำทัวร์ โดยคุณพ่อเป็นจิตตาคิบาลนำภาวนา ให้ข้อคิดเพื่อฟื้นฟูความเชื่อของเราด้านต่างๆ ฝ่ายมัคคุเทศก์ก็ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศโปแลนด์ ในทัวร์ครั้งนี้ แม้มีเพียง 35 คน แต่เนื่องด้วยมีหลายคนไม่รู้จักกันมาก่อนเลย คุณพ่อพิชาญจึงทำหน้าที่เชิญชวนให้ทำความรู้จักกัน บางคนแนะนำตนเองและแนะนำผู้ที่มาด้วยกัน บางคนที่นั่งอยู่ท้ายรถ คุณพ่อพิชาญก็เป็นผู้แนะนำให้ สังเกตดูว่าบรรยากาศดีขึ้นกว่าวันวาน เพราะต่างคนต่างทักทายพูดคุยกันสนิทใจกันมากขึ้น ทานอาหารมื้อเที่ยงอร่อยขึ้นอีกเยอะ จอดรถที่ใดเพื่อบรรเทาทุกข์ ต่างก็ซื้อของขบเคี้ยว น้ำผลไม้ ฯลฯ แบ่งปันกัน บางคนก็นำของมาจากเมืองไทยก็เอาออกมาทานด้วยกัน

เนื่องด้วยช่วงที่ไปแสวงบุญอากาศเย็น ส่วนใหญ่อุณหภูมิต่ำกว่า 4-5 องศาเซลเซียส บางวันก็ต่ำกว่าศูนย์ ระหว่างทางยังมีหิมะปกคลุมภูเขา ต้นไม้ และบ้านเรือนต่างๆ หลายคนตื่นตื่นรีบบันทึกภาพกันเป็นพัลวัน ทักษะภาพตลอดทางดูแล้วก็เพลินตาดี บางช่วงก็ผ่านสถานที่ที่ยังมีผู้คนเล่นสกีหิมะกันอยู่ด้วย อันที่จริงตามฤดูกาลในยุโรปมีประกาศแล้วว่าฤดูใบไม้ผลิ เริ่มตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม ต้นไม้ต่างๆ เตรียมออกดอก ดอกไม้มีลักษณะตูม พร้อมทั้งจะผลิกลีบออกมา หากหิมะหยุดตกและอากาศอบอุ่นขึ้น ทำอย่างไรได้ ได้หิมะก็อดชมดอกไม้ที่กำลังผลิบาน อยากได้ดูทั้งสองอย่างก็ต้องยืดเวลาอยู่ต่อไปอีก

สถานที่แรกที่ได้แสวงบุญคือ สถานที่ที่พระเยซูเจ้าทรงปรากฏองค์ให้ซิสเตอร์โฟสตีนา ซึ่งได้เห็นในนิมิต ในปี 1931 ก็เมื่อ 82 ปีมาแล้วนี่เอง เกี่ยวกับพระรูปพระเมตตาจะขอแบ่งปันให้ทราบ เมื่อคณะของ

เราจะร่วมฉลองพระเมตตาในวันอาทิตย์ ณ วัดและอารามพระเมตตาที่นี่ เราได้ร่วมพิธีมิสซาพร้อมกัน โดยมีคุณพ่อพิพัฒน์ รุ่งเรืองกนกกุล เป็นประธานพร้อมๆ กับกลุ่มของเราซึ่งมีกลุ่มอื่นๆ จากประเทศต่างๆ ผลัดกันถวายมิสซาตามวัดน้อย ซึ่งเป็นห้องเล็กๆ อยู่ในวัดใหญ่ แต่ละห้องพอบรรจุได้ 40-50 คน หลังจากร่วมถวายมิสซาแล้ว เราก็กำหนดตามโปรแกรมด้วยการไปเยี่ยมเมืองวาโดวิเซ ซึ่งเป็นบ้านเกิดและวัดของท่านบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ได้รับศีลล้างบาปในปี ค.ศ. 1920

พอรถทัวร์ไปถึงสถานที่นั้น ฝนก็ตกพอลมพแลม บ้างก็เอาร่มออกมากันฝน บ้างก็ใช้เสื้อคลุมคลุมหัวพอไม่ให้เปียกเพื่อเดินเข้าวัด ทุกคนใช้เวลาสวดภาวนาขอพระพรจากพระเจ้าผ่านทางท่านบุญราศีพระสันตะปาปา ซึ่งชาวไทยได้เคยชมพระพักตร์ของพระองค์เมื่อครั้งที่พระองค์เสด็จเยี่ยมเยือนประเทศไทยในปี ค.ศ. 1984 หลายคนได้เคยสัมผัสพระองค์ด้วย เราได้หยุดภาวนาที่แท่นล้างบาปและชื่นชมความงามของพระรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์แห่งวาโดวิเซ ภาพที่น่าประทับใจคือ มีพระสงฆ์นั่งตามกำแพงปาอยู่ 2-3 จุด มีเด็ก ๆ และวัยรุ่นเข้าแถวเพื่อรับศีลล้างบาป ทั้งๆ ที่เป็นวันธรรมดา และมิใช่เป็นช่วงเวลาก่อนพิธีมิสซา เป็นภาพที่น่าทึ่งความเชื่อได้ดี และเป็นคำถามให้ขบคิดถึงคนไทยว่า เราจะช่วยให้เด็กและเยาวชนเข้าใจถึงความหมาย และความสำคัญของศีลล้างบาปได้อย่างไร นอกจากนั้น ยังได้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ที่มีเรื่องราว ภาพและศาสนภัณฑ์ต่างๆ ที่พระองค์ท่านทรงใช้ ก่อนจากสถานที่นั้น พวกเราได้ร่วมถ่ายภาพหมู่หน้ารูปปั้นของท่านบุญราศีฯ ที่ประดิษฐานไว้หน้าวัดด้วย ตกเย็นรถทัวร์นำคณะเข้าสู่โรงแรมรับประทานอาหารค่ำ และต่างก็เข้านอนพักผ่อนด้วยความเหน็ดเหนื่อยเช่นวันวาน

วันเสาร์ที่ 6 เมษายน ค.ศ. 2013

เช้าวันนี้ไม่ต้องเดินทางไกลไม่มีความจำเป็นต้องรีบเร่ง หลังจากทำธุระส่วนตัวและทานอาหารเช้าเสร็จ รถทัวร์ก็นำเราสู่พระอารามยาสนาโกรา ซึ่งมีแม่พระฉวีดำแห่งเมืองเซตโตไวอาอยู่ อันเป็นศูนย์รวมใจและเป็นที่เคารพสักการะของชาวโปแลนด์ และคริสตชนทั่วโลก ท่านบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ผู้ที่มีความศรัทธาต่อแม่พระเป็นพิเศษได้เสด็จมาประกอบพิธีทางศาสนา ณ ที่นี้ถึงเจ็ดครั้ง ณ ที่นี้เราได้ถวายพิธีมิสซาพร้อมกัน โดยมีคุณพ่อสุภกิจ เลิศจิตฺรเลขา เป็นประธาน และได้ภาวนาต่อรูปพระแม่นิจจานุเคราะห์ หลายคนอาจสงสัยว่า แม่พระฉวีดำมีกี่รูปกันแน่ เพราะรูปถ่ายแม่พระที่เคยเห็นมีลักษณะแตกต่างกัน อันที่จริงเป็นรูปเดียวกันคือเป็นรูปพระมารดาอุ้มพระกุมารเยซูที่วาดบนแผ่นไม้ ทุกๆ สี่ปี จะมีการเปลี่ยนเครื่องทรงเป็นสีและทรงต่างๆ ที่ประดับประดาด้วยวัสดุหลากหลายแตกต่างกันไป จึงทำให้ดูเหมือนว่ามีหลายรูป แม่พระฉวีดำ เป็นรูปปั้นหรือรูปวาดของแม่พระที่ถูกทำขึ้นให้มีสีดำ ซึ่งเกิดขึ้นในสมัยกลางระหว่างศตวรรษที่ 12 และ 13 รูปแม่พระฉวีดำที่เป็นภาพวาดตามปกติจะเป็นภาพไอคอน ซึ่งเป็นรูปแบบไบเซนไทน์ ในยุโรปมีแม่พระฉวีดำประมาณ 450

ถึง 500 รูป กระจายอยู่ในประเทศต่างๆ เช่นในฝรั่งเศส มี 180 รูป ในอิตาลีมี 10 รูป ในเยอรมนี 18 รูป ในสเปนมี 15 รูป ในเอเชียที่ฟิลิปปินส์มี 5 รูป บางรูปอยู่ในพิพิธภัณฑ์ แต่ส่วนใหญ่อยู่ตามวัดต่างๆ ซึ่งมีผู้ที่ศรัทธาให้ความเคารพนับถือ บางแห่งมีเรื่องเกี่ยวข้องกับอัศจรรย์ต่างๆ จึงดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากพอสมควร [ข้อมูลจาก Wikipedia, the free encyclopedia]

ไหนๆ ก็อยู่ในโปแลนด์ คณะทัวร์ของเราไม่พลาดที่จะเยี่ยมชมหนึ่งในมรดกวัฒนธรรม ที่ยูเนสโกได้บันทึกไว้นั้นก็คือเมืองเกลือวิลชกา ซึ่งเป็นเมืองเกลือใต้ดินที่เก่าแก่มากมีชื่อเสียงและเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่สุดของโปแลนด์และของโลกด้วย การเยี่ยมชมจำเป็นต้องมีมัคคุเทศก์นำหน้า และค้ายอยู่ด้านหลัง หากใครหลงก็จะเข้าสู่ครัลบ์แลหาทางออกไม่เจอแน่ เดิมทีเดิยก็คิดในใจว่าจะไปดูเกลือกันทำไม จินตนาการไม่ออกว่า มันจะน่าสนใจขนาดไหนกัน แต่ถ้ามันไม่น่าสนใจ ทำไมยูเนสโกจึงจัดให้เป็นมรดกวัฒนธรรมตั้งแต่ปี ค.ศ. 1978 ว่าแล้วก็เข้าแถวกับเขา มัคคุเทศก์นำทุกคนลงลิฟท์ ทีละกลุ่ม ผู้ชั้นใต้ดินของเหมือง ส่วนที่ลึกที่สุดคือ 327 เมตร เป็นเหมืองเกลือโบราณทำขึ้นตั้งแต่ศตวรรษที่ 12 ถึง 13 นำอัศจรรย์ยิ่งที่คนในสมัยก่อนสามารถจัดทำเหมืองนี้ให้เสมือนเมืองหนึ่ง ได้เห็นความยิ่งใหญ่ตระการตา ที่เขาขุดเหมืองเกลือขึ้นให้เป็นห้องทำงาน ห้องงานจัดเลี้ยง คอกม้า วัดน้อยสองหลัง และหลังใหญ่สง่างามอีกหนึ่งหลัง พระแท่น รูปพระ ฯลฯ แกะสลักมาจากเกลือ ผนังโดยรอบก็เป็นเกลือทั้งสิ้น

ในช่วงศตวรรษที่ 12 ถึง 13 เกลือมีค่าดุจทองคำ เรียกว่าเป็นทองคำขาวก็ว่าได้ เราทราบดีถึงประโยชน์ของเกลือ นอกจากใช้ทำเป็นยารักษาและทำให้อาหารมีรสชาติ แล้วยังใช้ถนอมอาหารต่างๆ ไม่ให้เน่าเสีย ในสมัยหนึ่งทหารโรมันได้รับค่าตอบแทนเป็นเกลือเสียด้วย เกลือภาษาอังกฤษว่า SALT มาจากภาษาละตินว่า SAL ซึ่งเป็นต้นตอของคำว่า SALARY แปลว่าเงินเดือนที่เราใช้ จนกระทั่งทุกวันนี้ สมัยนี้ถ้าจ่ายเงินเดือน หรือค่าตอบแทนเป็นเกลือได้ พวกนายทุนหรือเจ้าของงานคงร่ำรวยไปตามๆ กัน แต่คงได้แค่ฝันหวานลมๆ แล้งๆ ไปเท่านั้น หมดลสิทธิ์ที่จะกลับเข้าไปสู่ศตวรรษที่ 12 ถึง 13 แล้ว

ในสมัยพระเจ้าเกลือต้องมีความสำคัญอย่างแน่นอน มิน่าเล่า เกลือจึงเป็นสิ่งแรกที่พระองค์ทรงเอ่ยถึงในบทสอนของพระองค์ หลังจากที่พระองค์ทรงเกริ่นนำด้วยบทเทศน์บนภูเขาเรื่องความสุขแท้จริงแล้ว (มธ 5:1-16) พระองค์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงเป็นเกลือของแผ่นดิน” ก่อนที่จะตรัสว่า “ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างส่องโลก” เสียด้วย โลกสังคม ชุมชนและครอบครัวของเราในปัจจุบันกำลังถูกดึงเข้าไปในวังวนของความเน่า ค่านิยมด้านต่างๆ ก็เน่า โครงสร้างและบรรยากาศก็เน่าๆ จิตใจของผู้คนก็ยิ่งเน่าๆๆ ให้เราทำตนมีค่าเช่นเกลือ ช่วยกันป้องกันและรักษาทุกชีวิตบนแผ่นดินมิให้เน่าเฟะไปมากกว่านี้ ไหนๆ ก็เป็นทัวร์จาริกแสวงบุญในปีแห่งความเชื่อ จึงขอเชิญชวนให้เราปลุกความเชื่อของเรา และนำไปถือ สมกับคำว่าเชื่อถือคือ เชื่อจริงก็นำไปถือ เพื่อเราจะได้เป็นคนที่น่าเชื่อถือ (มีCREDIT) ใครๆ เขาจะได้มาเชื่อและถือเหมือนเรา

การชมเหมืองเกลือถือว่าทรมานพอสมควร หลายคนเหน็ดเหนื่อยเพราะต้องเดินตลอด บางคนก็ต้องขึ้นและลงบันไดชันๆ ในคณะทัวร์ของเรา มีเพื่อนทัวร์ที่เขาไม่ติดและเพิ่งรับการผ่าตัดมาด้วย คงไม่สนุกสนาน เบิกบานเหมือนผู้ที่สุขภาพดีอย่างแน่นอน แต่ทุกคนต่างก็ให้กำลังใจกัน

หลังจากได้ชมมรดกโลกแล้วพวกเราเดินทางต่อสู่เมืองคราคูฟ นครหลวงเก่าของประเทศโปแลนด์ ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นนครที่ร่ำรวยที่สุดในยุโรป อีกทั้ง

ยังเป็นเหมือนของมหาวิทยาลัยตั้งแต่ยุคกลาง เป็นเมืองที่เต็มไปด้วยชาวชน มีนักเรียนและนักศึกษา ถึง 120,000 คน ที่เรียนในโรงเรียนระดับมหาวิทยาลัยถึง 12 แห่ง

ตกเย็นรถทัวร์นำเราเข้าสู่โรงแรม รับประทานอาหารที่ภัตตาคารในโรงแรม และต่างก็แยกย้ายกันพักผ่อน ออมแรงสำหรับเดินทาง 2 วันสุดท้าย

วันอาทิตย์ที่ 7 เมษายน ค.ศ. 2013

วันนี้ตื่นแต่เช้า เพื่อเตรียมตัวไปฉลองพระเมตตา เป็นวันที่พระเยซูเจ้าทรงปรารภมาให้ฉลอง คือ วันอาทิตย์แรกหลังปัสกา ซึ่งกฎฎีกาของสมณกระทรวงพิธีกรรมและศีลศักดิ์สิทธิ์ให้อีกชื่อหนึ่งว่า “วันอาทิตย์ฉลองพระเมตตา” หลังอาหารเช้าแล้ว ทุกคนเตรียมตัวขึ้นรถไปยังสักการสถานพระเมตตา ซึ่งอยู่ไม่ไกล แต่เนื่องจากไม่แน่ใจว่าจราจรจะติดขัดหรือไม่ จึงรีบไปกันก่อน และก็ไปถึงก่อนเวลาพอสมควร รถจอดไกลจาก

วัด จึงต้องเดินใช้โทษบาปกันเล็กน้อย เช้านี้อากาศดีผู้ร่วมฉลองมาจากที่ต่างๆ ซึ่งทยอยกันไปที่สักการสถานพระเมตตา มีพิธีมิสซาหลายรอบเป็นการระบายผู้คนได้ดี พวกเราตั้งใจไปพิธีมิสซาฉลองคือเวลา 10.00 น. พระสงฆ์ทั้ง 11 องค์ จากเมืองไทยได้มีโอกาสร่วมถวายมิสซากับพระคาร์ดินัลและพระสังฆราชอีก 2 องค์ จำนวนพระสงฆ์ที่ร่วมถวายมิสซาคงราวหนึ่งร้อยกว่าองค์ บรรดาฆราวาสของทัวร์เราก็แยกย้ายกันไป ทราบในภายหลังว่าส่วนใหญ่ก็ได้ที่ทางที่สามารถร่วมพิธีมิสซาได้ดี ประธานพิธีมิสซาในวันนั้นคือ พระคาร์ดินัลสแตนลีย์ ดิวิซ พระอัครสังฆราชแห่งอัครสังฆมณฑลครากูฟ ตลอดมิสซาเป็นภาษาโปลิชเกือบทั้งสิ้น มีเพลงภาษาละตินอยู่หนึ่งหรือสองบท พระสงฆ์ไทยได้ร่วมถวายมิสซาเป็นภาษาโปลิช แม้ในบทเสกศีล เรียกว่าเอาไปคุยได้ทั้งๆ ที่ไม่เข้าใจเลยก็ว่าได้

เมื่อก้าวถึงพระเมตตาสำหรับคริสตชนชาวไทยแล้ว มีผู้ที่ศรัทธาต่อพระเมตตากันมากพอสมควร หลายๆ วัดมีกลุ่มพระเมตตาและสาวดบพระเมตตาเป็นประจำ เมื่อมีประชุมพระเมตตาโลกครั้งที่ 2 ที่โปแลนด์ ระหว่างวันที่ 1-15 ตุลาคม ค.ศ. 2011 หัวข้อ “พระเมตตาในฐานะต้นธารแห่งความรัก” ก็มีคณะพระเมตตาจากประเทศไทยเข้าร่วมถึง 30 ท่าน ภายใต้การนำของพระคุณเจ้าวีระ อาภรณ์รัตน์ และพระคุณเจ้าสิริพงษ์ จรัสศรี ซึ่งคุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อมได้รายงานสรุปในอุดมสานต์ เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2011 และเมื่อวันที่ 27-29 ตุลาคม ค.ศ. 2012 คณะพระเมตตาประเทศไทยร่วมกับมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ก็ได้เป็นเจ้าภาพจัดงานประชุมธรรมทูตพระเมตตาเอเชียครั้งที่ 2 ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ หัวข้อ “ความเมตตากรุณา...วิถีชีวิตของชาวเอเชีย” เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของพระเมตตา ผู้ที่ศรัทธาต่อพระเมตตากงทราบดีโอกาสนี้ขอกล่าวถึงและเน้นบางประเด็น เพื่อทำการไตร่ตรองและตอบสนองพระประสงค์ของพระเมตตานี้ พระฉายาลักษณ์พระเมตตาคือพระเยซูเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพ เพราะที่พระหัตถ์และพระบาทมีรอยตะปู พระองค์อยู่ในลักษณะทรงดำเนินมาหาเรา โดยยกพระหัตถ์ขวาในท่าประทานพระพรแก่เรา ส่วนพระหัตถ์ซ้ายทรงแตะฉลองพระองค์ตรงบริเวณพระหทัย ลำแสงสองสายที่ฉายออกมานั้น นักบุญฟอสตินา ได้ถามความหมายจากพระเยซูเจ้า ซึ่งได้รับคำตอบว่า ลำแสงสีจางหมายถึงน้ำที่ทำให้วิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเราได้รับพระเมตตาจากศีลล้างบาป และศีลอภัยบาป ส่วนลำแสงสีแดงหมายถึงพระโลหิตของพระองค์ ซึ่งเราได้รับพระเมตตาจากศีลมหาสนิท ลำแสงทั้งสองนี้ออกมาจากส่วนลึกที่สุดของความเมตตาอันอ่อนโยนของพระองค์

เราทุกคนล้วนแล้วแต่ต้องการพระเมตตาจากพระเจ้าทั้งสิ้น เพราะเราเป็นมนุษย์ที่มีข้อจำกัด มีความเป็นมนุษย์ มีความอ่อนแอ บางครั้งก็เป็นคนใจร้ายไม่เข้าใจและมีเมตตาต่อผู้คนรอบข้าง เราจึงต้องเข้าพึ่งพระเมตตาของพระองค์ ผ่านทางศีลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะศีลล้างบาป ศีลมหาสนิท และศีลอภัยบาป เมื่อเราได้รับพระเมตตาจากพระเจ้าแล้ว เราจะต้องเป็นผู้นำพระเมตตาของพระเจ้าไปสู่ผู้อื่น โดยนำผู้อื่นให้มาพบและสัมผัสพระเมตตาของพระองค์ด้วย

ฉลองพระเมตตาด้วยความอímเอิบและรับประทานอาหารที่กัตตาคารแล้ว ก็มุ่งหน้าข้ามพรมแดนสู่สาธารณรัฐเช็กเพื่อไปยังเมืองปราก เป็นเมืองอุตสาหกรรมใหญ่ที่สุดของเช็ก ระยะทางทั้งหมด 350 กิโลเมตร ใช้เวลา 5 ชั่วโมง ตกเย็นรับประทานอาหารเช้า กัตตาคารแล้วก็เข้าสู่ที่พัก เข้านอนด้วยความเหนื่อยล้าแต่อímบุญกันถ้วนหน้า

วันจันทร์ที่ 8 เมษายน ค.ศ. 2013

ตั้งแต่เช้า ทานอาหารเช้าแล้วเดินทางต่ออีก 200 กิโลเมตร สู่เมืองปราก ซึ่งเป็นเมืองหลวงที่ใหญ่ที่สุดในสาธารณรัฐเช็ก มีพลเมืองราวๆ 1.2 ล้านคน เมืองปรากมีประชากรประมาณ 700,000 คน เป็นคาทอลิก 96% องค์การยูเนสโกได้ประกาศให้เมืองปรากเป็นหนึ่งในมรดกโลกทางวัฒนธรรม เป็นเมืองแห่งปราสาทร้อยยอด ตั้งอยู่บนเนินเขาริมฝั่งแม่น้ำวัลตาวา ศิลปะที่พบเห็นเป็นศิลปะแบบบาร็อค เราจะเห็นยอดแหลมของอาคารต่างๆ มากมายรวมทั้งยอดโบสถ์ด้วย คณะทัวร์ของเราได้เยี่ยมชมมหาวิหารเซนต์วิตัส เป็น

วิหารประจำราชวงศ์ ซึ่งสร้างด้วยศิลปะแบบโกธิค ประดับด้วยกระจกสีสแตนกลาส อย่างสวยงาม ที่เมืองปรากนี้ พวกเรายังได้เยี่ยมชมการะพระรูปพระกุมารเยซูที่อยู่ในลักษณะยืนสูง 48 เซนติเมตร เล่ากันว่าเป็นพระรูปที่นักบุญเทเรซา แห่งอาวิลลา จากสเปนเป็นผู้มอบให้ พระรูปนี้จะเปลี่ยนอารมณ์เป็นสีต่างๆ อยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะเมื่อมีบุคคลสำคัญผ่านมา รูปนี้มีแพร่หลายในสเปน เม็กซิโก และในฟิลิปปินส์ หลังจากได้การะแล้ว หลายท่านได้ซื้อพระรูปกลับเมืองไทยไว้เป็นที่ระลึกด้วย

ปรากเป็นชุมชนชาวอิรวระดับ 3 ซึ่งเคยถูกตอนไปอยู่ในค่ายกักกันเอาส์ชวิทซ์ เบอร์กเนน ฦ ที่นั่นชาวอิรวและชาวโปแลนด์ถูกทารุณกรรมโดยชาวเยอรมันนาซีนับล้านคน คุณพ่อนักบุญมักซิมิเลียน โกลเบได้แสดงวีรกรรม และกลายเป็นมรณสักขีเพื่อคนเหล่านี้ ซึ่งเราฉลองท่านในวันที่ 14 สิงหาคม (โปรดอ่านประวัติของท่านในหนังสือประวัตินักบุญตลอดปี หน้า 315 (ย. วีรศักดิ์ วนาโรจน์สุวิช) ที่ไม่ได้บรรยายมากกว่านี้ เพราะคณะทัวร์ของเรามีได้มีโอกาไปแสวงบุญ ฦ ที่นั่น) ภาคบ่ยารถทัวร์นำพวกเราไปเดินเล่นย่านจัตุรัสเมืองเก่า บรรยายาศึกคักเพราะเต็มไปด้วยร้านค้านานาชนิด อันเป็นที่ถูกใจของคณะทัวร์ ซึ่งมีใจรักช้อปปิ้ง หลายคนยินยอมมาพิกาโบราณที่มีรูปปั้นอัครสาวกเดินผ่านช่องตรงใจกลางด้านพิกา ทุกๆ ชั่วโมงนาพิกาจะมีเสียงบอกเวลา โดยมีรูปอัครสาวกที่ทำท่าประทานพรให้ หลังจากนั้นคณะทัวร์ของเรารับประทานอาหารเช้าที่กัตตาคาร แล้วก็เข้าสู่ที่พักคลายความเหน็ดเหนื่อยอันยาวนานทั้งวัน

วันอังคารที่ 9 เมษายน ค.ศ. 2013

วันนี้ตื่นเช้าหน่อย เพราะต้องเดินทางสู่กรุงเวียนนา ระยะทาง 300 กิโลเมตร ใช้เวลา 4 ชั่วโมง เวียนนาเป็นนครหลวงอันแสนสวยของออสเตรีย เมืองแห่งคิตกวีที่มีชื่อเสียงและมีผู้นิยมกันคือ โยฮันส์ สเตราท์ บิดาแห่งเพลงวอลทซ์ หลายๆ คนแอบซื้อซีดีเพลงฉบับมาสเตอร์ของท่านกลับเมืองไทย เพื่อฟังให้ชื่นใจและได้บรรยากาศ

หลังอาหารเช้าแล้วคณะทัวร์ของเราได้เยี่ยมชมสถานที่หลายแห่ง เช่นวิหารเซนต์ชาร์ลส โบโรเมโอ อันเป็นนักบุญองค์อุปถัมภ์ของคุณพ่อปิยะโรจนะมารีวงศ์ ซึ่งอยู่ในคณะทัวร์ของเรา วันนั้นคุณพ่อฉลองนักบุญด้วยการเสิร์ฟไวน์ให้คณะทัวร์ วิหารแห่งนี้เป็นวิหารใหญ่และมีรูปทรงศิลปะแบบบาร็อก ที่จักรพรรดิชาร์ลส ที่ 6 รับสั่งให้สร้างขึ้นเป็นการขอบคุณพระเจ้าตอนที่หมดการระบาดของกาฬโรคในเวียนนา ในปีค.ศ. 1715 สถานที่ 2 ที่ได้เยี่ยมชมคือ สดัดส์พาร์ก สวนสาธารณะกลางเมือง ได้ชมและถ่ายรูปคู่กับอนุสาวรีย์ของท่านโยฮันส์ สเตราท์ บางคนก็ถ่ายรูปกับนาฬิกาหน้าปัดใหญ่ที่ได้จัดทำไว้อยู่บนเนินที่ลาดลงมา ได้ชมแม่น้ำดานูบ ที่มีชื่อเสียง ได้เห็นที่ทำการองค์การสหประชาชาติสาขาที่ 3 ซึ่งตั้งสูงตระหง่านริมฝั่งแม่น้ำดานูบ สถานที่ต่อไปคือถนนคนเดินคาร์ทเนอร์ ย่านช้อปปิ้งใจกลางเมืองเวียนนา อันเป็นที่ตั้งมหาวิทยาลัยเซนต์สตีเฟน หรือเซนต์สเตฟาน ที่สร้างด้วยสถาปัตยกรรมแบบโกธิค มีอายุกว่า 100 ปี ตั้งแต่ศตวรรษที่ 12 มีหลายคนซื้อรูปนักบุญสเตฟานในลักษณะยืน เพื่อเป็นที่ระลึกไว้เตือนความทรงจำว่า ครั้งหนึ่งได้มาถึงที่นี่ สถานที่สุดท้ายที่พอมีเวลาให้ลงไปเยี่ยมชม และบันทึกภาพคือบริเวณรอบนอกของอุทยานพระราชวังเบลเวเดียร์ ของเจ้าชายยูจีนแห่งซาวอย ที่มาช่วยออสเตรียรบกับพวกเติร์ก พระราชวังนี้ได้รับรางวัลเป็นพระราชวังที่สวยงาม ซึ่งชื่อของพระราชวังมีความหมายว่า วิวที่สวยงาม ได้เวลาอันควร รถทัวร์นำเราไปทานอาหารเย็นที่ภัตตาคารและเข้าสู่โรงแรม คืนนี้ทุกคนต้องจัดแจงของเข้ากระเป๋าให้หลังตัว

วันพุธที่ 10 เมษายน ค.ศ. 2013

วันนี้แล้วซิ ที่ต้องกลับบ้านเรา จากเวียนนาสู่กรุงเทพฯ ด้วยเวลาอันยาวนาน ใช้เวลาเท่ากับขามาจากกรุงเทพฯ สู่ฮังการี โดยหยุดพักที่โคฮา 2 ชั่วโมง ขณะที่รถนำเราสู่สนามบิน คุณพ่อจิตตาภิบาลได้เชิญชวนให้ผู้ร่วมทัวร์ได้กล่าวความในใจว่าการมาจาริกแสวงบุญถึงท้องที่เขยครั้งนี้ เป็นอย่างไรบ้าง แต่ละคนต่างก็ได้ข้อคิดดีๆ และได้แบ่งปันประสบการณ์ที่ได้รับแก่กันและกัน ล้วนแล้วแต่เป็นการเสริมความเชื่อของกันและกัน อีกทั้งทำให้รู้สึกว่าคุณคณะทัวร์ทั้ง 35 ชีวิต มีความสามัคคีและผูกพันกันและกันมากขึ้น มีผู้ให้ข้อคิดว่า ชีวิตเรบนโลกนี้ก็คือการจาริกแสวงบุญระยะยาว ขอให้การจาริกแสวงบุญแต่ละครั้ง ไม่ว่าจะภายในหรือภายนอกประเทศ หรือแม้แต่จะเป็นการเดินทางในชีวิตประจำวันแต่ละวันก็ตาม ทำให้เรามีความใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้น ให้เราใช้สิ่งต่างๆ บนโลกนี้ เป็นเพียงเครื่องมือที่ทำให้เราเข้าใกล้กับพระเจ้า อย่ายึดถือมันเป็นคำตอบแทนพระเจ้า ความทุกข์และความสุขที่เกิดขึ้นระหว่างทาง ต้องช่วยให้เราขวนขวายสร้างบุญสร้างกุศล เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ เพื่อในที่สุด พระองค์จะได้มีเมตตาต่อเรา ประทานโอกาสให้เราได้จาริกแสวงบุญบนโลกนี้อย่างปลอดภัย จนกระทั่งได้ประสบพบพระองค์เป็นคำตอบที่แท้จริงและถาวรตลอดไป ๕

นพวาร ศรัทธาหรือการต้อรอง? (ต่อจากหน้า 16)

ซิสเตอร์กัลยา ตรีโสภา
ภคินีคณะพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า
แห่งกรุงเทพฯ (นพวารพระหฤทัย)

การทำนพวารเป็นการสวดภาวนาอีกรูปแบบหนึ่ง ปฏิบัติพร้อมกันหรือส่วนตัวตามแบบที่กำหนดเพื่อจุดประสงค์พิเศษบางประการ เป็นการสวดภาวนาตามเงื่อนไขและต่อเนื่องติดต่อกันเป็นเวลา 9 วัน ด้วยจิตตารมณ์ตามพระสัญญาของพระเยซูเจ้าที่ตรัสว่า “จงขอเถิดและท่านจะได้รับ แสงหาเถิดแล้วท่านจะพบ จงเคาะเถิดแล้วเขาจะเปิดประตูรับท่าน” (มธ 7:7) ในหนังสือกิจการอัครสาวกได้บันทึกการทำนพวารครั้งแรกของพระนางมารีย์และบรรดาสาวกที่รวมตัวกันสวดภาวนาที่ห้องชั้นบนในกรุงเยรูซาเล็มเพื่อเตรียมรับพระจิตในวัน

เพนเตกอสเต “ทุกคนร่วมอธิษฐานภาวนาสม่ำเสมอ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน พร้อมกับบรรดาสตรี รวมทั้งมารีย์พระมารดาของพระเยซูเจ้าและพี่น้องของพระองค์” (กจ 1:14) การสวดนพวารเป็นประเพณีที่สืบทอดมาและมีรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การทำนพวารวันศุกร์ต้นเดือนทุกเดือนติดต่อกัน 9 เดือน ตามที่พระหฤทัยของพระเยซูเจ้าได้แนะนำแก่นักบุญมากริตา มาริอา อาลาก็อก นพวารอาจเป็นการภาวนาพิเศษที่มาจากความศรัทธาต่อแม่พระ เช่น นพวารแม่พระนิจจานูเคราะห์ ถ้าศรัทธาต่อบรรดานักบุญองค์ใดองค์หนึ่งก็ทำนพวารของนักบุญนั้น พระศาสนจักรมีประเพณีสวดนพวารเตรียมฉลองพิธีกรรมใหญ่ๆ เช่น การสวดภาวนาทำวัตรเตรียมสมโภชพระจิตเจ้า เป็นต้น

คริสตชนสวดนพวารด้วยเหตุผลที่เหมือนกับการภาวนาทั่วๆ ไป คือเพื่อสรรเสริญพระเจ้า เพื่อขอโทษพระองค์ เพื่อขอบคุณพระองค์และขอพระพรพิเศษจากพระองค์ นพวารเป็นวิธีแสดงออกของบุคคลผู้หนึ่งซึ่งขณะนั้นมีความปรารถนาแรงกล้า และอยากแสดงความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากส่วนลึกของตนให้พระเจ้ารับรู้ เช่น ผู้ภวนากำลังมีความหวังกังวล มีทุกข์หนักกับปัญหาที่กำลังเผชิญ เศร้าใจ หมดหวัง กระหายหาความบรรเทาใจจากพระเจ้า โดยมีความหวังที่จะได้รับความเมตตาจากพระองค์ การภาวนานพวารจึงเป็นเครื่องมืออีกอย่างหนึ่งที่จะแสดงออกของความวางใจของบุตร/ธิดาที่รักพระเจ้าผู้ทรงเป็นดังบิดา/มารดาของตน

การสวดนพวารเป็นการภาวนาที่ต่อเนื่องถึง 9 ครั้ง ผู้ภาวนาต้องมีคุณธรรมความ پاکเพียร และไม่ทอดย เหมือนกับหญิงม่ายผู้รับเร้าผู้พิพากษาในพระวรสารจนเขาต้องให้ตามที่เธอขอร้อง (ลก 18:1-5) การทำนพวารช่วยเพิ่มความเชื่อ ความรัก ความวางใจแก่ผู้ภาวนา การภาวนา ต่อเนื่องเป็นเวลา 9 ครั้ง บวกกับการรอคอยด้วยความอดทน มันใจได้เลยว่าพระเจ้าจะประทาน ตามที่วอนขออย่างเหมาะสม โดยเฉพาะความสงบและความบรรเทาใจ ที่สำคัญพระเจ้าจะประทาน พระพรให้ผู้ภาวนาค่อยๆ สามารถเปลี่ยนน้ำใจของตนให้สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระองค์ ผู้ภาวนาจะมีประสบการณ์ของการยอมจำนนต่อพระเจ้าได้แม้จะไม่ได้รับตามที่ตนปรารถนาหรือ ต้องการก่อนเริ่มภาวนา

การสวดนพวารนอกจากเป็นการภาวนาที่ดีอีกรูปแบบหนึ่งยังเป็นเครื่องมืออบรมชีวิตจิต ของคริสตชนแต่ละคนให้สัมพันธ์กับพระเจ้ามากขึ้น นอกจากนั้นการทำนพวารระดับกลุ่ม/ หมู่คณะ ทำให้เห็นความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระศาสนจักรทั่วโลก โดยเฉพาะเมื่อมีการสวด นพวารโอกาสเตรียมฉลองใหญ่ๆ ของพระศาสนจักร สังเกตว่าระยะหลังนี้การทำนพวารตามที่ ต่างๆ ก่อนข้างซบเซาลงบ้าง อยากเชิญชวนคริสตชนให้หันกลับมาใช้เครื่องมือนี้ในการภาวนา อีกครั้ง หลายคณะหลายองค์กรได้ออกแบบบทนพวารเอาไว้แล้ว ใครศรัทธาต่อใครก็สามารถเลือก และนำไปภาวนาได้ ผู้ที่ปรารถนาจะสวดนพวารพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าเชิญรับแบบนพวารได้ จากอารามพระหฤทัยฯ กรุงเทพฯ

ดร. เทเรซา วิรัชนี พรหมสุนทร
ทำนพวารแม่พระนิจจานุเคราะห์

ทำนพวารอะไร ทำครบไหม รู้สึกอย่างไร

สมัยที่ดิฉันเรียนหนังสืออยู่ที่ ออสเตรเลีย ดิฉันได้ไปร่วมมิสซาที่โบสถ์ แห่งหนึ่ง และได้ไปสวดที่หน้าพระรูปแม่พระ นิจจานุเคราะห์อยู่เกือบ 2 ปี พอกลับมา ก็ไปร่วมมิสซาที่วัดพระมหาไถ่เช่นเคย และได้ทราบข่าวว่าแม่พระนิจจานุเคราะห์จะมา ประเทศไทย ต่อมาวันหนึ่งดิฉันก็ได้เห็น พระรูปแม่พระองค์เดียวกันมาประดิษฐานที่ วัดพระมหาไถ่ และมีพิธีนพวารถวายเกียรติ ในวันพุธ ก็รู้สึกตื่นเต้นว่าเราได้พบพระแม่ ตั้งนานก่อนใครๆ พิธีนพวารนี้เพื่อวอนขอ แม่พระในทุกสิ่งที่ขาดแคลน นพ แปลว่า

เก่า จึงต้องทำให้ครบ 9 ครั้งติดต่อกัน พระแม่จึงจะประทานให้เข้าใจว่าไม่ใช่จะวอนขอสิ่งใดเพียงครั้งเดียวพระจะประทานให้ คงจะไม่ง่ายดายขนาดนั้น ส่วน 9 ครั้งติดกัน น่าจะพิสูจน์ความตั้งใจที่แน่วแน่ ต่อมาไม่นานได้ข่าวว่าจะมีวันฉลองพระมารดานิจจานุเคราะห์อย่างเป็นทางการและพอประกาศออกมา ก็บังเอิญมาตรงกับวันเกิดของเรา ทำให้รู้สึกปลื้มว่าพระแม่รักเราและก็ทำนพวาทต่อมาอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลานับสิบปีๆ จนกระทั่งปี 2001 ดิฉันย้ายบ้านมาอยู่ที่ปทุมธานี เพื่อให้ใกล้ที่ทำงาน จึงต้องหยุดไปร่วมนพวาทที่วัดพระมหาไถ่ หลังจากเว้นวรรคไป 3 - 4 ปี ดิฉันได้หันมาสดนพวาทก่อนนอนคราวนี้ไม่ต้องสนใจจดจำว่าจะครบ 9 ครั้งเมื่อไรเพราะสดทุกคืนและต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ในการสดนพวาทนี้ ทำให้เข้าใจได้ว่า แม่พระเป็นคนกลางแจกจ่ายพระพรพรทานเป็นผู้เสนอวิงวอน เป็นแม่ที่ใจอ่อนกับลูกเสมอไม่เคยขัดลูกเลย ในขณะที่พระเจ้านั้นทรงความยิ่งใหญ่ ทรงพระทัยดี และทรงพระยุติธรรม แต่พอมาคิดว่าเราเป็นคนบาปชอบทำให้พระองค์เสียพระทัย ก็สวดภาวนาขอโทษพระองค์ และหันมาวอนขอพระแม่ช่วยวิงวอนพระองค์เพื่อเรา ซึ่งพระแม่ก็จะช่วยทุกครั้ง สิ่งสำคัญ คือ เราต้องมีความเชื่อ เชื่อว่าพระเจ้าทรงรักเราและพระแม่จะไม่ทรงทอดทิ้งเรา

อยากเห็นอะไรในส่วนของการภาวนา ความศรัทธาต่อพระเป็นเจ้า

จากความรักความศรัทธาต่อพระเจ้า ดิฉันจึงพยายามศึกษาการภาวนาที่บังเกิดผล เพราะมีคนพูดว่าขออะไรพระก็ไม่เคยได้รับ ก็พบว่าภาวนาที่สมบูรณ์แบบ คือ

1. การสรรเสริญพระเจ้า - เช่น ชาวฮิวที่สวดบทสดุดี 150 บท ก่อนรับประทานอาหาร
2. ขอโทษพระองค์ในสิ่งที่ผิดต่อพระองค์ - สุภาพ ถ่อมตน ดังเช่น พระอาจารย์เจ้าของเรา
3. ขอบพระคุณพระองค์ในพระพรที่ได้รับ - แสดงความกตัญญู กตเวทิต์ ที่พระองค์ทรงช่วยเหลือ
4. วอนขอพระพรที่จำเป็นต่อชีวิต - ข้อนี้จะเป็นเหตุผลในการสดของเราทุกคน

ถ้าถามว่าอยากเห็นอะไรในการภาวนา

อยากให้ทุกคนรวมทั้งตนเองสมปรารถนาในสิ่งที่ภาวนาวอนขอ และมีชีวิตที่ดีและผาสุก

อยากเห็นสันติสุขในสังคมโลก

อยากเห็นความรัก ความเข้าใจ ในสังคมไทย

อยากเห็นคริสตชนคาทอลิก มีความเชื่อที่มั่นคงและร้อนรนในการประกาศพระเจ้า

เบเนดิกโต จิตตสันห์ แสงวงศ์
 สัตบุรุษวัดพระมารดานิจจานุเคราะห์ คลองจั่น
 ท่านพวารแม่พระนิจจานุเคราะห์
 ที่วัดพระมารดานิจจานุเคราะห์ เป็นประจำ
 เพราะไปวัดวันเสาร์ตอนเย็น
 และที่วัดจัดให้มีพิธีนพวารก่อนมิสซา

ท่านพวารอะไร ทำครบไหม รู้สึกอย่างไร

ตอนนี้ทำแต่นพวารพระมารดานิจจานุ-
 เคราะห์อย่างเดียวครับ ไปร่วมพิธีอย่างสม่ำเสมอ
 สมัยก่อนนี้จะไปร่วมพิธีนพวารที่วัดพระมหาไถ่
 ไปร่วมพิธีเพราะความเชื่อที่ว่า ถ้าไปร่วมพิธี
 นพวารครบเก้าครั้ง แล้วขอความช่วยเหลือ
 แม่พระจะช่วยวอนขอพระให้ในสิ่งที่เราขอ แต่
 ปัจจุบันนี้ไม่ได้คิดแบบนั้นแล้ว ไปร่วมพิธีเพราะ

ใจที่อยากไป เวลาที่ไปแล้วรู้สึกมีความสุขใจ สบายใจ แต่ก็ยังมีขอความช่วยเหลือจากแม่พระ
 อยู่นะ แต่เป็นการขอให้ส่วนรวมมากขึ้น จากที่เคยแต่ขอให้ตัวเอง ปัจจุบันนี้ขอให้พระอวยพร
 กลุ่มครอบครัว พระศาสนจักร พระสงฆ์ นักบวช ตลอดจนญาติมิตร เพื่อน คนรู้จัก ส่วนตัวก็มีคือ
 ขอให้พระคุ้มครองดูแลครอบครัวของเราให้เดินไปในทางที่ดี อวยพรในกิจการที่ทำอยู่ให้สามารถ
 เลี้ยงชีพได้ และมีเหลือเพียงพอที่จะแบ่งปันให้กับผู้อื่นได้บ้างครับ สวดขอให้ลูก ๆ ให้เขาเจริญ
 ชีวิตในทางที่ดี ถูกต้อง เป็นคนดีของสังคมครับ (แอบขอเยอะอยู่เหมือนกันครับ)

คิดอย่างไรกับสิ่งที่ได้ทำ มันคือความเชื่อ หรืออะไร เข้าใจคำสอนศาสนาเรื่องนี้ไหม

เรื่องความเชื่อทางศาสนา เนื่องจากเป็นครอบครัวคาทอลิกมาตั้งแต่เกิด ได้รับการอบรม
 สั่งสอนมาให้เชื่อตั้งแต่เล็กๆ เรียนอยู่โรงเรียนอัสสัมชัญ ก็ได้มีโอกาสทำงานกับศาสนาหลายอย่าง
 เป็นพลศีล เป็นนักขับของโรงเรียนกับอาสนวิหารอัสสัมชัญ ต่อมาเป็นพลมารีย์เยาวชนของ
 โรงเรียนก็ทำหน้าที่ประธานของเปรีซิเดียม จนถึงเป็นเจ้าหน้าที่คูเรียเยาวชนมารีย์สมภพกรุงเทพฯ
 ครับ ก็ได้รับการดูแลอบรมจากบราเดอร์ท่านต่าง ๆ มาเป็นอย่างดี ทำให้มีความเชื่อในหลักคำสอน
 ต่างๆ ในสมัยนั้น โดยไม่มีข้อสงสัยอะไร ต่อมาเมื่อจบการศึกษา ออกมาทำงานใช้ชีวิตกับโลก
 ภายนอกมากขึ้น ได้พบกับปัญหาต่างๆ ในชีวิต ก็เริ่มมีข้อสงสัยเกิดขึ้น แต่ไม่ได้หมดความเชื่อ
 ครับ ผมจะมีวิธีหนึ่งคือ จะนำพระวรสารทั้งสี่มาเปิดอ่านดูโดยไม่เจาะจงหน้า และทุกครั้งเหมือนจะ
 มีคำตอบอยู่ในนั้นครับ ปัจจุบันนี้เทคโนโลยีก้าวไปไกลมาก สามารถค้นคว้าหาคำตอบได้ง่ายขึ้น
 จากแหล่งต่างๆ (โดยเฉพาะจากเว็บอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ) แต่บางครั้งก็หาคำตอบไม่ได้จริงๆ

ก็จะถามไปที่คุณพ่อสุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์ ซึ่งท่านก็จะให้คำตอบได้อย่างรวดเร็วและกระฉับกระเฉง คว้าสิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็ทำให้ข้อความเชื่อตามหลักคำสอนคาทอลิกได้รับการอธิบายครับ

อยากเห็นอะไรในส่วนของการภาวนา ความศรัทธาต่อพระเป็นเจ้า

อยากเห็นอะไรในส่วนของการภาวนา ปัจจุบันนี้ผมคิดว่าคาทอลิกเราศรัทธากันมากขึ้นนะ จะเห็นได้จากการที่เวลามิงานต่างๆ หรือเวลาที่มีจัดสวดอะไรก็ตาม ก็จะมีสัตบุรุษไปร่วมกันอย่างมาก แต่ในขณะเดียวกัน ก็ยังมีสัตบุรุษบางส่วนที่ปล่อยปละละเลยกับการไปวัด แก่บาป รับศีล อยู่ ซึ่งอันนี้เป็นสิ่งที่เราต้องพยายามช่วยกันชักชวนให้เขาเหล่านั้นกลับใจ การที่เราได้ไปวัดเป็นประจำ เราจะได้รับฟังพระวาจาที่ช่วยขัดเกลาจิตใจเรา ตลอดจนบทเทศน์ต่างๆ จากคุณพ่อ สมัยนี้คุณพ่อท่านมีการเทศน์ที่ดีมาก อธิบายบทอ่าน บทพระวรสาร และมีข้อคำสอนเปรียบเทียบกับมากมาย ทำให้เราไม่เข้าใจอะไรผิดๆ ในขณะเดียวกันตามวัดต่างๆ ก็ได้พยายามจัดกิจกรรมส่งเสริมความเชื่อ ความศรัทธา ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีอีกอย่างหนึ่ง

อยากเห็นคาทอลิกไทย และทั่วโลก ก้าวเดินไปพร้อมๆ กัน ในความเชื่อและความรักในพระครับ

นพวาร 9 วัน ไม่ใช่เรื่องของตัวเลข หรืออะไรในเชิงเงื่อนไข แต่น่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่ดีๆ สอนและบอกกับเราถึงความเชื่อความศรัทธา ในแง่มุมต่างๆ การสวดภาวนาด้วยความเชื่อกับเงื่อนไขบางประการของการทำนพวารนั้น เหมือนเป็นทางสายหนึ่งที่ร่วมไปกับอีกหลายเส้นทางที่เราไปพบพระเป็นเจ้า

ไม่เพียงแต่การตั้งใจทำให้ครบ 9 วัน แต่ยังต้องร่วมไปกับการเข้าวัดร่วมบูชามิสซา แก่บาป รับศีลศักดิ์สิทธิ์ ปฏิบัติตนเป็นคนดี บางคนขอแล้วไม่ได้รับ บางคนไม่ขอแต่ได้รับ คำสอนเรื่องน้ำพระทัยของพระเจ้าจึงสมบูรณ์ด้วยคำวอนขอของมนุษย์และพระประสงค์ของพระเจ้า เมื่อทั้งสองหลอมรวมกัน ทุกสิ่งทุกอย่างก็ประกอบขึ้นเพื่อความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้นของชีวิตคน

เซซีลือา สุพัตรา มัธยมชาติ

“...ถ้าเราศรัทธาสิ่งหนึ่งสิ่งใด เราจะกล้ายืนยันถึงสิ่งนั้น เช่นเดียวกันถ้าเราศรัทธาในพระเจ้า เราจะดำเนินชีวิตด้วยความหวัง...”

สำหรับ “แสงเรืองๆ” ครั้งนี้ขอแนะนำให้รู้จักกับ คุณครูเซซีลือา สุพัตรา มัธยมชาติ “คุณครูคำสอนแบบอย่าง” ซึ่งได้รับเกียรตินี้เนื่องในโอกาสงานชุมนุมครูคำสอนระดับชาติ ครั้งที่ 4 ปี 2012 ซึ่งจัดขึ้นที่วิทยาลัยแสงธรรม สามพราน จ.นครปฐม

คุณครูสุพัตราเป็นสัตบุรุษวัดนักบุญอันตน โคมมตะนอย ปัจจุบันครูสุพัตราเป็นครูคำสอนอยู่ที่โรงเรียนนารีวิทยา จ.ราชบุรี ซึ่งสอนมานานกว่า 10 ปีแล้ว และงานที่ได้รับมอบหมายคือ เป็นหัวหน้าฝ่ายจิตตภาบาล

คุณครูสุพัตรา เคยได้รับการอบรมด้านคริสตศาสนธรรม พระคัมภีร์ พิธีกรรม ศาสนสัมพันธ์ อาทิ ผ่านการอบรมพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ ศิลปะในพิธีกรรม การพัฒนาครูผู้ช่วยฝ่ายจิตตภาบาล การสอนพระวรสาร และศาสนสัมพันธ์เชิงปฏิบัติการครูโรงเรียนในเครือคาทอลิก และยังได้รับการอบรมด้านวิชาคำสอนอีกหลาย ๆ ด้าน

คุณครูสุพัตรายึดหลักในการทำงานคือ “ทำทุกอย่างด้วยใจ เพราะชีวิตเป็นของพระ” และคุณครูได้บอกถึงแรงบันดาลใจในการเป็นครูคำสอนว่า “ต้องการให้เด็ก ๆ รู้จัก และรักพระมาก ๆ”

คุณครูมีมุมมองในการสอนว่า “การสอนคำสอนเป็นงานที่มีเกียรติ เพราะเรากำลังเป็นพยานถึงพระเจ้าด้วยชีวิต ด้วยการสอน ทำให้คนที่ไม่รู้จักพระได้มารู้จักพระเจ้าองค์แห่งความรัก”

คุณครูสุพัตรา ได้ฝากข้อคิดถึงบรรดาเด็กนักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับ “ความศรัทธา - ความเชื่อสัตย์” ว่า “ความศรัทธา เหมือนเมล็ดที่ต้องรดน้ำ ใส่ปุ๋ย ดึงวัชพืช เพื่อให้เติบโต และแข็งแรง ถ้าเราศรัทธาสิ่งหนึ่งสิ่งใด เราจะกล้ายืนยันถึงสิ่งนั้น เช่นเดียวกันถ้าเราศรัทธาในพระเจ้า เราจะดำเนินชีวิตด้วยความหวัง และมีความสุขตลอดชีวิตของการเดินทางในโลกนี้”

ทีมงาน ‘แสงเรืองๆ’ ขอนำประโยคที่ว่า “ครูคำสอนเป็นของขวัญล้ำค่าที่พระศาสนจักรสามารถหยิบยื่นให้แก่โลก...” มาดอกรำถึงความถูกต้อง เหมาะสม เพราะทุกวันนี้ผู้ไม่รู้จักพระเยซูเจ้า เขาต้องการ ‘ครูคำสอนที่ดี’ ที่เป็นประจักษ์พยาน เป็นแบบอย่างที่มองเห็น สัมผัสได้ และสื่อสารกับเขาได้” ...ดังนั้น เรื่องราวและข่าวดีของพระเยซูเจ้าจะได้แผ่ขยายไปจนสุดปลายแผ่นดินได้ก็โดยอาศัยครูคำสอน และผู้ที่เชื่อในพระองค์ทุกคน **อัคร**

(ตอนที่สอง)

“เปาโล ปาน” ผู้ให้กำเนิดวัดเพลง ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยพิธีกรรม “อาโกโลท”

หลังจากได้รับศีลล้างบาปแล้ว เปาโล ปาน ได้เป็นพ่อทูนหัวของพระภิกษุ 4 รูป ที่รับศีลล้างบาปในวันสมโภชปีศา ต่อมา 2 คนในจำนวนนี้ ได้ไปศึกษาต่ที่บ้านเนรปิ้งเพื่อเตรียมตัวบวชเป็นพระสงฆ์ แต่ได้บวชเพียงคนเดียวคือคุณพ่อยอแซฟ ฟรัง ซึ่งเป็นลูกของ “หลวงโชติ” น้องชายของเปาโล ปาน และเป็นข้าราชการ

คุณพ่อราบาร์เดล เจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก ให้เปาโล ปาน ไปอยู่ที่วัดแห่งหนึ่งที่หมู่บ้านเพลงซึ่งเปาโล ปาน สร้างขึ้นบนที่ดินของตระกูลสมัยยังเป็นสมภารสำหรับเป็นที่พักของคนจน คนชรา และคนพิการมากมายที่แออัดอยู่ในวัดบางกล้วย วัดแห่งนี้ถูกดัดแปลงเป็นวัดคริสต์ คุณพ่อราบาร์เดลได้รับมอบวัดแห่งนี้เป็นการมรดก ต่อมาได้ถวายให้อยู่ในความอุปถัมภ์ของดวงหทัยของพระแม่มาเรีย

พี่สาวคนที่สองของเปาโล ปาน ได้รับศีลล้างบาปก่อนตาย และคนในครอบครัวของท่านได้เรียนคำสอนทุกคน

คุณพ่อราบาร์เดลจัดการให้ตีฝาในบ้านเล็กหลังหนึ่ง คนจีนใจดีผู้เป็นเสาหลักของชุมชนคริสต์ตั้งเงินถวายแผ่นไม้เพื่อปิดฝาห้องใหญ่ที่จะใช้เป็นวัด ส่วนพระคุณเจ้าคือปองด์ ถึงแม้จะยากจน ท่านได้ช่วยคุณพ่อเจ้าวัดด้วยปัจจัยส่วนตัวเท่าที่จะช่วยได้ และยังส่งครุคำสอนที่เชี่ยวชาญมาช่วย ไม่ช้าทุกสิ่งพร้อมแล้วที่จะประกาศข่าวดี เปาโล ปาน ไปอยู่กับครุคำสอนที่วัดเพลง มีคนไทย 30-40 คน ทั้งชายและหญิงมาเรียนคำสอนด้วยใจร้อนรน

วันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ.1864 คุณพ่อราบาร์เดลได้เสกวัดน้อยแห่งนี้ ถวายมิสซา โปรดศีลล้างบาปแก่ผู้เตรียมตัวเป็นคริสต์ใหม่ 3 คน คนหนึ่งเพิ่งสึกจากพระภิกษุได้เพียง 2 วัน

วันที่ 14 พฤษภาคม ผู้เตรียมตัวเป็นคริสต์ 11 คน ได้รับการฟื้นฟูด้วยศีลล้างบาป ในจำนวนนี้มีหญิงสาว 3 คน เป็นผู้อุปการะชุมชนคริสต์ที่กำลังเริ่มต้นแห่งนี้ และภายหลังหญิงสาวทั้งสามคนนี้ได้ถวายชีวิตพรหมจรรย์แด่พระเป็นเจ้า

วันที่ 26 พฤษภาคม มีผู้เตรียมตัวเป็นคริสต์ 10 คน ในจำนวนนี้มี “หลวงโชติ” น้องชายของเปาโล ปาน รวมอยู่ด้วย ปลาย ค.ศ.1864 มีคริสต์ 40 คน

ค.ศ.1865 คุณพ่อราบาร์เดลซื้อที่ดินที่อยู่หน้าวัดบางกล้วยซึ่งเป็นที่สวน ท่านคิดจะสร้างวัดเพื่อถวายแด่พระหฤทัยของพระเยซูเจ้า

มีรายงานว่า ค.ศ.1866 วัดเพลงมีคริสต์ 200 คน คริสต์กลุ่มเล็กๆ นี้ได้ทวีจำนวนขึ้นจนกลายเป็นกลุ่มใหญ่ด้วยความศรัทธา และปฏิบัติตามคุณธรรมคริสต์ทุกประการด้วยใจร้อนรน

ค.ศ.1866 คุณพ่อราบาร์เดลได้โปรดศีลล้างบาปที่วัดเพลงและวัดบางกล้วยให้คริสต์ใหม่กว่า 200 คน แต่สิ่งที่ขัดขวางที่วัดบางกล้วยคือวัด พระคุณเจ้าคือปองด์ได้มอบบ้านให้ 2 หลัง หลังหนึ่งใช้เป็นวัด เดือนมิถุนายน ค.ศ.1866 คุณพ่อเจ้าวัดไม่สามารถสร้างวัดที่ท่านอยากถวายแด่พระหฤทัยของพระเยซูเจ้าได้ จึงวอนขอต่อดวงพระหฤทัยฯ ท่านได้รับตามที่ขอ มีคนบริจาคเงิน 20 ปอนด์ ทำให้ท่านมีเงินพอสำหรับสร้างวัด เมื่อได้ศึกษาข้อมูลเอกสารเกี่ยวกับชีวิตของเปาโล ปาน จะเห็นได้ว่าท่านมีความศรัทธาร้อนรนต่อพระเจ้าและ

ใบศีลล้างบาปของเปาโล ปาน
รับศีลล้างบาปที่วัดบางนกแขวก
วันที่ 24 มีนาคม ค.ศ.1864
คุณพ่อราบาร์เคล เป็นพ่อทูนหัว
ได้รับศาสนนามว่า “เปาโล”

แม้พระตลอดเวลา หลังจากได้รับศีลล้างบาปแล้ว ท่านระลึกถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าตลอดเวลา และสนิทสนมพันธ์กับพระองค์ หลายครั้งคุณพ่อเจ้าวัดเห็นท่านสงบนิ่งอยู่เป็นชั่วโมงในความปีติสุข ดวงตาสุกใส เปล่งประกายความสุข เป็นเครื่องยืนยันถึงชีวิตนิรันดร์ ความรักที่ท่านมีต่อคนยากจนอย่างมากมาย จนดูเหมือนเป็นความสุรุษสุราย หลายครั้งคุณพ่อราบาร์เคลเห็นเปาโล ปาน รับประทานอาหารแล้วนำไปแจกทันที

กิจศรัทธาที่เปาโล ปาน ปฏิบัติมากที่สุดคือ กิจศรัทธาต่อแม่พระ และพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า ท่านถวายพรแด่แม่พระทั้งวันทั้งคืนอย่างไม่หยุดหย่อน และขอบพุดถึงแม่พระเสมอ ท่านคุกเข่าต่อหน้าไม้กางเขนเป็นชั่วโมง น้ำตาไหล บางครั้งก็จบลงด้วยท่าที่สงบนิ่งแนบชิดสนิทกับพระเจ้า ความศรัทธาอย่างมากมายนี้ ทำให้พระคุณเจ้าคือปอองด้รักท่านเหมือนลูก และตัดสินใจโปรดศีลกำลังและประกอบพิธีศีลโกนให้

วันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ.1865 เปาโล ปาน ได้รับศีลกำลังที่กรุงเทพฯ และวันรุ่งขึ้นได้รับ “ศีลโกน” ซึ่งเป็นขั้นหนึ่งที่มีความหมายถึงการสละตัดใจจากทางโลก (ปัจจุบันได้ยกเลิกไปแล้ว) ท่านได้สละชีวิตฆราวาสรับใช้พระศาสนาจักร และสัญญาว่าพร้อมจะรับใช้และปกป้องพระศาสนาจักรตลอดชีวิต พระหรรษทานที่ได้รับในวันรับศีลกำลัง และศีลโกนที่ได้รับ บันดาลให้เปาโล ปาน มีความประทับใจอย่างลึกซึ้ง และได้รับพลังอย่างไม่เคยรู้สึกมาก่อน

บางครั้งเปาโล ปาน ก็ช่วยคุณพ่อเจ้าวัดที่วัดบางกล้วย บางครั้งไปช่วยที่วัดเพลง

วันที่ 8 กันยายน ค.ศ.1866 พระคุณเจ้าคือปอองด้ได้แต่งตั้งท่านเป็นนายประดูและผู้ขับไล่ผี

วันที่ 6 กันยายน ค.ศ.1868 ได้รับแต่งตั้งท่านเป็นผู้อ่านพระคัมภีร์ และผู้ช่วยพิธีกรรม (อาโกไลท์)

ที่วัดเพลง

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ข้อมูล อ้างอิง

- “ประวัติการเผยแพร่คริสตศาสนาในสยามและลาว” อรสา ชาวจิน แปลและเรียบเรียงจากต้นฉบับภาษาฝรั่งเศส เขียนโดยบาทหลวงโรแบร์ต โกสเด
- “ชีวิตของเปาโล ปาน อาโกไลต์ของมิสซังสยาม” คุณพ่อโรแบร์ต โกสเด แปลและเรียบเรียงจากต้นฉบับภาษาฝรั่งเศส เขียนโดย คุณพ่อราบาร์เคล

คุณพ่อสำราญ วงศ์เสงี่ยม อาจารย์วิทยาลัยแสงธรรม นำสามเณร 10 คน
เข้ารับทุนจากธนาคารกรุงเทพฯ เพื่อศึกษาต่อด้านดนตรีที่โรงเรียนดนตรีศศิฑิยะ
(ประมาณ ค.ศ.1984)

- 1) คุณพ่อสำราญ วงศ์เสงี่ยม 2) คุณชาตรี โสภณพนิช 3) อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย
 - 4) อ.แมนรัตน์ ศรีกรานนท์ 5) คุณสุชาดา วัชรเสถียร
 - 6) สามเณรอดิศักดิ์ สมแสงสรวง 7) สามเณรอักรพล พันธุมจินดา 8) สามเณรชาติชาย พงศ์ศิริ
 - 9) สามเณรสุพจน์ ฤกษ์สุจิริต 10) สามเณรสุทธิ ปุคะละนันท์
 - 11) สามเณรพงษ์นรินทร์ นัมคณิสร์ณ์ 12) สามเณรณัย สุวรรณใจ
 - 13) สามเณรสุธชาติ แก้วเสนีย์ 14) สามเณรอนุรักษ์ ประจงกิจ
 - 15) สามเณรประชาชาติ ปรีชาวุฒิ
- ขอขอบคุณ : คุณพ่ออดิศักดิ์ สมแสงสรวง ผู้ให้ข้อมูล

เขาไม่ดี... จริงหรือ...

เด็กชายเล็กๆ คนหนึ่งไปหาคุณแม่ของเขา และเริ่มบ่นถึงความไม่ดีของเจอรี่เพื่อนรักของเขา คุณเหมือนว่าเจอรี่เป็นเพื่อนที่ไม่ดีไม่น่าคบเอาเสียเลย

เมื่อฟังลูกชายบ่นเสร็จ แทนที่คุณแม่จะปลอบหรือให้คำตอบอะไร คุณแม่กลับเดินไปหยิบดาซังที่มี 2 ด้านมาที่ลูกชาย และกล่าวกลับลูกชายว่า “ตอนนี้ เรามาเล่นเกมกันดีไหมลูก” เมื่อเห็นลูกชายพยักหน้าตอบรับ คุณแม่จึงกล่าวต่อไปว่า “ถ้าเจอรี่ทำสิ่งที่ไม่ดีกับลูก 1 อย่าง แม่จะใส่ก้อนหิน 1 ก้อน ลงไปที่ดาซังด้านซ้าย” เด็กชายเริ่มกล่าวถึงความไม่ดีของเจอรี่ด้วยอารมณ์ฉุนเฉียว เขาพบว่ามันมีถึง 5 ประการ คุณแม่จึงนำก้อนหิน 5 ก้อนใส่ดาซังทางด้านซ้าย หลังจากนั้นคุณแม่ได้ขอให้ลูกชายพูดถึงความดีของเจอรี่ ตอนแรกลูกชายมีที่ทำอึดอัด คุณแม่จึงเตือนความจำของลูกชายว่า “แม่จำได้ว่าเจอรี่เคยแบ่งขนมให้ลูก เคยให้ลูกขี่จักรยานของเขา เคยพาลูกไปที่สวนสัตว์ เคยเล่าเรื่องสนุกให้ลูกฟัง เคยช่วยสอนการบ้านให้ลูก ใช่ไหมจ๊ะ” เมื่อลูกชายพยักหน้า คุณแม่จึงใส่ก้อนหิน 5 ก้อนในดาซังด้านขวา

จากนั้นคุณแม่ได้ให้ลูกชายพยายามนึกถึงความดีของเจอรี่อีก ซึ่งเขานึกได้ถึง 10 ประการ คุณแม่จึงใส่ก้อนหินอีก 10 ก้อนลงในดาซังด้านขวา จากนั้นจึงเอามาเทียบกัน ซึ่งดาซังก็เอนไปทางด้านขวา คุณแม่จึงถามลูกชายว่า “ถ้าน้ำหนักทางด้านซ้ายเป็นความไม่ดีของเจอรี่ และน้ำหนักทางด้านขวาเป็นความดีของเขา ลูกคิดว่าเขาไม่ดี...จริงหรือ...”

ชวนรำพึง

หลายๆ ครั้ง ด้วยอารมณ์โกรธ เราอาจจะขยายสิ่งที่ไม่ดีของคนที่เรา รักเรา ให้เป็นเรื่องราวใหญ่โต และลืมเลือนความดีมากมายที่เขาได้ให้กับเรา อย่าให้อารมณ์โกรธเพียงชั่ววูบทำลายมิตรภาพอันงดงาม และลบเลือนความดีมากมายของคนที่เรา รัก

โรคระบาด

ช่วงปลายเดือนมีนาคม 2013 มีข่าวโรคไข้หวัดนกสายพันธุ์ใหม่ H7N9 ระบาดในจีน ขณะที่เขียนบทความนี้ในวันสงกรานต์พบผู้ป่วย 38 รายเสียชีวิตแล้ว 10 ราย เหตุการณ์นี้เกิดในเมืองเซี่ยงไฮ้ และอีก 3 จังหวัดคืออันฮุย เจียงซู และไฉ่โจว ทุกคนกำลังจับตาเผ่าระวังว่าจะเกิดการระบาดไปทั่วโลกและรุนแรงเหมือนโรคซาร์ส ในปี 2003 และไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 หรือไม่

วงการแพทย์และการสาธารณสุขในปัจจุบันมีความก้าวหน้ามากโดยเฉพาะในเรื่องการวินิจฉัยโรค โรคติดต่อต่างๆ ที่สมัยก่อนไม่รู้ว่าเกิดจากอะไร ปัจจุบันใช้เวลาเพียงสองสัปดาห์ก็บอกได้ว่าเป็นเชื้อใหม่ หรือเชื้อเก่า หรือเชื้อเก่าที่กลายพันธุ์ เนื่องจากใช้เทคโนโลยีการถอดรหัสพันธุกรรม แล้วเอาไปเปรียบเทียบกับเชื้อต่างๆ ที่เคยขึ้นทะเบียนไว้ หากไม่เข้ากับใครเลยก็บอกได้ว่าเป็นเชื้อใหม่เหมือนกับไข้หวัดนกสายพันธุ์ H7N9 ที่กำลังเป็นข่าวอยู่ นอกจากรู้ว่าเป็นเชื้ออะไรแล้ว ยังรู้ว่ามีต้นตออยู่ที่ไหน และติดต่อสู่คนได้อย่างไร ความรู้นี้ทำให้สามารถควบคุมโรคได้ดีขึ้น

ในอดีตมนุษย์ต้องประสบกับโรคระบาดชนิดต่างๆ มากมาย ที่ขึ้นชื่อลือชาชวนให้ขนหัวลุกคือกาฬโรค (Plague) ในช่วงสี่ประหว่ง ค.ศ. 1347 ถึง 1351 กาฬโรคเริ่มระบาดในประเทศจีนและกระจายมาทางรัสเซียออกสู่ทะเลดำเข้าสู่ประเทศต่างๆ ในยุโรป คาดว่าประชากรของยุโรป

หนึ่งใน 3 หรือ 25 ล้านคนเสียชีวิตจากโรคนี้ สมัยนี้เรารู้ว่ากาฬโรคเกิดจากเชื้อโรคชนิดหนึ่งที่เป็นกลุ่มแบคทีเรีย อาศัยอยู่ในตัวหนู แต่ต้องอาศัยหมัดหนู (flea) ที่ดูดเลือดหนูเป็นตัวแพร่โรค พอหนูตาย เจ้าหมัดหนูก็จะกระโดดออกไปหาหนูตัวอื่น หากมีคนมาอยู่ใกล้มันก็กัดคนด้วย ตอนที่กัดมันก็อวกเอาเชื้อในกระเพาะของมันปนเข้าไปในแผลที่กัด เชื้อก็จะขยายจำนวนแล้วทำให้คนติดโรค เกิดเป็นฝีหนองที่ต่อมน้ำเหลือง หากเชื้อกระจายเข้าสู่กระแสโลหิตก็จะทำให้รุนแรงเสียชีวิต ในบางคนเชื้อกระจายเข้าไปในปอดเวลาคนป่วยไอก็อาจแพร่เชื้อไปให้อีกคนหนึ่งได้

สมัยนั้นผู้คนอยู่กันอย่างแออัดตามเมืองใหญ่ๆ พวกฝรั่งนั้นไม่ค่อยอาบน้ำเพราะอากาศหนาว เสื้อผ้าก็ไม่ค่อยเปลี่ยน คนจนก็ต้องนอนเบียดเสียดกันในห้องเล็กๆ อาหารการกินก็ไม่สมบูรณ์ทำให้ภูมิคุ้มกันโรคต่ำ และที่สำคัญคือสุขลักษณะสิ่งแวดล้อมไม่ดี หนูจึงชุกชุม โรคก็เลยระบาดไม่หยุด คนเริ่มขาดที่พึ่งพิงทั้งทางสังคมและทางใจ ไปพึ่งพ้อมดหมอผี บางคนก็เที่ยวตะลอนๆ ไปสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ คนจำนวนหนึ่งก็ตั้งพระเจ้าบนสวรรค์ลงมาเป็นเครื่องมือ โดยบอกว่าเป็นการลงโทษของพระต่อมนุษย์ ตอนนั้นก็ต้องมีแพะรับบาป ในบางเมืองก็เลยเอาพวกชาวยิวที่พวกฝรั่งเกลียดมาเผาบูชายัญ

โรคระบาดที่สำคัญอีกโรคหนึ่งคืออหิวาตกโรค คนไทยเรารู้จักกันดีว่าเป็นโรคท้องเสีย ถ่ายเป็นน้ำขาวขาว ถ่ายไม่หยุด จนตากวางโบ้

ถ้ารักษาด้วยการให้น้ำเกลือไม่ทันก็เสียชีวิตได้ง่ายๆ เมื่อสองร้อยปีก่อน เกิดการระบาดใหญ่ของอหิวาตกโรคเริ่มจากทางเอเชียกระจายไปสู่หลายประเทศในยุโรปโดยเฉพาะที่อังกฤษ ชาวเมืองลอนดอนตายกันขนาดที่ว่าทางโบสถ์ต้องประกาศว่าเต็มทุกรอบ จัดมีศพคนตายไม่ทันเต็มทุกหลุม ไม่เหลือพื้นที่ในสุสานให้ฝังศพอีกแล้ว ประเทศอังกฤษที่มีความเจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมแต่กลับมีโรคอหิวาต์ระบาดจนคุมไม่อยู่ ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่ความเจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม แต่อยู่ที่การปรับปรุงสภาพแวดล้อมของชาวบ้านให้ปลอดภัยปลอดโรคมากกว่า

กรุงลอนดอนสมัยนั้นเต็มไปด้วยโรงงาน ผู้คนอพยพย้ายมาจากบ้านนอกเข้ามาหางานในกรุงฯ เหมือนบ้านเรา โรงงานที่มีคนอยู่หลายพันคนก็ปล่อยน้ำเสีย ขยะ และสิ่งสกปรกลงปนเปื้อนในแม่น้ำ แม่น้ำเทมส์ที่ไหลผ่านกลางกรุงลอนดอนก็สกปรกยิ่งกว่าแม่น้ำเจ้าพระยาในบ้านเราเสียอีก แต่คนต้องกินต้องดื่มและใช้น้ำในชีวิตประจำวัน น้ำดื่มก็ไม่ได้มาจากไหน ต้องมาจากแม่น้ำเทมส์นั่นเอง บริษัทขายน้ำในสมัยก่อนก็ใช้วิธีการตักปั้มน้ำจากแม่น้ำและมาตักตะกอนก่อนปล่อยตามท่อแจกจ่ายไปยังหัวปั้มน้ำด้วยมือ ผู้คนต้องเสียเงินเพื่อมาโยกปั้มน้ำไปใช้น้ำในบ้านเรือนของตนเอง พอกินน้ำที่ปนเปื้อนอุจจาระที่มีเชื้ออหิวาตกโรค คนก็เริ่มป่วยกัน พอป่วยก็ต้องเสียอุจจาระของผู้ป่วยก็ถูกระบายไหลลงแม่น้ำอีกวนกันเป็นวงจรแห่งโรคระบาด

ที่เมืองลียง (Lyon) เมืองมรดกโลกในประเทศฝรั่งเศส มีอาสนวิหารสวยงามที่สร้างขึ้นในช่วงประมาณปี 1870 อุทิศให้แม่พระ ชื่อว่า Notre-Dame de Fourviere ตามประวัติเล่าว่าเมืองนี้ได้ผ่านวิกฤตสำคัญ เช่น การลุกฮือขึ้นของกรรมกรโรงงานผ้าไหม และการผ่านพ้นวิบัติภัย

จากอหิวาตกโรค พระสังฆราชประจำเมืองจึงชักชวนให้คนมาสร้างอาสนวิหารนี้ สถาปนิกออกแบบผสมผสานระหว่างศิลปะยุคโรมันสมัยไบแซนไทน์และยุโรปสมัยโกธิค รูปทรงจึงออกมาสวยงาม ผมเดินไปดูในโบสถ์เห็นรูปภาพใหญ่อยู่เหนือประตูวัด เป็นรูปแม่พระอยู่ตรงกลางและมีรูปเหตุการณ์หลายอย่างอยู่โดยรอบ หนึ่งในเหตุการณ์ที่เขาวาดคือรูปผู้ชายนุ่งห่มแบบชาวตะวันออกกลางมือถือจอกยาพิษ แต่เทวดาเอาดาบกันไว้ให้จอกคว่ำลง อ่านดูแล้วเขาอธิบายว่าช่วงเวลานั้นมีอหิวาตกโรคระบาดใหญ่ในยุโรป โดยทิศทางการระบาดแพร่มาจากทางตะวันออก โชคดีที่ไม่มาระบาดในเมืองลียง รูปภาพที่ประดับประดาตามโบสถ์หรืออยู่ตามพิพิธภัณฑ์ต่างๆ จึงเป็นการบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

ในปัจจุบันนี้ความเชื่อเรื่องโรคระบาดมาจากพระเจ้าลงโทษคนที่ประพฤติไม่ดีก็ยังมีอยู่ ลักสามสิบปีก่อนตอนที่มิโรเคดส์ระบาดใหม่ๆ มีคนตายจำนวนมาก เป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจ แต่ก็ยังมีคนคิดว่าพระเจ้าส่งโรคเคดส์มาลงโทษคนที่

ติดยาเสพติด คนรักร่วมเพศ หรือคนที่มีเพศสัมพันธ์กับคนหลายคน คนที่ดีความแบบนี้ต้องเรียกว่า “ดึงพระเจ้าลงมาให้เสื่อมเสีย” ทำให้คนอื่นเข้าใจผิดว่าพระเจ้าในศาสนาคริสต์เป็นผู้ที่ไม่โห่ร้ายและชอบทำร้ายมนุษย์

เวลาที่เกิดโรคร้ายแรง สิ่งที่พระเจ้าทำคือ คลายให้มีความที่พยายามแก้ปัญหาด้วยความรักและการค้นหาความจริง ในด้านการใช้ความรักเป็นเครื่องมือ นั้น นักบุญจำนวนมากมาขอมเสียดสละตนเองเพื่อดูแลผู้ป่วยจากโรคร้ายแรงต่างๆ เช่น นักบุญเอลิซาเบธในฮังการี (St.Elizabeth) และ นักบุญร็อก (St.Roch) เป็นผู้ที่ยกย่องและคนที่ป่วยเป็นกาฬโรค คณะนักบวชหลายคณะเช่นคณะนักบุญคามิลโล ก็มีหน้าที่ดูแลผู้ป่วยโดยตรง คณะของคุณแม่เทเรซาก็ช่วยดูแลผู้ป่วยโรคเอดส์ในระยะสุดท้าย

ส่วนในด้านการค้นหาความจริง จะเป็นหน้าที่ของนักวิจัยหรือนักวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจของกลุ่มนักบุญคือการได้รับใช้เพื่อนมนุษย์ ได้ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า แต่แรงจูงใจของนักวิทยาศาสตร์นั้นอาจมีเรื่องอื่นๆ เข้ามาผสมปนเปกันบ้าง เช่นความหลงใหลในการศึกษาวิจัย การต้องการเป็นผู้บุกเบิกค้นพบสิ่งต่างๆ เป็นคนแรกๆ เรื่องของชื่อเสียง ฯลฯ แต่นักวิทยาศาสตร์และนักบุญไม่จำเป็นต้องเป็นศัตรูกัน สามารถที่จะร่วมงานกันได้เพื่อให้พระเจ้าประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จไป

เมื่อสามสิบปีก่อนเวลาพูดถึงเรื่องโรคเอดส์ ทุกคนก็จะหวาดกลัว เพราะไม่มียารักษา เป็นแล้วก็หมายถึงต้องตายจะเร็วหรือช้าเท่านั้น เวลาประชุมกันแต่ละปีก็มีแต่รายงานตัวเลขที่มียคนป่วยและคนตายเพิ่มขึ้น ไม่มีใครคาดคิดมาก่อนว่าเราจะสามารถควบคุมจัดการกับโรคนี้ได้ แต่ด้วยการที่มีทั้งคนที่ทำงานด้านการรับใช้ และคนทำงานด้านค้นคว้า ปัจจุบันเรารู้จักโรคเอดส์

ในแง่มุมต่างๆ รู้ว่าเกิดจากอะไร ติดต่อยังไร วินิจฉัยได้อย่างไร และมียารักษาได้ผลดี ผู้ป่วยโรคเอดส์ก็จะเหมือนผู้ป่วยโรคเรื้อรังอื่นๆ เช่น เบาหวาน ความดัน ที่ต้องกินยาควบคุมอาการไว้ และสามารถมีชีวิตได้ตามปกติสุขไปตลอด จนกระทั่งมาถึงปัจจุบันนี้ที่วงการสาธารณสุขทั่วโลก ตั้งเป้าหมาย “สามศูนย์” ในเรื่องโรคเอดส์ คือ ป้องกันจนไม่มีผู้ที่ติดเชื้อรายใหม่ ดูแลผู้ติดเชื้อแล้วไม่ให้เสียชีวิต และที่สำคัญที่สุดคือ การไม่มีการรังเกียจเหยียดฉันทันทีผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยเอดส์

ในสามเป้าหมายนี้สองเป้าหมายแรกต้องอาศัยการค้นคว้าของนักวิทยาศาสตร์ในการหาวิธีการต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพ แต่การมีมาตรการต่างๆ จะไม่มีประโยชน์อะไรเลย หากปราศจากซึ่งความรักอันเป็นปัจจัยสำคัญตัวที่สาม ความรักจะช่วยทำลายความรังเกียจเหยียดฉันทันทีต่อผู้ติดเชื้อและต่อผู้ป่วยเอดส์ เพราะหากสังคมยังรังเกียจคนติดยา คนที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน หรือคนที่มีเพศสัมพันธ์มากคู่ สังคมก็จะสร้างกำแพงกีดกันคนเหล่านี้ ทำให้ไม่กล้าปรากฏตัวมารับการตรวจรักษา หรือรับคำปรึกษา แนะนำ ยาและมาตรการทางการแพทย์ต่างๆ ก็จะไม่มีความประโยชน์อะไร

พระเจ้าเป็นองค์ความรัก เป็นนายชุมพบาลที่รักและห่วงใยเราทุกคน โดยไม่เลือกที่เราจะเป็นใคร มีนิสัยและพฤติกรรมอย่างไร พระองค์เปิดโอกาสให้ทุกคน ขอให้เราอย่าได้เป็นตัวเองกันโอกาสที่พระเจ้าประทานให้แก่คนที่ประสบปัญหาโรคร้ายไข้เจ็บหรือปัญหาสังคมต่างๆ แต่ให้เป็นเหมือนเหล่าสาวกที่พระเจ้าทรงคัดเลือก และส่งให้ไปประกาศข่าวดีพร้อมกับดูแลผู้เจ็บป่วย บางครั้งเราต้องเติมเวลาให้กับชีวิตผู้คน (add years to life) และผู้คนจะรู้จักเติมชีวิตที่ดีในเวลาที่เขาได้รับมา (add life to years) ๕

นักบุญเอเฟรม

St. Ephrem

(306-373)

สังฆานุกรและนักปราชญ์

ฉลองวันที่ 9 มิถุนายน

นักบุญเอเฟรม เป็นฤๅษี เกิดที่เมืองนิลปี “NISIBIS” (ปัจจุบันคือ เมืองนูไซบิน ในประเทศซีเรียตะวันออก)

นักบุญเอเฟรม เป็นอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ผู้หนึ่งทางด้านคำสอนและชีวิตนักบวช เป็นผู้ให้การอบรมประชาชนและบรรดาฤๅษี ท่านเป็นผู้ป้องกันความเชื่อในพระคริสตเจ้าอย่างเข้มแข็งจากพวกเฮเรติกในสมัยของท่าน ท่านเป็นนักอธิบายพระคัมภีร์ และเป็นนักเทศน์ด้วย ทั้งยังได้ทำงานในด้านแพร่ธรรมในหมู่พวกคนต่างศาสนาอีกด้วย บรรดาคริสตังให้สมญานามท่านว่าเป็น “พิณแห่งพระจิตเจ้า”

เพราะโดยสายเลือดแล้วท่านเอเฟรมเป็นนักประพันธ์อยู่ในตัว ท่านได้ขับร้องข้อความเชื่อทั้งหมดของคริสตศาสนาเป็นบทเพลงสรรเสริญ ทั้งได้แต่งบทร้อยกรองสรรเสริญพระนางพรหมจารีมารีย์พระมารดา ได้อย่างไพเราะเพราะพริ้งอีกด้วย

ท่านเป็นนักเขียนที่ยิ่งใหญ่ของพระศาสนจักร ทุกวันนี้ยังมีการขับร้องบทเพลงต่าง ๆ ที่ท่านได้แต่งไว้ในพิธีกรรม และเนื่องจากเทววิทยาของท่านได้สืบทอดต่อธรรมเนียมของอัครธรรมทูต พระศาสนจักรจึงได้เคารพและยกย่องท่านให้เป็น “นักปราชญ์ของพระศาสนจักร”

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสรรพานุภาพ ลูกมาขอพึ่งท่านนักบุญเอเฟรม ผู้เสนอวิงวอนทั้งด้วยการอธิษฐานภาวนา และบทเพลงสรรเสริญ ขอทรงโปรดช่วยลูก ให้ดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าตลอดไปด้วยเทอญ ๕

อย่าตัดสินใครเลย

“อย่าตัดสินใครเขา และท่านจะไม่ถูกพระเจ้าตัดสิน ท่านตัดสินเขาอย่างไร พระเจ้าจะตัดสินท่านอย่างนั้น... ทำไมท่านจึงมองดูเศษฟางในดวงตาของพี่น้อง แต่ไม่สังเกตเห็นท่อนซุงในดวงตาของตนเอง ท่านจะกล่าวแก่พี่น้องได้อย่างไรว่า ‘ปล่อยให้ฉันเศษฟางออกจากดวงตาของท่านเถิด’ ขณะที่พี่น้องอยู่ในดวงตาของท่าน ท่านคนหน้าซื่อใจคดเอ๊ย จงเอาท่อนซุงออกจากดวงตาของท่านก่อนเถิด แล้วจะได้เห็นชัด ก่อนไปเหยียดเศษฟางออกจากดวงตาของพี่น้อง” (มธ 7:1-5)

คำเปรียบเทียบกับของพระเยซูเจ้านี้ แจ่มชัด เข้าใจง่าย โดยไม่ต้องอธิบายเพิ่มเติมอะไรอีกเลย แต่ถึงกระนั้นก็ดี ยังมีหลาย ๆ คนที่ตัดสินกันอยู่ทุกวัน คนนี้เป็นอย่างนั้น คนโน้นเป็นอย่างนี้ และก็มักจะตัดสินเกินความเป็นจริงไปเยอะด้วยครับ

หลายคนตัดสิน แม้แต่ความนึกคิดในใจของคนอื่นอีกด้วย ทั้ง ๆ ที่เรามองไม่เห็นความนึกคิดในใจของเขาเลย เห็นเขาทำปากขมขมบิบน้อยเดี๋ยวก็หาว่าเขาด่าว่าฉัน ระวังไปถึงขนาดนั้นก็มี แล้วได้อะไรบ้าง? นอกจากไม่สบายใจ

เราเห็นคนหนึ่งกำลังฆ่าคน เราจะตัดสินว่าเขาทำผิดเพราะฆ่าคนก็ยังไม่ได้อีก เพราะเขาทำเช่นนั้นเพื่อป้องกันตัวเองก็ได้ เราไม่เห็นคนนั้นจะฆ่าเขาก่อนก็ได้ ฉะนั้นเราอย่าตัดสินใครเลย นั่นแหละดีที่สุด

บ่อย ๆ ครั้ง เรามักจะตัดสินว่า คนนั้นดี เอาอย่างเขาเนะ คนนี้ไม่ดี อย่าไปเอาอย่างเขาเนะ เราอาจจะไปวัดความดี ความชั่วของเขา บางครั้งคนทำดีก็ยังไม่ใช่คนดีด้วยซ้ำไป เช่น สวดลูกประคำดีแน่ ๆ แต่เขามัวแต่สวดลูกประคำทั้งวันไม่ไปทำหน้าที่ของเขา ก็ไม่ใช่คนดี จริงไหมครับ

ฉะนั้น คนดีคือคนที่ทำหน้าที่ของตนอย่างดี แม้จะมีข้อผิดพลาด บกพร่องบ้าง ก็พยายามแก้ไขเต็มกำลังความสามารถ ก็ยังนับว่าเป็นคนดีได้อยู่ครับ แต่คนที่ทำผิดแล้วไม่ยอมรับผิด แล้วยังตั้งใจทำผิดต่อไปอีก นั่นเป็นสันดานปีศาจจะไม่ได้รับการอภัยเลยจากพระเจ้าและมนุษย์ด้วย

ท่านเห็นผงในตาคนอื่น แต่ท่อนซุงในตาตัวเองกลับมองไม่เห็น คนเรามักจะเป็นเช่นนี้บ่อย ๆ มักจะไม่มองความผิดของตนเอง แม้เรื่องใหญ่ ๆ ด้วย แต่กลับไปมองความผิดของคนอื่น แม้เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ฉะนั้นจงแก้ไขความผิดของตนเองก่อน แล้วจึงไปช่วยแก้ไขความผิดของคนอื่น นะครับ

ฉะนั้น เพื่อความสบายใจของเราเอง และเพื่อความสงบสุข และสันติในสังคม อย่าไปตัดสินใครเลย พูดยุติความดีของคนอื่นเสมอ ดีกว่าไปตัดสินด่าว่านินทาใคร ใคร ๆ จะรักชมเชย สรรเสริญเราตลอดไปด้วยครับ

C

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

Commentator	=	ผู้อธิบาย (เช่น พิธีกรรม พระคัมภีร์ กฎหมาย ฯลฯ)
communalism	=	ประชาคมนิยม
Communicatum	=	แถลงการณ์
communion	=	ความสัมพันธ์สัมพันธ์ สหพันธ์ การอยู่ร่วมกัน การรวมเป็นหนึ่งเดียว
communion of saints	=	สหพันธันักบุญ
Communion, Holy	=	ศีลมหาสนิท
communion, spiritual	=	การรับศีลมหาสนิทด้วยใจปรารถนา
communion rite	=	พิธีการรับศีลมหาสนิท
communism	=	ลัทธิคอมมิวนิสต์
communist	=	คอมมิวนิสต์ ผู้นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์
community	=	ชุมชน ประชาคม กลุ่มคริสตชนย่อย
community, basic Christian	=	ชุมชนคริสตชนพื้นฐาน คริสตชนกลุ่มย่อย
compline	=	บทภาวนาทำวัตรค่ำ
compunction for sins	=	ความเสียใจที่ได้ทำบาป
concelebration	=	พิธีสหบูชา
concept	=	มโนทัศน์
conclave	=	ที่ประชุมเลือกตั้งสมเด็จพระสันตะปาปา
concordance	=	1. ข้อตกลง การตกลงกัน 2. วรรณคดีที่เรียงตามอักษร
concordance, bible	=	วรรณคดีคำพระคัมภีร์
concordance, biblical	=	วรรณคดีคำพระคัมภีร์
concordat	=	สนธิสัญญากับสันตะสำนัก
confess	=	1. สารภาพ 2. ยืนยัน
confession	=	1. การสารภาพบาป 2. การยืนยัน (ความเชื่อ)
confession, general	=	การสารภาพบาปทั่วไป (การแก้บาปมูล)
confessional	=	สถานที่สารภาพบาป
confessor	=	1. พระสงฆ์ผู้รักษบาป 2. วีรศักดิ์ (นักบุญที่ไม่ใช่ฆราวาส)
confirm	=	รับรอง ยืนยันอีกครั้งหนึ่ง
Confirmation	=	ศีลกำลัง

(อ่านต่อเดือนหน้า)

ความเป็นมาของการประชุม “สภาสังคายนาสากลวาติกัน ที่สอง”

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

14. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยงานธรรมทูตแห่งพระศาสนจักร (7 ธันวาคม ค.ศ. 1965)

Decree on the Church's Missionary Activity (Ad Gentes)

- พันธกิจการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร

the missionary outreach of the Church

- การเสริมสร้างกลุ่มชุมชนคริสตชนในพระศาสนจักรท้องถิ่น

formation of community in local churches.

15. พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนาว่าด้วยการปฏิบัติงานและชีวิตพระสงฆ์ (7 ธันวาคม ค.ศ. 1965)

Decree on the Ministry and Life of priests (Presbyterorum Ordinis)

- หน้าที่ของพระสงฆ์ duties of priests
- ความสัมพันธ์กับพระสังฆราช และฆราวาส

relations with bishops and lay people

16. พระธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ (7 ธันวาคม ค.ศ. 1965)

Pastoral Constitution on the Church in the Modern World

(Gaudium et Spes – Joy and Hope)

- พระศาสนจักรในฐานะผู้รับใช้โลก

Church as being in service to the world

- จุดยืนของพระศาสนจักรเกี่ยวกับครอบครัว วัฒนธรรม เศรษฐศาสตร์ การเมือง และสันติภาพ

Church's positions concerning family, culture, economics, politics and peace

(หมายเหตุ : เอกสารทั้ง 16 ฉบับนี้ ประกาศใช้โดยสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6)

เป้าหมายของสภาสังคายนาสากลวาติกันที่สอง

1. เพื่อนำพระศาสนจักรให้ทันสมัยกับสังคมโลกโดยเสวนากับโลกปัจจุบัน

(to bring the Church up to date (aggiornamento) by opening it to dialogue with the modern world)

2. เพื่อระบุคุณลักษณะ และพันธกิจของพระศาสนจักรในศตวรรษที่ 20 และต่อไปในอนาคต (to define the nature and mission of the Church for the twentieth century and beyond).

Vatican II เป็น 1 ใน 21 สันคายนาในประวัติพระศาสนจักร

7 ครั้งแรก เป็นการพิจารณายืนยันเกี่ยวกับความเชื่อ พระคัมภีร์ คำสอน และปฏิทินวันฉลอง

Council of Nicaea ค.ศ. 325 ประณาม Arianism ที่สอนว่าพระเยซูอยู่เหนือมนุษย์ แต่ต่ำกว่าพระเจ้า

Council of Chalcedon ค.ศ. 451 ที่ประณามพวก heretics ที่เชื่อว่า พระเยซูมีสถานภาพเดียวคือ เป็นมนุษย์หรือพระเจ้า ไม่ใช่ทั้งสองสถานะ

ครั้งที่ 8 ถึง 15 เป็นสันคายนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับพระศาสนจักรตะวันออก Greek Orthodox Constantinople IV ค.ศ. 869-70

Lateran III ค.ศ. 1179 ประณามโปรเตสแตนต์

Lyons II ค.ศ. 1274 รวมโรม + Constantinople ระยะสั้น

ครั้งที่ 16-19 ประณามโปรเตสแตนต์

Council of Constance ค.ศ. 1414-18

Lateran V ค.ศ. 1512-17

Council of Trent ค.ศ. 1545-63

ครั้งที่ 20 Vatican I ค.ศ. 1869-70 ประชุมไม่จบ เพราะสงคราม Franco-Prussia

ครั้งที่ 21 Vatican II ค.ศ. 1962-65 ประชุม 4 สมัยใน 4 ปี สมัยละ 2 เดือน

สันคายนาवादิกันสองมุ่งเป้าหมาย:

- (i) ส่งเสริมให้คริสตชนสำนึกถึงการดำเนินชีวิตอย่างอิสระ มีเสรีภาพ มีความเชื่อที่ลึกซึ้งแบบผู้ใหญ่
- (ii) ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า และการฟื้นฟูสภาพสังคมมนุษย์
- (iii) นำคริสตชนให้สำนึกถึงธรรมล้ำลึก (mystery) ของชีวิตมนุษย์
- (iv) นำคริสตชนให้ไตร่ตรอง พิจารณาตนเองในระดับส่วนตัว (บุคคล) และส่วนรวม (พระศาสนจักร)

(อ่านต่อเดือนหน้า)

ทำไม่ได้..... เป็นไปไม่ได้.... ไม่มีทาง

บ่อยครั้งที่คนเราติดบ่วงคำพูดตัวเอง ด้วยการพูดว่า “ทำไม่ได้” “เป็นไปไม่ได้” “ห่วย” “ไม่มีทาง” พร้อมกับอารมณ์ท้อแท้ ท้อถอย หงุดหงิด คิดลบต่อ ในหลายสถานการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต โดยเฉพาะสถานการณ์ที่เรารู้สึกว่าเราเป็นผู้ถูกกระทำ หรือ ต้องได้รับการช่วยเหลือโดยไม่ได้ตั้งใจ ไม่รู้มาก่อนว่าจะต้องทำ โดนมอบหมายงานที่เร่งและรีบ มีกำหนดว่าทำให้เสร็จในระยะเวลากระชั้น สั้นสุดๆ

ไม่ว่าจะเป็นยอด หรือ เป้าที่ทางบริษัทวางแผนไว้ให้แต่ละแผนกทำในแต่ละเดือน แต่ละไตรมาส แต่ละปี ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพื่อท้าทายความสามารถ หรือ การได้รับมอบหมายให้ทำโครงการ งานด่วน ภายในระยะที่กำหนด มีการขีดเส้นตาย เดดไลน์ (Deadline) ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ที่ต้องเสร็จสิ้น หรือ การฟังใครต่อใครพรรณนา ขยายฝันให้ฟัง ถ้าเราเองไม่คล้อยตามฝันนั้น เราจะคิดกันในสมองว่า “เพื่อเจ้อ” ยิ่งหากการขยายฝันที่เราฟังมานั้น เราต้องเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ฝันเป็นจริงด้วยแล้ว โดยที่เรายังไม่อิน ไม่เข้าใจ ฝันที่ว่าด้วยแล้ว.... ยิ่งจะทำให้ความคิดผุดขึ้นมอลงอย่างล้นสมองว่า “ไม่มีทาง” “ไม่มีทางเป็นไปได้”

เชื่อหรือไม่ว่า คำพูดของเรานั้น สามารถส่งผลทำให้เกิดแรงขับเคลื่อนและสร้างปฏิกิริยาได้กลับได้ในทิศทางบวกและทิศทางลบ หากในชีวิตของเรา มีคำพูดบ่อยครั้งกับตัวเอง กับเรื่องราวต่างๆ ว่า “ไม่มีทาง” “เป็นไปไม่ได้” คำพูดเหล่านี้ จะทำให้เราหยุดชะงัก ไม่กล้า หรือคิดไปต่างๆ นานา ในทางลบ ทั้งที่เหตุการณ์นั้น อาจจะทำได้ หรือทำไม่ได้ก็ได้

มีคำพูดคำหนึ่งของฝรั่งกล่าวไว้ว่า “Impossible is nothing” แปลภาษาไทยได้ว่า “ไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้” เพื่อเตือนให้คนเรานั้น กล้าคิด กล้าเริ่ม กล้าทำ กล้าทำ แทนการคิดแบบเดิมๆ ที่ทำให้เราไม่ก้าวหน้าว่า “Impossible is everything” ทุกสิ่งเป็นไปไม่ได้ทั้งนั้น

เมื่อคนเรายูกับคำว่า “เป็นไปไม่ได้” “ไม่มีทาง” บ่อยครั้งเข้า เราจะมีชีวิตติดอยู่กับ “ปัญหา” ที่ไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะคนเหล่านั้นคิดเจอปัญหา ในทุกทางออก ด้วยประโยคซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า “ทำไม่ได้หรอก จะเป็นไปได้อย่างไร ไม่มีทาง” เหตุผลต่างๆ ที่พรุ้งพรูออกมา จะเป็นเหมือนข้ออ้างให้เจอแต่อุปสรรคอยู่ร่ำไป

เราอาจลืมนึกไปว่า ความเจริญในโลกยุคปัจจุบันนี้ เป็นความเจริญที่เริ่มต้นมาจากความคิดเล่นๆ กันทั้งนั้น ที่ผ่นกันไปต่างๆ นานา ...

ลองย้อนกลับไปสัก 100 ปีก่อน ใครจะคิดว่า การถือก้อนสีเหลี่ยมหนึ่งก้อนไว้ในมือสามารถสื่อสารข้ามโลก ข้ามทวีปได้ ดูหนัง ฟังเพลง เก็บข้อมูล ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอได้ ใครจะคิดว่าในอากาศสามารถส่งการสื่อสาร ส่งข้อความข้ามไปมาหากันจากซีกโลกหนึ่งไปอีกซีก

โลกหนึ่งได้อย่างรวดเร็ว เห็นหน้าเห็นตากันได้ ทั้งที่ระยะห่างกันเป็นหมื่นๆ ไมล์ ด้วยการสื่อสารบนโลกออนไลน์ ใครจะคิดว่าวันหนึ่ง มนุษย์จะมีการท่องเที่ยวระหว่างดวงดาว ไม่ใช่เพียงแค่ระหว่างประเทศนั้น ไปประเทศนี้.... เหล่านี้ ล้วนเกิดมาจากความคิดที่อยากสร้างความเป็นไปได้ ภายใต้ความเป็นไปไม่ได้ที่มีอยู่ในขณะนี้

กรณีของพี่น้องตระกูลไรต์ ออวิลล์ ไรต์ และ วิลเบอร์ ไรต์ ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นต้นแบบผู้สร้างเครื่องยนต์ของเครื่องบินที่ใช้ได้จริงในช่วงทศวรรษ 1900 ถ้าจะว่าไปแล้ว สองพี่น้องคู่นี้มิใช่เป็นสองคนแรกบนโลกที่คิดอยากโดยสารบินขึ้นไปบนท้องฟ้า มีคนก่อนหน้านี้มากมายที่คิดแล้วทดลองทำ ด้วยวิธีการต่างๆ นานา มากมาย ตั้งแต่การใช้มือสองข้างบินแบบนก นำขนนกมาติดกับแขน การใช้อุปกรณ์ลาก สร้างเครื่องยนต์ต่างๆ ขึ้นมา ซึ่งก็ทำไม่สำเร็จ มีคนบาดเจ็บและล้มตายจากการทดลองก่อนหน้านี้มากมาย แต่บุคคลเหล่านั้นทำให้สองพี่น้องตระกูลไรต์ เห็นความผิดพลาด และข้ามการทดลองที่ไม่ได้ผลเหล่านั้น ผู้การคิดประดิษฐ์สร้างงานใหม่ที่ได้ผล จนกลายเป็นสองพี่น้องที่มีชื่อเสียงของโลก

ตัวอย่างด้านบน สะท้อนให้เห็นว่า ในหลายเหตุการณ์ หลายเรื่องราว การจะบอกว่า “ทำได้” ไม่ได้จบสิ้นกระบวนการอยู่กับคนๆ เดียวตั้งแต่ต้นจนจบ อาจต้องมีการส่งต่อจากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่ง ซึ่งย่อมต้องมีคนหนึ่งคนที่เป็นผู้จุดประกายการเริ่มต้นของความเป็นไปได้ขึ้นมาก่อน คนก่อนหน้านี้ทำไม่ได้ รุ่นต่อไปรับช่วงทำ มีการแก้ไข พัฒนา เรียนรู้จากความสำเร็จและผิดพลาดของคนรุ่นเก่า จนวันหนึ่ง ความฝันในวันโน้นกลายเป็นความจริงที่เกิดขึ้นในวันนี้

การสร้างพลังความคิดบวกในตัว จึงต้องเริ่มจากการแตกความคิดเก่า ที่ว่า **Impossible** เป็นไปไม่ได้ ให้เป็น **I'm possible** ฉะนั้นแหละ ทำให้เกิดขึ้นได้ เพียงเติม “ตัวคัน ‘ ’ ” ขึ้นมาระหว่าง ตัว I และ M ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างทรงพลัง จาก “เป็นไปไม่ได้” ให้เป็น “ฉัน” นี่แหละ (ทำให้) “ไปเป็นได้”

หรือลองเปลี่ยนความคิด ปรับจากคำว่า “ทำไม่ได้” ที่พูดกันติดปาก เป็น “ธรรมดา” (เพี้ยนเสียงออกเสียงแบบฝรั่งพูด ทำ- มา (ย) -ดา) เมื่อต้องเผชิญกับเรื่องราวใหม่ หรือให้คิดดั่งๆ ใหม่ ถามตัวเองว่า “ทำไม่ได้ หรือ ยังไม่ได้ทำ” กันแน่

นั่นหมายถึง หากยังไม่ได้ทำ อย่าเพิ่งเริ่มต้นด้วยการพูด รู้สึก และคิดว่า “ทำไม่ได้” ตั้งแต่แรกเพราะการพูดว่าทำไม่ได้ น่าจะเป็นคำพูดที่ใช้ หลังจากได้ลงมือทำแล้ว แล้วจึงค่อยบอกว่า “ทำได้” หรือ “ทำไม่ได้”

เพราะ.... การจะทำได้ เริ่มจากการ “ลอง” ได้เริ่มทำ

เมื่อเริ่มทำ จึงได้ชื่อว่า ได้ลงมือทำ

เมื่อลงมือทำแล้ว อาจจะไม่ได้หรือไม่ได้ก็ได้ แต่ยังได้ชื่อว่า ได้ทำ

หากลองทำอย่างต่อเนื่อง จึงจักค่อยๆ เริ่มทำได้

เมื่อเริ่มได้แล้ว สุดท้ายจึงลงเอยด้วยคำว่า “ทำได้” นั่นเอง ๕

ผ้าขาวที่แม่ทอให้

เสียงเพลงฟังไม่ทราบความหมาย แต่ท่วงทำนองไพเราะ ชำเนิบนาบ เครื่องดนตรีไม่ก็ชนิด ผมท่างเห็นกับบรรยากาศแบบนี้แล้ว ด้วยความอยากรู้ความหมาย ผมจึงถามครูคนหนึ่งในที่นั้นถึงความหมายของบทเพลง คุณครูบอกว่า เพลงบทนี้ชื่อ “ผ้าขาวที่แม่ทอให้”

ชื่อบางชื่อเรียบง่ายซะจนบางทีไม่สามารถจูงใจเราให้สนใจได้ แต่ชื่อเรียบง่ายแบบนี้เมื่อมาถูกที่ ถูกเวลาผมคิดว่ายิ่งง่ายยิ่งงาม ยิ่งเรียบยิ่งเข้าถึง

เด็กผู้หญิงประมาณ 6 คน รำฟ้อนอยู่ข้างหน้า ท่ามกลางพวกเราพระสงฆ์จาก อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ รวม 10 ท่าน คุณพ่อเจ้าวัด คุณพ่อผู้ช่วย คุณครู นักเรียน ชาวปกากะญอ เช้าวันนั้นพวกเราเดินทางขึ้นไปยังศูนย์ชาวเขาแม่ปอน

วัดแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ หรือศูนย์แม่ปอนนั้น ถือเป็นเขตวัดทางการแห่งแรกของการแพร่ธรรมกับพี่น้องชนเผ่าปกากะญอ (หรือกะเหรี่ยง) ศูนย์แม่ปอน มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า ศูนย์อบรมเด็กไทยชาวเขา แม่ปอน ที่นี่มีหมู่บ้าน มีวัด มีบ้านพักพระสงฆ์ มีบ้านศูนย์กลางของคณะซิสเตอร์ มีศูนย์สำหรับอบรม บริเวณต่างๆ ถูกจัดวางอย่างสะอาด สมฐานะผมเดินเรื่อยเปื่อยเก็บภาพบ้าง ฟังบรรยายและสอบถามผู้คนแถวนั้นบ้าง เราขึ้นมาที่นี่เพื่อเยี่ยมเยียน และเพื่อจะได้พบเห็นสถานที่ที่ซึ่งครั้งหนึ่งเมื่อหลายสิบปี บรรดาสัตบุรุษและพระสงฆ์จาก อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขตปกครองที่ 1 ได้ตัดสินใจมอบทุนให้การดำเนินกิจการงานแพร่ธรรมที่นี่ แน่แน่นอนอาจไม่ใช่เงินทุนมากมายนัก เมื่อมาเห็นจำนวนเด็ก คุณครู หรือใครๆ

ที่ได้รับผลจากความช่วยเหลือนั้น แต่ผมเชื่อว่า ความช่วยเหลือที่เป็นมุ่มเล็ก ๆ ที่เราให้ได้ น้ำใจช่างกว้างขวางนัก

ด้านซ้ายมือถ้ามองจากวัดเป็นศูนย์กลาง เราพบอนุสาวรีย์ของพระสงฆ์สามเณรที่ท่านหนึ่ง คุณพ่อเชกีน็อต ที่มาบุกเบิกที่นี่ ส่วนด้านขวามือเป็นเหมือนห้องประชุมใหญ่ ข้างหน้าประตูมีภาพบุรุษชาติสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 เสด็จเยือนเมืองไทย และการสถาปนาเป็นบุญราศี ข้างขวาของอาคารไม้ชั้นเดียว มีแผ่นป้ายไวโนล บอกเล่าเรื่องราว 60 ปีของงานแพร่ธรรมกับชาวเขาเผ่าปกาเกอะญอ ผมสะดุดตาตรงภาพอดีตหลาย ๆ ภาพ ฝรั่งตาน้ำข้าวหลาย ๆ คนอยู่ร่วมกับวัฒนธรรมไทย เดินทางบุกเบิก สอนเรียน เยี่ยมเยียน รดน้ำดำหัว ฯลฯ ยิ่งผมสอบถามซิสเตอร์เชกีน็อต คุณแม่เจ้าคณะแม่ปอนมากขึ้น ๆ นอกจากความเข้าใจในระดับสติปัญญาแล้ว ความซึ้งใจในความรู้สึก การเห็นการทำงานของพระ ในเชิงความศรัทธาและสายตาแห่งความเชื่อ ผมคิดว่าบางทีเราไม่ได้มาช่วยพวกเขาฝ่ายเดียว

เด็กผู้หญิงประมาณ 6 คน พ้อนรำอยู่ข้างหน้าเวที ที่อาคารไม้ห้องประชุมนั้น หลังจากคุณพ่อเจ้าอาวาสได้แนะนำเราถึงศูนย์แห่งนี้ ท่วงทำนองของเพลงไม่หวือหวา เป็นเพลงที่เรียบง่าย ท่วงทำนองให้ลิ้นร้องตามได้ไม่ยาก เพียงแต่เราไม่เข้าใจภาษาเท่านั้น ผมสอบถามว่าเพลงนี้ชื่อเพลงอะไร และมีความหมายเช่นไร คุณครูท่านหนึ่งตอบว่า เพลงนี้ชื่อเพลง “ผ้าขาวที่แม่ทอให้” ผมเข้าใจเบื้องต้นทันทีเพราะเสื้อที่พวกเขาใส่เป็นผ้าทอมือและสีขาว

คุณครูอธิบายเนื้อหาของบทเพลงพอให้จับใจความได้ง่าย ๆ คือ แม่ได้ทอผ้าเพื่อทำเป็นเสื้อผ้าให้ลูกสวมใส่ การสวมใส่นั้นไม่เพียงปกป้องร่างกายให้อบอุ่นเท่านั้น แต่ยังปกป้องจิตใจให้ระลึกถึงวัฒนธรรมของเรา ชีวิตของเรา สีขาวยังหมายถึงความบริสุทธิ์ผุดผ่อง ส่วนทำไมต้องเป็นผู้หญิงเพราะวัฒนธรรมของชนเผ่า เปรียบผู้หญิงเหมือนบ้าน เมื่อผู้ชายแต่งงานต้องย้ายมาอยู่กับผู้หญิง ดังนั้นบ้านจึงหมายถึงหลักพิงพิง ผ้าสีขาวที่แม่ทอให้จึงรวมไปทั้งความอบอุ่นกายและใจ ความยึดมั่นในประเพณีอันดีงาม สืบสาน อนุรักษ์ และชื่นชมชีวิต

ผมนึกถึงผ้าผืนที่แม่พระถักทอให้กับพระเยซูเจ้าในวัยทารก ไม่รู้ว่าจะมีสีใด ไม่รู้ว่าจะทำจากผืนผ้าชนิดใด มันคงเป็นผ้าผืนที่ดีที่สุดที่พระนางจะหาได้ และไม่เพียงผืนผ้าที่ห่อคลุมแต่ชีวิตที่ปกปัก ประคับประคอง และสอนให้ก้าวเดินอย่างระมัดระวัง ผมนึกถึงลูกของพระแม่ที่ได้ชื่อว่า เป็นคริสตชนเช่นกัน

คุณพ่อหัวหน้าเขตตามเด็ก ๆ ในศูนย์นั้นก่อนที่พวกเราจะเดินทางกลับ “มีใครอยากเป็นพระสงฆ์ มีใครอยากเป็นซิสเตอร์” ผมและพวกเรา รวมทั้งผู้ที่ดูแลที่นั่น คงคิดใจไม่เบา ผมเห็นเด็ก ๆ ยกมือกันเกือบทุกคน คงเป็นบทรำพึงยาว ๆ สำหรับชีวิตในเมืองใหญ่ สำหรับสังคมที่คุ้ยกันผ่านทางเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยและล้ำสมัย แต่ไม่ได้ใช้หัวใจคุ้ยกัน

ผ้าสีขาวที่แม่ทอให้อาจจะขุ่นมัวไปบ้าง ตามการใช้และวันเวลา ซักซักหน่อย ตากให้แห้ง สีขาวนั้นจะกลับคืนมาดังเดิม อาจไม่ขาวสดใสเหมือนเดิม เพราะต้องใช้จ่ายผ่านวันเวลา แต่ปณิธานที่แม่ตั้งใจ ให้ลูกเติบโตอย่างมีคุณค่า จะโอบคลุมชีวิตเราไปจนวันสุดท้าย ๕

วิถีชีวิตครอบครัว

ในทัศนะคริสตชนเราเชื่อว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์มาแสนดี ให้มีชายและหญิงที่คู่ควรสมจะเป็นคู่ชีวิต เพื่อสร้างวิถีชีวิตครอบครัวเป็นฟัวเมียมีลูกหลานสืบเผ่าพันธุ์และสร้างสรรค์จรรโลงโลกให้พัฒนาเจริญก้าวหน้าผาสุกอย่างยั่งยืน

ชีวิตครอบครัวประกอบด้วย “พ่อแม่ลูก” อันผูกพันกันด้วยความรัก
ที่เฉพาะเจาะจงและดำรงอยู่อย่างเป็นรูปธรรมเด่นชัดในภาคปฏิบัติประจำวัน

ความรักในวิถีชีวิตที่กล่าวมานี้ คริสตชนเราถือว่าเป็นความรักแท้ที่เรา
ต้องเรียนรู้และเลียนแบบความรักต้นแบบตามพระฉบับของพระเยซูเจ้าผู้ทรงสละ
พระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อเป็นบารุรักษ์ ไถ่บาปเรา

พระเยซูเจ้านี้ได้เสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ในวิถีชีวิตครอบครัว
ศักดิ์สิทธิ์แห่งนาซาเร็ธ โดยมีพระมารดามารีย์ได้ทรงปฏิสนธิเดชะพระ-
จิตและนักบุญโยเซฟได้อุปถัมภ์กำชูในฐานะหัวหน้าครอบครัวศักดิ์สิทธิ์
“พระวิสุทธิวงศ์”

บุคคลผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งสามนี้ได้มีชีวิตร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างเต็มที่ เพื่อ
ดำเนินวิถีชีวิตครอบครัวให้ศักดิ์สิทธิ์ไปอาศัยการปฏิบัติความรักต่อกันและกันอย่าง
จริงแท้แน่นอน

ที่ว่าความรักอันศักดิ์สิทธิ์จริงแท้นั้นก็เนื่องมาจากว่ามาจากพระเจ้าและเป็น
ธรรมชาติที่แท้จริงของพระองค์ผู้ทรงเป็นองค์ความรักนั่นเอง

ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าองค์ความรักยังหมายถึงสามพระบุคคลในพระตรี-
เอกภาพ คือพระบิดา พระบุตรและพระจิตทรงเป็นความรักอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่ง
เป็นหลักความเชื่อที่เราคริสตชนยึดมั่น

ด้วยเหตุนี้ วิถีชีวิตความเชื่อในพระตรีเอกภาพจึงเป็นวิถีชีวิตศรัทธา
ของบรรดาคริสตชน ที่จะต้องนำมาประยุกต์ประพจน์ให้สอดคล้องกลมกลืนและ
เป็นจริงในชีวิตที่ดำเนินอยู่เป็นประจำอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน

วิถีชีวิตครอบครัวยังสะท้อนให้เห็นถึง “กระแสเรียกในวิถีชีวิตครอบครัว”
ที่พระเจ้าทรงเรียกให้ดำรงอยู่สม่ำเสมอสืบไปในโลกนี้ ไม่ว่ายุคไหนสมัยใด เพราะ
กระแสเรียกนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องการเรียกของพระเจ้าแบบชั่วคราว แต่เป็นวิถีชีวิตที่
พระเจ้าทรงดำเนินการเรียกของพระองค์ในจิตใจของมนุษย์อย่างไม่หยุดหย่อน แม้
จะอยู่ท่ามกลางกระแสโลกแห่งโลกียวิสัยอันเชี่ยวกรากของยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบันนี้
ก็ตาม

ดังนั้น วิถีชีวิตครอบครัวคริสตชนจึงมีพื้นฐานอันมั่นคงอยู่บนความเชื่อ
ศรัทธาที่ว่า พระเจ้าองค์ความรักผู้บันดาลความรักให้กับคู่ชีวิตนั้นทรงเป็น
พระเจ้าองค์อมตะนิรันดร์

กระแสเรียกในวิถีชีวิตครอบครัวคริสตชนที่เจ้าบ่าวเจ้าสาวจะดำรงอยู่
เป็นคู่ชีวิตฉันพี่เมียเดียวและเป็นพ่อแม่ลูกร่วมผูกพันกันไปตลอดชีวิตนั้น
จึงเป็นจุดยืนอันแน่วแน่ที่จะดำเนินให้เป็นไปอย่างสมจริงเป็นอมตะตราบน
ชั่วนิรันดร์เช่นกัน. ❧

DaDa Sound

บริษัท ดาด้าซาวด์ จำกัด

ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท

อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening

งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ

งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์

งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป

พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา

ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี

จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ

ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

ถนนโยธ - ซอย ศรียะรุ 63/3 แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10700

โทร. 0 2424 4150 โทร. โทรสาร 0 2434 0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : ddasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ตะแกรงและโครงสร้าง FRP

- ไม่ผุกร่อน
- ดูแลรักษาง่าย
- มีความแข็งแรงสูง
- ไม่รบกวนคลื่นวิทยุ
- มีผิวหน้ากันลื่น
- ไม่ลามไฟ
- กันกระแทก
- ไม่นำกระแสไฟฟ้า เพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน
- น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายง่าย ไม่ยุ่งยากในการติดตั้ง

ผลิตภัณฑ์บันได Fibergate

Fibergate Stair Solutions

■ ขั้นบันได
Stair treads

■ แผ่นครอบบันได
Stair tread covers

การใช้งาน

Applications

■ ตะแกรง Fibergate molded
Fibergate molded gratings

■ ตะแกรง Fibergate moltruded
Fibergate moltruded gratings

949 Supplies Co., Ltd.

184/181 Forum Tower 28th, Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

949 SUPPLIES CO., LTD. Tel: 02 645 2599 Fax: 02 645 2744 E-mail: marketing@949supplies.com www.949supplies.com

ASSUMPTION COLLEGE

English Program (EP) at Rama II Campus

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ (แคมปัสพระราม 2)

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

เป็นโรงเรียนเปิดใหม่ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP)

ในปีการศึกษา 2555 จัดการเรียนการสอนเป็นปีการศึกษาแรก

มีนักเรียนทั้งหมด 4 ระดับชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรียนกับทีมครูต่างชาติเจ้าของภาษาในหลายรายวิชา

“เรียนอย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จในชีวิต”

โรงเรียนตั้งอยู่ที่ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ

อาคาร The Trinity โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จ.สมุทรสาคร

โทร 08-0101-2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th/rama2/>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

52 ถ.เฉตุวิถิ ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

โทร. 08-0101-2552

“ขอบคุณแทนคำชม กับบันทึกแห่งความเข้าใจ”

สำหรับฉบับนี้ผมมีเรื่องที่ยากแบ่งปันท่านผู้อ่านทุกท่านอยู่ 2 เรื่องครับ เรื่องแรกคือเรื่อง การขอบคุณ/ชื่นชมแทนคำชม เรื่องที่สองคือเรื่องการดูแลตนเองเพื่อคนอื่น

ในเรื่องแรกนั้น ผมสังเกตว่าเวลาที่เราได้ยินคนอื่นชมเรา หรือเราชมคนอื่น มักมีคำทำนองนี้ว่า “ดีมาก” “เก่งจังเลย” “เยี่ยม” “สุดยอดไปเลย” “ประสบความสำเร็จมากเลย” คนที่ได้รับคำชมแบบนี้ไม่ว่าจะเป็นเราหรือคนอื่นก็จะตอบกลับมาว่า “ไม่ได้เป็นถึงขนาดนั้นหรอกครับ” “ก็มีดีบ้าง ไม่ดีบ้าง” “ล้มเหลวมาก็เยอะครับ” ดูเหมือนว่าคำชมทำให้เกิดความอึดอัดใจ ลำบากใจ การพูดถ่อมตัวก็ตามมา แล้วก็เกิดความกระอักกระอ่วนใจกันทั้งสองฝ่าย และอาจตามมาด้วยการเปลี่ยนเรื่องพูดในที่สุด

ที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะผู้ได้รับคำชมนั้นสัมผัสถึงการถูกตัดสินด้วย แม้จะเป็นคำทางบวก และผู้กล่าวคำชมจะไม่มีเจตนาจะตัดสินก็ตาม... คล้ายกับเราถูกตัดสินว่า เราเป็นคนดี เป็นคนใช้ได้ เป็นคนน่ารัก ทำให้เรารู้สึกอึดอัดเกี่ยวกับภาวะ ดีหรือไม่ดี ใช้ได้หรือไม่ได้ น่ารักหรือไม่น่ารักจึงตอบรับด้วยไม่สบายใจนัก

ผมพบว่า เรามีทางเลือกอื่น ๆ อีกมากมายที่จะช่วยให้ตัวเราเองและคนอื่นมีโอกาสได้สัมผัสกับความสุใจ ความปลาบปลื้มของการให้และรับความในใจของกันและกัน... การขอบคุณ/ชื่นชมแทนคำชมนั้นเปรียบเสมือนการมอบของขวัญให้กันและกัน...

เมื่อเรากล่าวคำขอบคุณ/ชื่นชมกับใครสักคนหนึ่งโดยบอกเขาว่าคำพูดหรือการกระทำของเขา มีคุณค่าหรือมีความหมายสำหรับเรามากเพียงใด... เราคงจะจินตนาการได้ว่า เขาจะมีความสุขและปลาบปลื้มใจสักเพียงใดที่ได้รับรู้เช่นนั้น... ใช่มั้ย... ที่ได้รับรู้ว่าคำพูดหรือการกระทำใดของเขา ที่มีคุณค่าและมีความหมายกับเรา...

เมื่อใครคนหนึ่งบอกกับผมว่า เขามีความสุขที่ได้เรียนรู้จากผม... เขารู้สึกขอบคุณเพราะเขาได้รับข้อคิดที่นำไปใช้ในชีวิตของเขาได้... ผมคงดีใจ อบอุ่นใจที่ได้รับรู้ว่า ผมมีส่วนเกื้อกูลชีวิตของคน ๆ หนึ่ง โดยที่ผมไม่จำเป็นต้องเป็นสุดยอดวิทยากรแต่อย่างใด...

ข้อเสนอ : ท่านอาจแสดงความชื่นชม/ขอบคุณคนรอบข้างที่ท่านรู้สึกชื่นชมหรืออยากขอบคุณเขาอย่างจริงใจสัก 1-3 คน

เรื่องการดูแลตนเองเพื่อคนอื่นนั้น ผมสังเกตว่าในแต่ละวัน เราอาจพบหรือได้ยินเรื่องราวที่ทำให้เรามีชีวิตชีวา มีกำลังใจ และเรื่องราวที่กระทบใจ ให้เกิดความไม่สบายใจ...

การดูแลตนเองเพื่อคนอื่นนั้นเปรียบเสมือนกับการเกิดภาวะฉุกเฉินเมื่อเรานั่งบนเครื่องบิน แล้วจะมีสายออกซิเจนลงมาให้เราครอบจมูกของเรา... ในกรณีที่เรามีเด็กมาด้วย เราจะได้รับคำแนะนำเพื่อความปลอดภัยให้เราสายครอบออกซิเจนครอบจมูกให้ตัวเองก่อน แล้วจึงใส่ให้กับเด็ก... ครั้งแรกที่ผมได้ยิน ผมรู้สึกแปลกใจ เพราะคิดเสมอว่าเมื่อมีเรื่องฉุกเฉิน เราต้องช่วยเด็กก่อน... แต่เมื่อใครตรองแล้วพบว่า การดูแลตนเองนั้นทำให้เราช่วยเด็กได้แตกต่างจากการพยายามจะช่วยเหลือเด็กก่อน... เพราะถ้าเราหายใจไม่ได้ เรามีโอกาสที่จะช่วยเด็กได้น้อยลง ที่สุดเราอาจหมดสติก่อน

ช่วยเหลือเด็ก ในทางกลับกันเมื่อเราหายใจได้แล้ว เราจะมีความมั่นคงเพียงพอที่จะช่วยเหลือเด็ก... การดูแลตนเองเพื่อคนอื่นก็ใช้หลักการเช่นเดียวกัน...

หลายปีมานี้ผมมีความสุขกับชีวิตมากขึ้นด้วยการทำงานภายใน (Inner Work) ดูแลตนเองจากภายในด้วยวิธีการหนึ่งในหลายๆ วิธี วิธีการนี้ผมเรียกว่า “บันทึกแห่งความเข้าใจ” ซึ่งผมฝึกฝนและเรียนรู้จากการเป็นวิทยากรการสื่อสารด้วยหัวใจ/สื่อสารด้วยความกรุณา... ผมจะบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะเรื่องราวที่กระทบใจซึ่งเกิดขึ้นในแต่ละวัน เพื่อทำงานภายในจิตใจ ดูแลตนเองเพื่อเกื้อกูลคนอื่นดังนี้ครับ

- 1) คำพูด/การกระทำที่กระทบใจฉัน
- ↓
- 2) อารมณ์/ความรู้สึกที่เกิดขึ้นของฉัน
- ↓
- 3) คุณค่า/ความต้องการใดของฉันที่ไม่ได้รับการตอบสนอง
- ↓
- 4) คาดคะเนว่าคนที่พูด/กระทำการนั้น
เขารู้สึกอย่างไร?
- ↓
- 5) เขาให้คุณค่า/ต้องการอะไร?
- ↓
- 6) ที่สุดฉันรู้สึกอย่างไรและฉันอยากขอร้องตนเองอย่างไร?

ผมขอยกตัวอย่างจากชีวิตจริงนะครับ

- 1) คำพูด/การกระทำที่กระทบใจฉัน
ฉันได้ยินคน ๆ หนึ่งพูดกับฉันว่า
“คุณต้องทำตามที่ผมบอกนะ ทำแล้วบอกผมด้วย”
- ↓
- 2) อารมณ์/ความรู้สึกที่เกิดขึ้นของฉัน
“ฉันรู้สึกหงุดหงิด อึดอัด ขัดเคืองใจ”
- ↓
- 3) คุณค่า/ความต้องการใดของฉันที่ไม่ได้รับการตอบสนอง
“เพราะฉันให้คุณค่ากับ(ต้องการ)ความเคารพซึ่งกันและกัน”
- ↓
- 4) คาดคะเนว่าคนที่พูด/กระทำการนั้น
เขารู้สึกอย่างไร?
“เขารู้สึกกังวลใจอย่างมาก?”

↓

5)เขาให้คุณค่า/ต้องการอะไร?

“เขาคงต้องการความช่วยเหลือ?”

↓

6)ที่สุดฉันรู้สึกอย่างไรและฉันอยากขอร้องตนเองอย่างไร?

“ฉันรู้สึกสบายใจขึ้นและในใจฉันสัมผัสถึงเจตนาของเขาว่า เขาไม่ได้เจตนาจะบังคับใจฉัน

เขาต้องการความช่วยเหลือ แต่เขาไม่รู้จะพูดอย่างไรดี

และฉันตัดสินใจทำตามที่เขาขอมาด้วยความสบายใจ”

ท่านผู้อ่านอาจลองเขียนบันทึกแห่งความเข้าใจสัก 1 เรื่องเพื่อทดสอบว่าวิธีการนี้จะช่วยแปรเปลี่ยนสิ่งที่กระทบใจให้กลายเป็นความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้มากน้อยอย่างไร... โดยท่านอาจดาวน์โหลดรายการสำรวจอารมณ์/ความรู้สึก และคุณค่า/ความต้องการซึ่งเป็นตัวช่วยให้ท่านค้นหาค้นพบตนเองและเข้าใจคนอื่นได้ง่ายขึ้นได้ที่ www.carefor.org/feeling-need-list.pdf (แบบผู้ใหญ่) www.carefor.org/feeling-need-youth.pdf (แบบเยาวชน)

สำหรับผม ผมค้นพบสิ่งที่สอดคล้องกับคำกล่าวของมาแซล โรเซนเบอร์เกอร์ผู้ก่อตั้งศูนย์การสื่อสารไร้ความรุนแรงที่ว่า เมื่อเกิดเหตุการณ์ อารมณ์/ความรู้สึก หรือคำพูด การกระทำที่กระทบใจเรา... สิ่งนั้นไม่ได้เกิดจากคนอื่น แต่เกิดจากคุณค่าหรือความต้องการในส่วนลึกของเราบางอย่างไม่ได้รับการตอบสนองนั่นเอง คำพูดหรือการกระทำของคนอื่นเป็นเพียงสิ่งที่กระตุ้นให้เราารู้สึกเท่านั้น... การค้นพบนี้ทำให้เรากลับมามีความสุข มีความสบายใจกับการแปรเปลี่ยนเรื่องราวกระทบใจให้กลายมาเป็นความเข้าใจ... เรามีความสุขมากยิ่งขึ้นกับการเลือกและรับผิดชอบต่อความรู้สึกและชีวิตของเราเอง... และยังเกื้อกูลชีวิตทั้งของเราและของผู้อื่นไปพร้อมๆ กันได้อีกด้วย...

หวังว่าทุกท่านจะได้รับประโยชน์และมีความสุขมากขึ้นกับการค้นพบภายในตนเอง กับความเข้าใจตนเองและคนอื่น รวมทั้งการให้และรับสิ่งที่มีคุณค่าและความหมายแก่กันและกันนะครับ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจwww.carefor.orgเพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ
สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊กwww.facebook.com/carefor.org

ขอเชิญท่านที่สนใจเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการสื่อสารอย่างสันติ ติดต่อและสมัครได้ที่
ศูนย์นักบวชหญิง สามพราน โทร 02-429-0367 โดยท่านสามารถเข้าเรียนรู้ได้ 2 คอร์ส คือ 1)
สื่อสารเพื่อสร้างสันติขั้นที่ 2 วันที่ 22-25 กรกฎาคม 2556 และ 2) **การเป็นคนกลางเพื่อ
สร้างสันติ แก้ไขความขัดแย้งขั้นต้น** วันที่ 19-22 สิงหาคม 2556

หลุยส์ มารี นิวัฒน์ ขุมจันทร์ ผู้ประสานงานเยาวชนสังฆมณฑลนครราชสีมา

มาพบกันอีกเช่นเคยกับคอลัมน์ “เยาวชนของเรา” และสำหรับเดือนนี้ขอแนะนำให้อีกกับ คุณนิวัฒน์ ขุมจันทร์ ผู้ประสานงานเยาวชนฯ นครราชสีมา นับเป็นเยาวชนที่มีแง่คิดและมุมมองที่น่าสนใจมาก ๆ คนหนึ่งเลยทีเดียว

ปัจจุบันคุณนิวัฒน์ ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประสานงานเยาวชนสังฆมณฑลนครราชสีมา โดยทำงานอยู่ที่ศูนย์ประสานงานเยาวชนของสังฆมณฑล และกิจกรรมเยาวชนที่ได้รับมอบหมาย คือ เป็นผู้ประสานงานเยาวชนในสังฆมณฑล และดูงานเยาวชนภายในสังฆมณฑล รวมถึงองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน

คุณนิวัฒน์ ได้กล่าวถึงแรงบันดาลใจที่ทำให้อุทิศตนเพื่องานอภิบาลเด็กและเยาวชนในวัด / สังฆมณฑลว่า “ตัวผมเองเริ่มรู้จักงานเยาวชนคาทอลิก

ผ่านงานเยาวชนองค์กร วายซีเอส ผมเริ่มจากการเป็นเยาวชนที่เข้ามาช่วยพัฒนาค่ายพัฒนาตัวเองเป็นผู้นำหลักเยาวชน และก้าวสู่การเป็นผู้ประสานงานเยาวชน ระยะเวลากว่า 10 ปีที่ได้ทำงานเยาวชน วายซีเอส ครั้งแรกๆ คงเป็นเพียงความสนุกสนาน ได้เจอเพื่อนใหม่ ตามประสาเด็กๆ แต่ในความสนุกสนานนั้นยังคงมีความเชื่อ ความศรัทธา และยังมีช่วงเวลาที่เรได้อยู่กับพระสงฆ์ ได้เรียนรู้ถึงคุณค่าพระวรสาร จากการแบ่งปันประสบการณ์ สู่การพัฒนาให้ผู้อื่นได้รู้จักรักและรับใช้ จากการทำงานกับพระสงฆ์ บราเดอร์ ชิสเตอร์ และจิตตาคิบาล จึงทำให้ผมได้มีโอกาสแบ่งปันสิ่งดีๆ ประสบการณ์ดีๆ กับรุ่นน้องๆ เยาวชนต่อไป”

เมื่อถูกถามว่า “อะไร” ที่จะช่วยส่งเสริมให้เยาวชนมีความเชื่อต่อพระเจ้ามากยิ่งขึ้น คุณนิวัฒน์ตอบว่า “ผมว่าขึ้นอยู่กับเราว่า เรามีความเชื่อพื้นฐานดีแล้วหรือเชื่อแบบเข้าใจในพระเจ้า เชื่อโดยขาดข้อสงสัย เราต้องเป็นน้ำ น้ำที่เต็มแก้วแล้วล้นไปสู่เยาวชน เราไม่ควรเป็นเช่นโซดา ที่ซ่าล้นไปสู่ผู้อื่นแต่ตัวเองยังไม่เต็มเลย หากเราเป็นผู้มีความเชื่อแล้ว การที่เราจะเป็นผู้ประกาศข่าวดีของพระคริสต์เจ้า และก็จะกลายเป็นผู้แพร่ธรรมใหม่ตามที่ สมเด็จพระสันตะปาปาภักติคุณเบเนดิกต์ ที่ 16 ได้ทรงตั้งพระทัยไว้ครับ”

คุณนิวัฒน์ ได้แบ่งปันถึงการทำงานกับการส่งเสริมให้ค้นพบกระแสเรียกของตนเองว่า “กระแสเรียกมิใช่เพียงกระแสเรียกแห่งการเป็นพระสงฆ์ หรือนักบวชเท่านั้น แต่สำหรับพระพรหรือกระแสเรียกที่ได้เป็นฆราวาสแพร่ธรรม หรือการเป็นผู้ประสานงานฯ นั้นก็มีส่วนสำคัญในพระศาสนจักร สิ่งสำคัญต่อการอยู่ในกระแสเรียกคือความสุข ความสุขที่ได้กระทำ ความสุขที่ได้อยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การที่ได้ทำงานเยาวชน ถือว่าเป็นกระแสเรียกที่สำคัญเพราะเราสามารถส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนค้นหากระแสเรียกของตนว่า ตัวเยาวชนคนนั้นๆ สนใจในกระแสเรียกใด”

คุณนิวัฒน์ ยังได้ฝากข้อคิด ความปรารถนาดีต่อพี่น้องและเพื่อนๆ เยาวชนว่า “ทุกวันนี้โลกเข้าสู่ยุคแห่งการแข่งขัน เยาวชนที่เราเคยเห็นตามวัด ตามชมรมคาทอลิก ตามค่าย ก็เริ่มหายไป หายไปกับการศึกษา การศึกษาที่มีแต่การแข่งขัน ใครสอบได้ดี มีที่เรียนดี ถือเป็นผู้ชนะ ส่วนผู้ที่สอบไม่ผ่าน ผิดพลาดจากเรื่องต่างๆ ถือเป็นผู้แพ้ ถูกออกจากสังคม ไม่เข้าวัด ไม่ร่วมกิจกรรมต่างๆ เราในฐานะที่ได้รับมอบหมายจากพระศาสนจักรแล้ว เราก็ต้องตามหาคนที่แพ้และชนะให้ได้รู้จักพระมากขึ้น ครับผม” ❧

ความดันโลหิตดี หัวใจเต้นดี

วันที่ 17 พฤษภาคมของทุกปี ถูกกำหนดให้เป็นวันความดันโลหิตสูงโลก เราอาจไม่คุ้นเคยกับวันความดันโลหิตสูงโลก ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เวลาเราไปโรงพยาบาล สิ่งแรก คือ จะต้องชั่งน้ำหนัก และวัดความดัน ปรากฏว่า คนไทยชอบทานเค็มมาก โดยไม่รู้ตัว ตัวอย่างเช่น เวลาสั่งก๋วยเตี๋ยวมาหนึ่งชาม สิ่งแรกที่เห็นกันคุ้นตา คือ ปรงอาหารชามนั้น ใส่ น้ำปลา น้ำส้ม พริก น้ำตาล แล้วแต่ๆ ละท่านจะชอบ แต่ที่คุ้นกันมาก มิใช่เฉพาะก๋วยเตี๋ยวแต่อาหารจานเดียว ก็จะมีการใส่พริก น้ำปลา โดยที่ไม่รู้ว่า น้ำปลาทำให้ร่างกายได้รับเกลือมากเกินไปเกินต้องการ และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีความดันโลหิตสูง

กระทรวงสาธารณสุข มีนโยบายเร่งรัดมาตรการสร้างสุขภาพโดยมีเป้าหมายเพื่อลดอัตราป่วย ตายและผลกระทบจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น โรคเบาหวาน ความดันโลหิต หัวใจ หลอดเลือดสมอง และโรคมะเร็ง ซึ่งในปัจจุบันคนไทยป่วยด้วยโรคเรื้อรังหรือโรคจากวิถีชีวิตมากขึ้น จากข้อมูลการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกาย ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2551-2552 โดยพบว่าคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป ป่วยเป็นความดันโลหิตสูงถึง 11.5 ล้านคน ซึ่งได้รับการรักษาและควบคุมอาการได้ประมาณ 1 ใน 4 เท่านั้น ยังมีผู้ที่มีความดันโลหิตสูงถึงร้อยละ 60 ในชาย และ 40 ในหญิงไม่เคยได้รับการวินิจฉัยมาก่อน (ไม่รู้ตัวว่าเป็นความดันโลหิตสูง) ซึ่งกลุ่มนี้หากไม่ได้รับการดูแลจะเสี่ยงเกิดโรคแทรกซ้อนตามมาได้สูง

การจาริกแสวงบุญช่วงสุดท้าย

สวัสดีครับผู้อ่านที่รักทุกท่าน ย้อนกลับไปเดือนมิถุนายน เดือนนี้เมื่อสามปีที่แล้ว (2010) ผมกำลังเตรียมข้าวของ เอกสารเดินทางและรำลาคู่คนที่เคยรู้จัก ทั้งในกัมพูชาและไทย เพื่อมาศึกษาที่กรุงโรม ตามพันธกิจที่ผู้ใหญ่มอบหมายให้ โดยได้รับทุนการศึกษาจากสมณกระทรวงประกาศพระวรสารสู่ปวงชน ในนามของนักศึกษาจากประเทศกัมพูชา ... แต่เดือนนี้ผมกำลังเก็บกระเป๋าอีกครั้งหนึ่ง เพื่อ

ย้ายออกจากหอพักนักบุญเปาโล (San Paolo Collegio) มั่นครบสามปีพอดีในเดือนนี้ ตั้งแต่มาอยู่ที่นี้ ..กรุงโรม... นับว่าเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากมาก ซึ่งมากน้อยก็แล้วแต่บุคคล กับการต้องเปลี่ยนแปลงและปรับตัวทุกอย่าง สิ่งหนึ่งที่ผมเรียนรู้แต่แรกว่า บรรดาธรรมทูตจากยุโรปไปทำงานที่เอเชียบ้านเรา พวกเขาที่มีความลำบากไม่น้อยเหมือนกัน กว่าที่จะฟันฝ่าด่านแรกไปได้คือ การปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมใหม่ๆ ซึ่งบางคนก็ทำได้สำเร็จ และก็เพาะหว่านความเชื่อเหล่านั้นในแผ่นดินเอเชีย

ตอนนี้ผมและนักศึกษาไทยจำนวนหนึ่งที่อยู่ในโรม กำลังเตรียมตัวกลับไปสู่พื้นที่งานแพร่ธรรม กลับสู่พระศาสนจักรท้องถิ่นอีกครั้ง ปีนี้ก็จะมาถึง 8 ท่าน คือ คุณพ่ออดิศักดิ์ กิจบุญชู (ดุษฎี-กทม.), คุณพ่อพิริยะ ไชยมุกดาสกุล (ต๋อย-ท่าแร่ฯ), คุณพ่อวุฒิไกร ชินทร์นัย (ปรีณ-กทม.), คุณพ่อเอกภพ ผลมูล (แบงค์-จันทบุรี), คุณพ่อวีรศักดิ์ ยงศรีปนิธาน (วี-เชียงใหม่), คุณพ่อกิตติดา คำศรี (จิมมี-คามิลเลียน), คุณพ่อวรวิทย์ สังขรัตน์ (กบ-กาปูชิน) และ ผม นักบวช 1 ท่าน คือ เซอร์มารี แกล์ (เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร) และฆราวาสอีก 1 ท่านคือ คุณพัทธรัตน์ภักดิ์ เหล่าสัก (ทราย-มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ)

ทุกปีตามธรรมเนียมปฏิบัติของนักศึกษาที่โรม ก็จะมีการเลี้ยงส่ง งานอำลา ซึ่งแต่ละหอ แต่ละแห่งก็แตกต่างกันไป สำหรับหอพักนักบุญเปาโลก็จัดเป็นประจำทุกปี เฉลี่ยนักศึกษาที่จะต้องออกจากที่นี่จะมีประมาณ 60 กว่าคน กิจกรรมแรกคือ การเดินทางไปถวายมิสซาขอบคุณพระเป็นเจ้าร่วมกันที่หน้าหลุมฝังศพนักบุญเปโตร (4 พฤษภาคม 2013) คุณพ่ออธิการดาเนียล (OMI) เป็นประธานพร้อมกับคุณพ่อวิญญูณ คุณพ่อโจวานนี ได้ติดต่อทางวาติกันล่วงหน้าแล้ว สถานที่ถวายมิสซา เป็นพื้นที่เล็กๆ แบ่งเป็นห้องๆ เล็กใหญ่ตามขนาดกลุ่มที่มาขอถวายมิสซานั้น และนั่นเป็นโอกาสที่พวกเราจะได้ขอบคุณพระเป็นเจ้าสำหรับตลอดทุกปีการศึกษาที่ผ่านมา

หลังจากนั้น ก็เข้าเฝ้าพระสันตะปาปาแบบสาธารณะ ในเช้าวันพุธ (15 พฤษภาคม 2013) ซึ่งปกติการเข้าเฝ้าแบบนี้เปิดสำหรับทุกคนแต่กลุ่มเข้าเฝ้าทางการจะมีการประกาศชื่อให้พระสันตะปาปาได้ทรงทราบ และในเย็นวันเดียวกันนั้นเอง เลขธิการสมณกระทรวงประกาศพระวรสารฯ มงซินญอร์ ซาวิโอ ฮอง ไต้ ฝั (Hong Tai Fai) มาเป็นประธานในมิสซา สำหรับนักศึกษาที่จะจบที่หอพักนักบุญเปาโล โดยมีของถวายเป็นเครื่องหมายคือ วิทยานิพนธ์ (ความรู้), รองเท้า (การออกไปประกาศพระวรสาร)

สุดท้าย คือ การพบปะแบ่งปันประสบการณ์ระหว่างนักศึกษาที่จะจบกับอธิการและผู้ให้การดูแล ซึ่งเป็นการช่วยไตร่ตรองชีวิตและพันธกิจที่พระเจ้าได้เรียกพวกเรามาอยู่ที่นี่ ท่ามกลางสังคมใหม่ ภาษาใหม่ ความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ

ในส่วนกลุ่มคนไทย โดยเฉพาะนักศึกษาในโรม ก็จะมีงานเลี้ยงอำลากันในวันอาทิตย์ที่ 23 มิถุนายน 2013 ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะสอบปลายภาคกันเสร็จแล้ว และนักศึกษาหน้าเก่าๆ ก็จะเปลี่ยนไป นักศึกษาหน้าใหม่ๆ ก็จะเข้ามาแทน มากน้อยก็แล้วแต่ปีการศึกษา ซึ่งตอนนี้บางคนก็เริ่มเดินทางเข้าสู่โรมบ้างแล้ว...

ประสบการณ์ตลอดสองสามหรือสี่ปี สำหรับบางคนที่มาอยู่ที่นี่ นับว่าเป็นเรื่องของกระแสเรียกที่ว่าได้ เพราะไม่ใช่ทุกคนจะถูกเลือกให้มา บางคนมาก็มีทั้งเต็มใจและไม่อยากมา บางคนอยากมาแต่ก็ไม่ได้มาก็มี อย่างไรก็ตามพระเป็นเจ้าทรงมีแผนการสำหรับทุกคนเสมอ และบางทีเราก็คงไม่รู้ว่าในอีกวินาทีข้างหน้า เราจะเป็นอย่างไร? แต่สำหรับคนที่มาเรียน ซึ่งมีทั้งจบและไม่จบ แต่เมื่อได้กลับไปอย่างน้อย พวกเขาก็ได้พบ ได้เห็น ได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ ซึ่งไม่ใช่แค่ความรู้ แต่เป็นความเชื่อที่เติบโตขึ้นและนำสิ่งเหล่านั้นไปแบ่งปันให้กับทุกคนที่เขาจะไปพบ

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ใครที่มาเรียนที่โรม ก็เหมือนกับการแสวงบุญระยะยาว แต่ละคนจะเก็บเกี่ยวได้มากน้อยแค่ไหน ก็ขึ้นกับศักยภาพและความตั้งใจของแต่ละคน แต่จุดหมายไม่แตกต่างกันคือ ไม่ใช่เพื่อตัวเอง แต่เพื่อพระศาสนจักรที่ส่งเรามา

ทุกวันนี้ ปรากฏการณ์ใหม่ที่โรมก็คือ พระสันตะปาปาฟรานซิส เวลาที่พวกเราขึ้นรถไปเรียนวันพุธ ซึ่งเป็นวันที่มีเช้าเฝ้าพระสันตะปาปาสาธารณะ ก็จะเห็นว่ารถแน่นมาก และถนนใกล้ๆ วาดิกัน มีผู้คนเดินกันเป็นกลุ่ม พร้อมป้ายหรือธง เพื่อแสดงความเป็นกลุ่มของตนเอง ทุกคนมุ่งไปที่จัตุรัสนักบุญเปโตร เวลาผมเลิกเรียน รถบัสจอดกันเป็นคิวยาว เพื่อมารับบรรดาผู้แสวงบุญของตนเอง บางคนเป็นผู้สูงอายุ ก็ยอมลำบากเดินทางมาเข้าเฝ้า แม้จะไม่สะดวกด้วยประการทั้งปวง

นั่นก็เพราะว่า พวกเขาเชื่อว่า การได้มารับพรจากพระสันตะปาปา ทำให้พวกเขาได้มีโอกาสช่วยวิญญูณของตนเองและผู้อื่นผ่านทางคำภาวนา เมื่อตัวแทนของพระเยซูในโลกนี้ ได้วอนขอพระเจ้าเพื่อใคร พระเยซูเจ้าทรงรับฟังอย่างแน่นอน และนั่น...ทำให้ยอดของผู้แสวงบุญในโรม เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เพราะพวกเขาความเชื่อและเห็นสิ่งที่พระสันตะปาปาได้ตรัส และได้ทรงกระทำ นอกจากนี้ การได้มาภาวนาที่พระวิหารหลักของพระศาสนจักรที่โรม แม้จะไม่บังคับว่าต้องมา แต่สำหรับผู้ที่ได้มาและภาวนาตามเงื่อนไข พระพรของพระเจ้าก็จะลงมาสู่พวกเขาอย่างแน่นอน... และนั่นสำหรับผู้ที่มีความเชื่อเท่านั้น...

ผู้อ่านที่รักครับ เราอยู่บนทางแห่งการแสวงบุญอยู่เสมอ เพราะแต่ละวันพระเจ้าเปิดโอกาสให้เราได้รับพระพรของพระองค์ด้วยวิธีการต่างๆ เราต้องวอนขอพระเป็นเจ้า เพื่อเพิ่มความเชื่อของเรา เพื่อเราจะเห็นว่า ทุกกิจกรรมในชีวิตเราแต่ละวัน เป็นพระพรจากพระเจ้าเสมอ และนั่นเป็น กระแสเรียกครับ เราต้องแสวงหาเสมอ เรามักใช้คำว่า “แสวงบุญ” แต่ที่จริงสำหรับคริสตชนเรากำลังแสวงหาพระเจ้า ซึ่งเป็นมหาบุญสำหรับเรา ซึ่งไม่ใช่แค่สำหรับตัวเอง แต่เพื่อผู้อื่นด้วย ทั้งคนที่รู้จักและไม่รู้จักพระเจ้า... **“จงแสวงหาพระอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อนแล้ว พระองค์จะทรงเพิ่มทุกสิ่งเหล่านี้ให้”** (มธ 6:33)

Wreck -It Ralph 'รอล์ฟ' วายร้าย พุน้ำรัก

การ์ตูนเรื่องยาวที่ได้เข้าชิงรางวัลออสการ์ปีนี้ หลังจากได้ดูทุกเรื่องก็ชอบทุกเรื่องครับ เรื่องล่าสุดที่ดูคือ Wreck-It Ralph จูดย่อมของตัวละครแต่ละเรื่องก็คือ เป็นคนที่ค่อนข้างแปลกแยกจากสังคมที่พวกเขาหรือเธอสังกัดอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ขอลือเลือกเส้นทางชีวิตที่ตนถนัด ทำแล้วมีความสุข ไม่ต้องฝืนใจตนเอง และมีความรับผิดชอบที่จะแก้ไขสิ่งผิดพลาดที่ทำให้เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ โดยเฉพาะเพื่อปกป้องคนที่ตนรัก สมาชิกในครอบครัวและมิตรสหาย

Wreck-It Ralph ผลงานกำกับของ ริช มัวร์ แม้จะไม่มีเครดิตในการกำกับการ์ตูนเรื่องยาว แต่เขาอยู่เบื้องหลังการ์ตูนยอดนิยมทางทีวีทั้ง Futurama และ The Simpsons มาหลายตอน หนังสือเรื่องของรอล์ฟ (ให้เสียงพากย์โดย จอห์น ซี. ไรลีย์) หรือที่ใครๆ รู้จักเขาในนาม Wreck-It Ralph หน้าตาของเขาคือเป็นผู้ร้ายในเกม Fix-It Felix Jr. เป็นผู้คอยทุบทำลายของพาร์ทเมนต์ที่ชื่อ NICE LAND โดยมีพระเอกชื่อ เฟลิกซ์ (แจ็ก แม็คบราเธอร์) ใส่ชุดช่างถือค้อนนิเศษมาซ่อมแซมทุกอย่างที่รอล์ฟเป็นคนทำลายให้กลับมามีเหมือนเดิม และเมื่อผ่านแต่ละ Level ไปได้ เฟลิกซ์ก็จะได้เหรียญทองและขนมพาย เกมนี้ถือกำเนิดขึ้นมาตั้งแต่โลกยังไม่มี เกมเพลย์ สตชัน, สมาร์ท โฟน, แท็บเล็ต เป็นเกมที่เด็กๆ หรือแม้แต่ผู้ใหญ่เข้าไปเล่นในร้านเกมหรือ Arcade ที่มีตู้เกมเรียงรายให้เลือกเล่นอยู่มากมาย ผู้เล่นต้องหยอดเหรียญเล่นแต่ละเกมจนกว่าจะ Game Over

ปัจจุบันเกมนี้มีอายุครบ 30 ปีแล้ว รอล์ฟจึงรู้สึกเบื่อหน่ายกลับบวร้ายเดิมๆ ของตัวเอง ที่เมื่อถึงท้ายเกมเขาโดนจับโยนลงตึก ตกค้ำก็กลับไปนอนในกองก้อนอิฐ และเสียใจมากยิ่งขึ้นเมื่อมารู้ว่าบรรดาเพื่อนๆ ในเกมแอบฉลองครบ 30 ปีกัน โดยไม่มีใครเชิญเขาเลย รอล์ฟโมโหบุกเข้าไปอาละวาดจนปาร์ตี้ล่ม หลังจากนั้นเขาพบกับตัวละครทหารในเกม Hero's Duty เขาจึงปลอมตัวเป็นทหารคนนั้นเข้าไปอยู่ในเกม โดยมีหัวหน้าหน่วยคือ จ่ากาลฮูน (เจน ลินซ์ ตัวละครที่แทบจะถอดบุคลิกมาจากบทของเธอในซีรีส์ Glee) ในที่สุดเขาก็ได้เหรียญทองมาสมใจ แต่ก็ต้องเข้าไปอยู่ในอาณาจักรขนมหวาน Sugar Rush และได้พบกับสาวน้อย วาเนลโลเป้ ฟอน ชวิทซ์ (ซาร่าห์ ซิลเลอร์แมน) ที่ขอให้เขาช่วยประกอบรถเพื่อไปร่วมแข่งรถโกคาร์ทกับสาวคนอื่นๆ และยังได้พบกับหัวหน้าอาณาจักรเกม ดิง แคนดี้ (อลัน ทู๊ด) ที่ชวนน่าสงสัยเหมือนกันว่าจะเป็นคนดีหรือคนร้ายกันแน่

เด็กกับเกมต่างเป็นของกลุ่มที่แยกกันไม่ขาด ตอนสมัยผมเป็นเด็ก แม้ยามว่างพวกเราจะมีกิจกรรม กลางแจ้งกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น ตะฟุตบอล ปีนต้นไม้ เล่นโป่งแปะ ทอยเส้น ชี้นำส่งเมือง กระต่าย ขาเดียว หรือช่วยกิจกรรมวัดเล็กๆ น้อยๆ เช่น ล้างกระเจก ทาสีรั้ว รดน้ำต้นไม้ ก็มีความสุขมากมายแล้ว แต่ก็ยังจดจำความสนุกเพลิดเพลินเมื่อเพื่อนให้ยืมเล่นเกมต่อมววย และเกมกดเป็นเกมปลาหมึก ที่เราต้องลงไป เก็บสมบัติโดยไม่ให้อุปปลาหมึกกิน นอกจากนี้ก็เคยเล่นเกมตู้บ้างเช่นเกมยิงเอเลี่ยนทั้งหลาย ต่อมาก็พัฒนา เป็นเกมตำรวจยิงผู้ร้าย ยิ่งซอมบี้ ยิ่งไดโนเสาร์ ด้วยมุมมองของผู้เล่น ซึ่งกว่าเราจะผ่านไปแต่ละ Level ก็หมด ไปหลายดั่งค์ทีเดียว แต่ถ้ารู้จักเล่นเกมอย่างรู้จักคำว่าพอ เกมส์ทั้งหลายก็ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยให้ผ่านวันคืนเหงาๆ ไปได้ หรือช่วยให้ลืมเรื่องแย่ๆ ที่เราผ่านพบมาได้

ความสร้างสรรค์ของการ์ตูนเรื่อง Wreck-It Ralph คือให้เรามองมุมใหม่ มองด้วยสายตาของ ตัวละครในเกมที่มองออกมาจากเครื่องเล่น เห็นรอยยิ้มของผู้เล่นเกม พาเราเข้าไปในอาณาจักรที่บรรดา ตัวละครในเกมทั้งหลายอยู่ด้วยกัน ได้เห็นความไม่เที่ยงแท้เมื่อวันเวลาผ่านไป หลายๆ เกมก็เสื่อมความนิยม จนกระทั่งเกมนั้นต้องถูกถอดปลั๊กนำไปเก็บ ผู้ร้ายที่อยู่ในเกมก็เป็นเพราะพวกเขาถูกโปรแกรมให้มาเป็น เช่นนั้น ลึกๆ แล้วเขาก็อยากเป็นที่ยอมรับของสังคม ได้พบปะสังสรรค์กับคนอื่นๆ ไม่ใช่อยู่อย่างโดดเดี่ยว และต้องไปเข้ากลุ่มบำบัดกับผู้ร้ายจากเกมคนอื่น ซึ่งรอล์ฟเองก็พิสูจน์ให้เห็นว่าแม้รูปร่างภายนอกเขาจะ ใหญ่โต มีมือใหญ่เพื่อจะทำลายสิ่งต่างๆ แต่เมื่อเห็นเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ อย่างวาเนลโลเป็ถูกรังแก เขาก็อด ที่จะช่วยเหลือไม่ได้ และมีมิตรภาพระหว่างคนตัวใหญ่กับคนตัวเล็กก็ก่อเกิดขึ้นอย่างงดงาม แม้บางครั้งจะไม่ เข้าใจกันบ้าง

เช่นเดียวกับตัวละครอย่างเฟลิกซ์ ตอนแรกเหมือนจะเป็นตัวพระเอกที่จะไม่ค่อยเข้าใจโลกแห่งความเป็นจริงนัก แต่เมื่อรอล์ฟหายตัวไปเขาก็แสดงความรับผิดชอบออกไปติดตามรอล์ฟ และช่วยกันแก้ไขความ ผิดพลาดที่เกิดขึ้นในอาณาจักรแห่งเกมร่วมกับรอล์ฟและจำกาลฮูน อีกมุมมองหนึ่งที่คมคายของหนังบอกกับ เราถึงคุณค่าของความแตกต่างหลากหลาย ในฉากที่เมื่อไม่มี Wreck-It Ralph อยู่ในเกม เด็กๆ ก็ไม่สามารถ เล่นเกมนี้ได้อีกต่อไป ส่วนรอล์ฟเองแม้จะไม่ค่อยชอบหน้าหนุ่มนักซ่อมอย่างเฟลิกซ์และบรรดาสมาชิกผู้ดี ในอพาร์ทเมนต์ทั้งหลาย แต่ถ้าไม่มีพวกเขาเหล่านั้น โลกของรอล์ฟก็คงเงียบเหงา องค์ประกอบของเกมก็ ไม่ครบถ้วน

ความดี ความไม่ดี ด้านสว่าง ด้านมืด ความถูกต้องเหมาะสม เป็นเรื่องยากที่จะตัดสินฟันธงลงไป ไม่ว่าจะกับคน สิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง เพราะย่อมมีเหตุปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องอีก หลายประการ และเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่า การรับรู้ของเราถูกต้องเที่ยงตรงแล้วจริงๆ ถึงที่สุดแล้ว เราไม่ควร ไปตัดสินคนอื่นไปก่อนด้วยอคติส่วนตัว หรือจากลักษณะภายนอกของเขาเท่านั้น ประสบการณ์ตรงของผม คือ บ้านต้นซอยของหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ มีลุงคนหนึ่งที่น่าตาเขาดูเฉยๆ แสบไม่เคยเห็นเขาอึ้งเลย เวลาไปวิ่ง ออกกำลังที่สวนหลวงฯ ก็มักจะเห็นลุงอยู่บ่อยๆ แต่ก็ไม่เคยทักทายกันและผมมักจะเดินหลบแก แต่เช้าวัน จันทร์วันหนึ่ง ขณะกำลังจะมาทำงานสาย แล้วเดินมาถึงหน้าบ้านลุงคนนั้น แก่กำลังจะขับรถไปที่ทำงาน

พอดี คุณลุงชวนผมให้ติดรถไปด้วย ตอน แรกก็งงๆ อยู่ว่าแกชวนผมแน่หรือเปล่า ในที่สุดได้มาลงตรงข้ามเซ็นทรัล บางนา ช่วยย่นระยะทางได้พอควรทีเดียว พร้อมกับรู้สึกผิดที่มีอคติกับลุงคนนั้นมา หลายปี.....

จิกชอว์ชีวิต

คืนนี้อากาศเย็นสบายมีลมพัดอ่อนๆ โหຍมาเป็นระยะๆ ทำให้จิตใจเบิกบานใน ขณะที่ปั่นจักรยานไปรอบๆ บ้าน ระยะนี้ลูกๆ ต่างแยกย้ายกันไปพักผ่อนชายทะเล นานๆ ครั้งเขาจะพากันครอบครัวไปตากอากาศ ส่วนดิฉันและสามีมีภารกิจที่กรุงเทพฯ จึงไม่สามารถไปเที่ยวร่วมกับพวกเขา

วันนี้ทุกอย่างผ่านไปด้วยดี ไม่มีปัญหาหรืออุปสรรคใดมาทำให้จิตใจฟุ้งซ่าน ดิฉันจึงขอบคุณพระเจ้าที่ทุกคนสบายดี โดยเฉพาะสุขภาพยังปกติไม่เจ็บป่วย ดิฉันมีเวลา ยามค่ำปั่นจักรยาน และมีเวลาสวด รำพึง และถวายกิจการต่างๆ ที่ได้ทำยกถวายแด่ พระองค์ ที่ทรงเมตตาช่วยปกป้องรักษาทุกสิ่งรอบตัว

ค่ำแล้ว “ดาว” พนักงานของดิฉันกำลังจะกลับบ้านพร้อมกับลูกสาว “ดวง” สาวน้อยอายุ 12 ขวบ ที่มาช่วยแม่เพื่อหารายได้จุนเจือครอบครัวเล็กๆ ดาวแยกทางกับ สามี เพราะสามีปันใจให้หญิงอื่นทำให้ดาวต้องก้มหน้าดูแลลูก 3 คน ซึ่งอยู่ในวัยเรียน

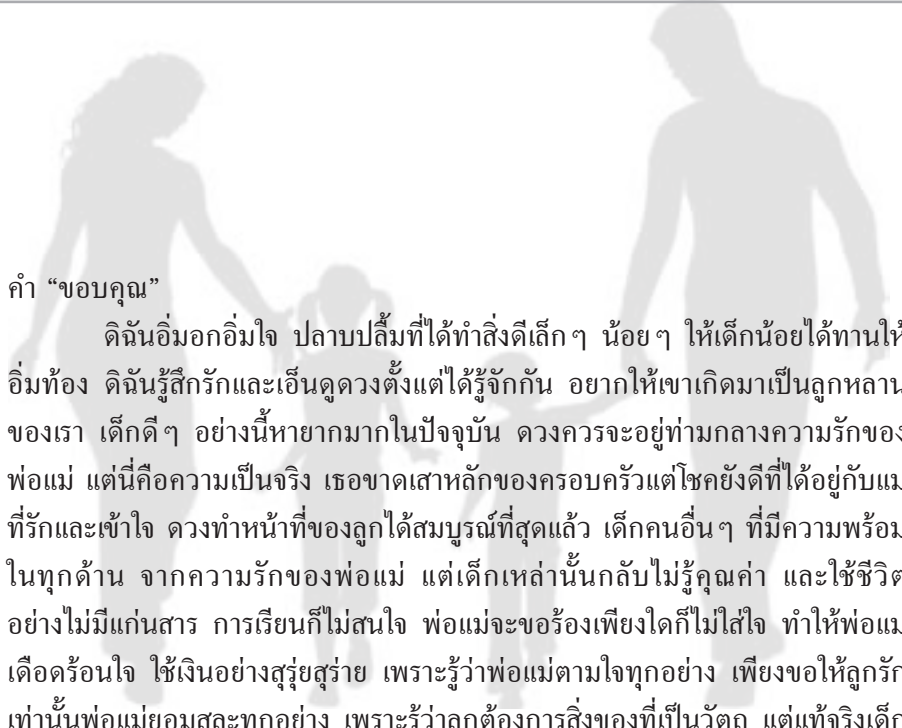
น่าเสียดายที่ฝ่ายชายไม่รู้คุณค่าของภรรยาที่เพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติของภรรยา ที่ดี ดาวเป็นผู้หญิงแกร่ง อดทน ยอมเหน็ดเหนื่อย และหาเงินด้วยหยาดเหงื่อ เขามีความ พากเพียรที่จะนำพาลูกๆ ไปถึงจุดหมายปลายทาง

จากตัวอย่างที่ดีของแม่ ลูกๆ ทั้ง 3 คนจึงปฏิบัติตนเป็นเด็กดี เชื้อฟุ้ง นบนอบ ตั้งใจเรียน และช่วยงานบ้าน แม่ไม่ต้องเคี่ยวเข็ญให้ลูกๆ ดูหนังสือ ลูกๆ รู้คุณค่าของเงิน ที่แม่หามาเลี้ยงดู ลูกๆ จึงประหยัด และอดออม

ดวงลูกสาวคนโตเป็นเด็กดี เรียนเก่ง และช่วยแม่หลังเลิกเรียนด้วยการไปซื้อ ดอกไม้ที่ปากคลองตลาด และรีบกลับมาช่วยแม่ร้อยพวงมาลัย และนำไปขายแถวบ้าน ทุกบาททุกสตางค์เขาได้มาด้วยยากลำบาก เขารู้ซึ่งถึงคุณค่าของเงินที่หามาได้ ในอนาคต เขาก็คงจะรู้จักการดำเนินชีวิตและสร้างรากฐานที่มั่นคง ดิฉันสนับสนุนดวงเด็กน้อย ที่น่าสงสาร ดิฉันเห็นเขาตั้งแต่เขายังตัวเล็กๆ และได้ติดตามความเป็นมาของดวง ตลอดเวลา

ดวงมาช่วยแม่ทำความสะอาดบ้านเพื่อได้เงินพิเศษจากลูกชายของดิฉันที่เข้าใจ สภาพครอบครัวของลูกน้อง เราแบ่งปันทุกอย่างที่พอจะช่วยให้ได้ ดิฉันรู้ว่าดวงคงจะหิวและ เหนื่อย

ช่วงที่ปิดเทอม หนูน้อยจึงมีเวลาช่วยแม่มากขึ้น ดิฉันรีบเข้าครัวจัดขนมปัง ทาแยม และเนื้อสวรรค์จัดใส่กล่องให้ดวง ได้ทานกับน้องๆ เธอยกมือไหว้พร้อมกล่าว

คำ “ขอบคุณ”

ดิฉันอึ้งอึ้งใจ ปลาบปลื้มที่ได้ทำสิ่งดีเล็กๆ น้อยๆ ให้เด็กน้อยได้ทานให้อิ่มท้อง ดิฉันรู้สึกรักและเอ็นดูดวงตั้งแต่ได้รู้จักกัน อยากให้เขาเกิดมาเป็นลูกหลานของเรา เด็กดีๆ อย่างนี้หายากมากในปัจจุบัน ดวงควรจะอยู่ท่ามกลางความรักของพ่อแม่ แต่นี่คือความเป็นจริง เธอขาดเสาหลักของครอบครัวแต่โชคยังดีที่ได้อยู่กับแม่ที่รักและเข้าใจ ดวงทำหน้าที่ของลูกได้สมบูรณ์ที่สุดแล้ว เด็กคนอื่นๆ ที่มีความพร้อมในทุกด้าน จากความรักของพ่อแม่ แต่เด็กเหล่านั้นกลับไม่รู้คุณค่า และใช้ชีวิตอย่างไม่มีแก่นสาร การเรียนก็ไม่สนใจ พ่อแม่จะขอร้องเพียงใดก็ไม่ใส่ใจ ทำให้พ่อแม่เดือดร้อนใจ ใช้เงินอย่างสุรุ่ยสุร่าย เพราะรู้ว่าพ่อแม่ตามใจทุกอย่าง เพียงขอให้ลูกรักเท่านั้นพ่อแม่ยอมสละทุกอย่าง เพราะรู้ว่าลูกต้องการสิ่งของที่เป็นวัตถุ แต่แท้จริงเด็กต้องการเวลาจากพ่อแม่ และความรักความอบอุ่น

ถึงแม้ดวงจะขาดพ่อ แต่เธอก็ยังมีแม่ที่ประเสริฐ คอยให้กำลังใจและความรักความเข้าใจ แม่จึงทำหน้าที่ทั้งพ่อและแม่ และเป็นทั้งเพื่อนยามดวงเหงา เธอมีความสุข แม้ฐานะของครอบครัวจะขาดแคลน เธอเข้าใจสถานะของครอบครัว เธอจึงช่วยแม่ในการเลี้ยงน้องๆ และช่วยอบรมน้องๆ ให้เป็นคนดี น้องชายของดวงเขามีอายุเพียง 8 ขวบ สามารถดูแล ทำความสะอาดบ้าน และรีดผ้าได้

ดิฉันชื่นชมความดีของดาว ถึงแม้จะเป็นผู้หญิงตัวเล็กๆ ที่ใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยวที่ขาดสามีที่ควรจะเป็นร่มโพธิ์ของครอบครัว แต่เธอก็ภาคภูมิใจที่มีลูกได้อยู่ข้างกาย

ทุกคนเลือกเกิดไม่ได้แต่เลือกทางเดินของชีวิต และเป็นคนดีได้ แล้วท่านผู้อ่านละคะ เคยภูมิใจในครอบครัวของตนเองไหม? ที่มีครอบครัวซึ่งพร้อมด้วยพ่อแม่ลูก คุณได้โมทนาคุณพระเจ้าหรือเปล่า? ยังมีคนอีกมากที่เขาไม่มีความสุข เพราะชีวิตยังขาดคนใดคนหนึ่งในครอบครัว บางคนหย่าร้าง บางคนสูญเสียคู่ชีวิต บางคนสูญเสียลูกอันเป็นแก้วตาดวงใจ ถ้าท่านมีสมาชิกในครอบครัวอยู่กันครบและพร้อมหน้าพร้อมตา โปรดอย่าปล่อยให้ชีวิตต้องล้มเหลว แล้วเกิดเป็นภาพจิ้งจอกวี่ที่ขาดหาง เพราะภาพสวยๆ จะหาไม่ได้อีกนะคะ ประครองแก้วใสๆ ใบนี้อย่าให้แตกหรือสูญหายเลยคะ เรื่องที่เขียนนี้คงเป็นอุทาหรณ์ให้ทุกคนมองดูตนเอง ก่อนที่ทุกอย่างจะสายเกินไป ขอให้โชคดีนะค่ะ ❀

นกน้ำเพลินตา สมิหลาเพลินใจ

สวัสดีครับท่านผู้อ่านที่รักและคิดถึงทางคำภาวนาทุกท่าน เดือนๆ หนึ่ง เราจะพบกันผ่านตัวอักษร ผ่านทางอาชีพต่างๆ ผมรู้สึกดีใจและไม่เหงาที่มีท่าน ผู้อ่านเป็นเพื่อนทาง “อุดมสานต์” ครับ และสำหรับเดือนนี้ ผมจะพาท่านๆ เราๆ ไปส่องได้กันครับ เปลี่ยนบรรยากาศกันสักหน่อย ร้อนๆ แบบนี้ต้องไปทะเลครับ

“นกน้ำเพลินตา สมิหลาเพลินใจ เมืองใหญ่สองทะเล เสน่ห์สะพาน ดิน ถิ่นธุรกิจแดนใต้” เป็นคำขวัญประจำจังหวัดสงขลา จังหวัดที่อยู่ทางใต้ของ ประเทศไทย โดยอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 947 ก.ม. ผ่านมาก็ราวๆ ชั่วโมง ครึ่ง ขั้บรณมาก็ราวๆ 10-12 ชั่วโมง ที่นี่มีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งเช่น ทะเลสาบ สงขลา นางเงือก หาดสมิหลา น้ำตกโดนงาซ้าง เมืองโบราณสงขลา ย่านของกิน ถนนนางงามเมืองสงขลา และอำเภอหาดใหญ่ สถานที่ท่องเที่ยว ช้อปปี้ง นอกจาก ที่เที่ยวแล้ว ที่นี่ยังมีวัดอยู่หลายที่ ทั้งหาดใหญ่ ทุ่งลุง ควนเนียง สะเดา แต่ที่ที่ใหญ่ ที่สุดและถือเป็นศูนย์รวมของคริสตชนทั้ง จ.สงขลา คงจะไม่พ้นวัดแม่พระประจักษ์ เมืองลูร์ด หาดใหญ่ ซึ่งมีคุณพ่อเจ้าอาวาสคือคุณพ่อโยฮัน ลิสซันดริน โดยวัด แห่งนี้ตั้งอยู่บนถนนธรรมญูวิถิ ติดกับโรงเรียนแสงทองวิทยา ห่างจากใจกลางเมือง

ไม่ถึงกิโลเมตร ถ้ามาหาดใหญ่มาจับจ่ายใช้สอยผลิตเพลินฝ้ายกายแล้ว เดินมา
อีกนิดก็เห็นวัด ก็จะผลิตเพลินฝ้ายจิตไปตามๆ กันครับ

สำหรับเจ้าของอาชีพที่ผมจะแนะนำในเดือนนี้ชื่อ เปโตร เจริญ
ณ กลองดี อายุ 65 ปี อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 133 ซอย 5 ถนนเพชรเกษม
ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา คู่สมรสชื่อ เทเรซา สาลินี ณ กลองดี อายุ
55 ปี ประกอบอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า โดยเปิดเป็นร้านเล็กๆ ของตนเอง กิจการก็
ไปได้ดีตลอดทั้งปี มีบุตร 2 คนคือ เปโตรนิลา นภัสสรณ์ ณ กลองดี อายุ
19 ปี ปัจจุบันศึกษาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรม
เมคาทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และ เปาโล
ภาสกร ณ กลองดี อายุ 17 ปี ศึกษาอยู่ชั้น ปวช. ปี 3 โรงเรียนเทคโนโลยี
ดอนบอสโก กรุงเทพฯ ที่ต้องไปเรียนถึงกรุงเทพฯ เนื่องจากสนใจทางด้านช่าง

ปัจจุบันเปโตร เจริญ เกษียณอายุแล้ว ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร
เนื่องจากอายุมาก ก่อนเกษียณอายุรับราชการอยู่จนซ่อมบำรุงเครื่องจักรกล
สำนักชลประทานที่ 16 จังหวัดสงขลา แต่ก็ยังไปช่วยให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษา
ที่ชลประทานอยู่บ่อยๆ ส่วนใหญ่จะไปคอยปรึกษางาน และหลบระเบิดที่ปัตตานี
เนื่องจากไม่ค่อยมีใครค่อยลงพื้นที่กัน แต่โชคดีที่ไม่ค่อยได้เจอระเบิดเท่าไร

ครับ สำหรับหน้าที่ตอนที่เป็นช่างซ่อมบำรุง คือ ดูแลและรับผิดชอบให้ชิ้นส่วนเครื่องจักรกลสามารถใช้งานได้ปราศจากข้อขัดข้อง และมีอายุการใช้งานได้ยาวนาน

เปโตร เจริญ เล่าต่อว่า ถึงแม้ชลประทานปัตตานีจะอยู่บนพื้นที่เสี่ยง แต่ก็สงบ ไม่น่ากลัวอย่างที่คิด ปัจจุบันครอบครัวของเราเป็นศตบุรุษ วัดแม่พระประจักษ์เมืองสุรุด หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ก่อนหน้านั้นเปโตร เจริญและภรรยาเคยเป็นสมาชิกสภาภิบาลวัด คอยช่วยเหลือกิจกรรมของวัดสม่ำเสมอ และแม้ว่าปัจจุบันจะไม่ได้เป็นสภาภิบาลวัดแล้ว แต่ก็ยังคงช่วยงานวัดอยู่เสมอ เช่นการติดตามคู่สมรสที่ไม่ได้ทำศีลสมรส ให้มาทำพิธีให้ถูกต้อง ติดตามผู้ที่ทิ้งวัด รวมถึงไปรับ-ส่ง ผู้ที่มาวัดไม่สะดวกในวันอาทิตย์ ตลอดจนเทศกาลสำคัญๆ ของพระศาสนจักรต่างๆ รวมทั้งเป็นกรรมการผู้สูงอายุของวัด ไปเยี่ยมเยียนผู้ป่วยและผู้สูงอายุในเขตวัด

ถามถึงการเดินทางไปวัดวันอาทิตย์กันบ้างครับ เปโตร เจริญ กล่าวว่า “เป็นอะไรที่เป็นปกติไปแล้วสำหรับครอบครัวเรา เนื่องจากวัดค่อนข้างอยู่ใจกลางเมือง ไม่ไกลจากบ้านเท่าไร วันอาทิตย์ก็ไปหาพระตอนเช้า จากนั้นก็ไปพักผ่อนตามประสาครอบครัว บางวันที่มีประชุม หรือมีคุยกับคุณพ่อเจ้าอาวาสเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ของทางวัด หรือส่วนงานที่ผมและภรรยาทำ พวกลูกๆ ก็จะไปเที่ยว ดูหนังกับพวกเยาวชนของวัดด้วยกัน โดยนับได้ว่าวันอาทิตย์เป็นวันนัดเที่ยวด้วยกันของเยาวชนวัดหาดใหญ่ไปโดยปริยาย ซึ่งช่วงนี้ก็ไม่ได้เที่ยว เพราะอยู่ช่วงเตรียมค่ายคำสอนฤดูร้อนของวัดด้วย (ขณะที่ ก.ทำข้ามสัปดาห์ในช่วงเตรียมค่ายครับ) ก็เลยต้องสละเวลาเที่ยว มาเตรียมค่ายสำหรับน้องๆ ให้ได้เข้ากัน สำหรับครอบครัวของเราเป็นสมาชิกอุดมสาร

มาประมาณ 10 ปีแล้ว ส่วนใหญ่จะรับอุดมสารรายสัปดาห์ เนื่องจากว่าจะได้รับข่าวสารรวดเร็วทันสมัย และบ่อยกว่า และต้องขอบคุณปริญญ์ที่คอยส่งอุดมสารทันทุกสัปดาห์ ไม่เคยข้ามสัปดาห์เลย (ยกเว้นช่วงสงกรานต์ปีใหม่ละกัน) ทำให้ครอบครัวของเราไม่พลาดข่าวสารคาทอลิกเลย เรียกได้ว่าอัปเดตกันทุกสัปดาห์เลยทีเดียว”

เป็นอย่างไรบ้างครับ สำหรับอาชีพในเดือนนี้ ผมขอสรุปสั้นๆ ว่า “ไม่ว่าเราจะอายุเท่าไร “ความดี” ยังคงเป็นงานที่เราสามารถทำได้เสมอ” นะครับ ทำหน้าที่ให้สมกับที่พระเจ้าได้เลือกเราให้มาเป็นลูกของพระองค์ สำหรับเดือนนี้ผมขอลาไปก่อน พบกันใหม่เดือนหน้า มาดูกันว่าผมจะนำเสนอแง่มุมในอาชีพไหน ขอคุณทุกท่านที่ติดตามตัวอักษรของผมนะครับ สวัสดีครับ ๕

การพิมพ์คำทอลิกประเทศไทย

ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นงนวิ 14 (ซ.นคสุวรรณ) ถนนพริ ย่านนา กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801 โทรสาร 0-2681-5401, 0-2681-3900 ต่อ 1802 E-mail: thcatcom@foxinfo.co.th

เรื่อง แต่งตั้งหน้าที่ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบคอลัมน์ "พจนมลา"

เนื่องจากอาจารย์ประคิด ชุมสาย ณ อยุธยา ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบคอลัมน์ "พจนมลา" ในนิตยสาร "อุดมศาสตร์" ได้ขอให้มีการพาทามผู้ที่เหมาะสมเข้ามารับผิดชอบแทน ตั้งแต่วันที่ 28 มกราคม 2012 และขณะนี้ได้เลือกสรรบุคคลเพื่อเข้ามาทำหน้าที่ได้เรียบร้อยแล้ว

ในฐานะผู้อำนวยการสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ขอแต่งตั้งคุณพ่อนุสรณ์ แก้วขจร เป็นผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบคอลัมน์ "พจนมลา" ในนิตยสาร "อุดมศาสตร์" สืบต่อจากอาจารย์ประคิด ชุมสาย ณ อยุธยา นับตั้งแต่วันที่ 28 พฤษภาคม 2013 เป็นต้นไป

โอกาสนี้ ขอขอบคุณในความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ที่อาจารย์ได้มอบให้กับอุดมศาสตร์ ตลอดระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงานนี้

ที่สุด ขอต้อนรับคุณพ่อนุสรณ์ แก้วขจร ในการสืบทอดภารกิจนี้ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2013

(คุณพ่อนุสรณ์ ไรยเดช)

ผู้อำนวยการ

สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

8th Floor 122/11 Soi Nonsi 14 (Soi Nak Suwan), Nonsi Rd., Chong Nonsi, Yan Nawa, Bangkok 10120, Thailand.
Tel : 662-681-3900 ext. 1801 Fax : 662-681-5401, 662-681-3900 ext. 1802 E-mail : thcatcom@foxinfo.co.th

“แม่ศรีไพร”

แต่...	คุณแม่ “ศรีไพร” ด้วยใจรักดี	ลูกที่รักมากมายทั้งชายหญิง
	ต่างพร้อมหน้าเดินทางตั้งใจจริง	ร่วมในสิ่งแม่หมายถวายน
คุณ...	ความดีที่สร้างอย่างเด่นชัด	แม่เคร่งครัดจัดการบันดาลผล
	แบกกางเขนตามทางอย่างอดทน	ลูกทุกคนต่างน้อมพร้อมยินดี
แม่...	“ศรีไพร” ใครใคร่ก็รู้จัก	ภาระหนักแข็งขันขันหมั
	เดินตามทางเรื่อยมาห้าสิบปี	เป็นแม่ซีที่รักลูกมากมาย
ด้วย...	ศรัทธาล้นหลมาจากใจแม่	จึงแน่วแน่เดินเข้าสู่เป้าหมาย
	ตามแนวทางพระคริสต์อุทิศกาย	พร้อมถวายคำมั่นในสัญญา
ดวง...	ไฟหนึ่งส่องประกายด้วยใจรัก	ลูกเหนื่อยนักพักกายคลายปัญหา
	เป็นคุณแม่แสนดีมีเมตตา	เสริมชีวิด้วยชีวิตคริสตชน
ใจ...	แสงแสงสว่างทางไสว	จิตแจ่มใสผุดผ่องไม่หมองหม่น
	คือประทีปส่องไกลในภพ	เป็นยอดคนดีแท้ “แม่ศรีไพร”

มาวาดรูปกับครูต๋อย

วาดตามลำดับ
1-15

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

ชวนน้องๆ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน พี่ป๋องเชื่อว่าน้องๆ คงได้ติดตามเรื่องราว “วันสิ่งแวดล้อมโลก” ที่เชิญชวนเราทุกคนได้ร่วมมือกันในการอนุรักษ์และรักษาธรรมชาติ อากาศ สายน้ำ สัตว์ป่า การประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานอย่างรู้คุณค่า เพื่อบ้านเรา ประเทศเรา และเพื่อโลกของเราทุกคน จะน่าอยู่ สวยสดงดงาม อย่างนี้ตลอดไป

พี่ป๋องเชิญชวนน้องๆ เด็กๆ ได้ร่วมกิจกรรมกับสโมสรอุดม산ต์ อาทิ ส่งภาพวาดระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ส่งภาพที่มีรอยยิ้มในคอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้ 2013” ช่วยส่งรอยยิ้ม และกำลังใจแก่กันและกัน และใครสนใจสมัคร “สมาชิกใหม่” ก็รีบเขียนสมัครกันเข้ามาได้เลย นะครับ บ้ายบาย

ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...จูเนียร์โฟโต้ โครงการ 2013

น้องๆ คนไหนมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดม산ต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชมมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” ในปี 2013 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ
ส่งไปที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดม산ต์ ชั้น 8

อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาคสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่งนนทรี ยานนาวา
กทม. 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

รางวัลชมเชย

น้องพรพรหม พยัณวิเชียร น้องนภัสรา อัสวเลิศศักดิ์ น้องกษิต์เดช สารกาญจน์
น้องฤทธิเดช กระบวนงาม น้องศักดิ์ระบิล พานทอง น้องณรนต์ สวงนไพโรจน์
น้องธีรพงศ์ ลาเซอร์ น้องสุเทพ เฉลิมโชคไพศาล

เก็บมาแล้ว เอามาฝาก

“ทำวันนี้ วันพรุ่งจะได้ไม่ร้อน”

ถือเป็น “โชคดีของฟี่ปอง” เพราะบ่อยครั้งจะได้รับเอกสารแจกที่ดีๆ ที่มีสาระ จึงขอนำมาแบ่งปัน เมื่อไม่นานมานี้ได้รับสติ๊กเกอร์ “ACT NOW” (ทำวันนี้ ประหยัดทันที) ของ “ปตท.” เขาทำแจกเพื่อประชาสัมพันธ์ “วันสิ่งแวดล้อมโลก” เพื่อเป็นการช่วยกันลดโลกร้อน และรักษาทรัพยากรไว้ให้ลูกหลาน คนรุ่นหลังต่อไป

- *ไม่ใช้ไฟแรงเกินเมื่อหุงต้มอาหาร = ประหยัดค่าแก๊ส และลดการนำเข้าพลังงาน
- *ถอดปลั๊กเครื่องใช้ไฟฟ้าเมื่อเลิกใช้ = ประหยัดพลังงาน เพื่อเราทุกคน เพื่อประเทศ
- *ปลูกต้นไม้ลดโลกร้อน = ประหยัดค่าแอร์ และเพิ่มอากาศบริสุทธิ์ แดมทำให้โลกสดใส
- *ปิดคอมฯ และหน้าจอเมื่อเลิกใช้ = ประหยัดค่าไฟ และลดการนำเข้าพลังงาน
- *ปิดน้ำทุกครั้งขณะแปรงฟัน = ช่วยชาติประหยัดพลังงานในการผลิตน้ำ
- *ตรวจเช็คลมยางทุก 2 อาทิตย์ = ช่วยประหยัดค่าน้ำมัน ลดการนำเข้าพลังงาน
- *เปิดแอร์ที่ 25 องศา = ช่วยลดการนำเข้าพลังงาน-กระแสไฟฟ้า “เปิดแอร์เมื่อจำเป็น”
- *ไม่เปิดตู้เย็นบ่อยเกิน = เพราะทำให้โลกร้อน และเปลืองค่าไฟ

น้องๆ เด็กๆ เคยรู้สึกบ้างอย่างเป็นสิ่งถูกต้อง แต่น้องๆ กลัวที่จะพูด เพราะคนอื่นไม่เห็นด้วยกับน้องๆ หรือเปล่า? บางทีอาจจะเป็นคนโตกว่าน้องๆ หรือพูดดังกว่า หรือคนเขาถือว่าเป็นคนสำคัญหรือเปล่า? เมื่อพระเยซูเจ้าอยู่ในโลกเรา มีหลายคน รวมทั้งผู้ใหญ่ในบ้านเมืองเชื่อในพระเยซูเจ้า แต่เขาเหล่านั้นไม่กล้าอ้าปากพูดเพราะกลัวพวกฟาริสีที่ไม่เชื่อในพระเยซูเจ้า พระคัมภีร์บอกเราว่าพวกนี้เห็นเกียรติของมนุษย์ใหญ่กว่าเกียรติของพระเจ้า

น้องๆ เด็กๆ รู้ไหมว่ามีหลายคนในสมัยของเราไม่กล้าพูดว่าเขาเชื่อถืออะไร เพราะกลัวว่าคนอื่นจะเยาะเย้ยเอา น้องๆ คงไม่เป็นเช่นนั้นนะ สิ่งที่น้องๆ เชื่อมั่น น้องๆ น่าจะพูดให้คนอื่นฟังด้วย แม้บางครั้งน้องๆ อาจจะรู้สึกกลัวก็ตาม

ควรอ่าน พระวรสารของนักบุญยอห์น บทที่ 12 ข้อ 42 ที่ว่า “ยังมีหัวหน้าชาวยิวหลายคนที่ไม่เชื่อในพระองค์ แต่ไม่กล้าแสดงออกอย่างเปิดเผย เพราะกลัวชาวฟาริสี เกรงว่าจะถูกขับไล่ออกจากศาลาธรรม”

การ์ตูน...คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” ...จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้พี่น้องๆ
ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด
แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องอภิชญา เอกเลิศ (ตรีม) *3188*

เกิด : 24 กุมภาพันธ์ 2543

การศึกษา : โรงเรียนชุมชนประทาย จ.นครราชสีมา

วิชาที่ชอบ : วิทยาศาสตร์ เพราะได้ทำอะไรมากมายในวิทยาศาสตร์
เช่น ในการทดลองหลายสิ่งหลายอย่าง

อนาคตอยากเป็น : ชีสเตอร์ เพราะอยากอยู่ใกล้ๆ พระมากขึ้น
และอยากเรียนรู้คำสอนของพระองค์มากขึ้น

เป็นคนมีนิสัย : โกรธง่าย หายเร็ว ร่าเริง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : ดูทีวี เล่นกับเพื่อนๆ เล่นกีฬา

กีฬาที่ชอบ : ชอบกีฬาทุกชนิด

อาหารที่ชอบ : กะเพราหมูไข่ดาว ส้มตำ ไก่ย่าง

ความสามารถพิเศษ : วาดภาพระบายสี

อื่นๆ : ชอบวาดรูป

น้องปิ่นมณัส ทิมนัน (นัส) *3189*

การศึกษา : โรงเรียนบ้านหนองพลวง จ.นครราชสีมา

วิชาที่ชอบ : คณิตศาสตร์ เพราะได้ความรู้และได้บวก ลบ คูณ และหาร

อนาคตอยากเป็น : ครู เพราะได้สอนให้เด็กๆ เด็กๆ มีความรู้

เป็นคนมีนิสัย : โกรธง่าย หายเร็ว

สัตว์เลี้ยง : สุนัข แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : ดูหนัง ฟังเพลง

กีฬาที่ชอบ : ชอบกีฬาทุกชนิด

อาหารที่ชอบ : ส้มตำ ไก่ย่าง

ความสามารถพิเศษ : ถักกระเป๋

อื่นๆ : เป็นคนชอบสีเขียวมากๆ ค่ะ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคานต์

ชื่อเล่น.....
 ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
 ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....
 เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
 กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **ฟัปอง**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาคลูวรรณ (หนทศ14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

เรือแตก

สวัสดีคะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้ฟ้ออ
มีนิทานมาฝากชื่อเรื่อง “เรือแตก”

เรื่องมีอยู่ว่า มีชายคนหนึ่งเป็นคนรวยและชอบ
เดินทางมากโดยเฉพาะทางเรือ ทุกครั้งที่เขาเดินทาง
เขาจะมีผู้ติดตามไปด้วยมากมาย ไม่ว่าจะเป็นแม่บ้าน
แม่ครัว ยาม คนขนของ และแน่นอนเขาก็ชวนเพื่อนๆ
ของเขาไปด้วย

ครั้งหนึ่งเขาเดินทางไปอีกประเทศหนึ่งเพื่อทำ
ธุรกิจ เขาจึงนำทรัพย์สินสมบัติไปด้วยมากมายแต่ปรากฏ
ว่าในระหว่างเดินทาง เกิดพายุอย่างรุนแรง มีคลื่นสูง และเรือก็โดนคลื่นลมซัดจนเรือร่ว
น้ำเริ่มทะลักเข้าเรือมากขึ้น

พวกเพื่อนของเขาและคนงานต่างเก็บของเก็บสมบัติ แต่ชายคนรวยไม่
ขยับเขยื้อนเลย เพื่อนๆ ต่างคิดว่าเขาช่างขี้เกียจเหลือเกิน ขี้เกียจแม้แต่จะเก็บของก็ให้
คนอื่นเก็บให้ จนมีเพื่อนคนหนึ่งถามว่า ทำไมไม่ทำอะไรเลย ไม่ยอมขยับตัวเลย เศรษฐีก็
ตอบว่าทรัพย์สินหรือทรัพย์สินนั้นหนักมาก ตอนนี้สิ่งที่จำเป็นก็คือเสื้อชูชีพ ไม่ใช่
ทรัพย์สินสมบัติ แล้วเขาก็แจกเสื้อชูชีพให้เพื่อนๆ และคนงานโดยที่ไม่สนใจทรัพย์สินสมบัติเลย

เรือแตกแล้วมันค่อยๆ จมลง พวกเพื่อนๆ และคนงานต่างพยายามขน
ทรัพย์สินสมบัติไปให้มากที่สุด แต่ในที่สุดด้วยความหนักของทรัพย์สินสมบัติพวกเขาต่างก็ต้อง
ค่อยๆ ปล่อยทรัพย์สินสมบัติต่างๆ ทิ้งไป เพื่อให้ลอยตัวในน้ำได้นานที่สุด

สุดท้ายเมื่อพายุสงบลงก็มีทีมหน่วยกู้ภัยมาช่วยเหลือ ทุกคนก็รอดตายแต่ก็ไม่มี
ใครมีสมบัติเหลืออยู่เลย ทุกคนต่างสงสัยและถามว่าเศรษฐีไม่เสียตายเลยเหรอ แต่เศรษฐี
ก็ตอบว่า “สมบัติจริงๆ คือวิชาความรู้ ความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นลมพายุก็ไม่จมน้ำ และ
ยังทำให้เขาสามารถหาสมบัติได้ใหม่ สมบัติเหล่านี้เป็นเพียงของภายนอกเท่านั้น” หลังจาก
นั้นเศรษฐีก็มีเพื่อนใหม่ๆ มากมายหลังจากที่ทุกคนได้ฟังเรื่องราวนี้

น้องๆ เด็กๆ คะ เราต้องขยันตั้งใจเรียนหนังสือกันนะคะ เพราะวิชาความรู้เป็น
ทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าและติดตัวเราไปตลอดชีวิตคะ.....แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าคะ

A black and white line drawing of a young boy with short hair, wearing a collared shirt and trousers. He is holding an open book in front of him and looking down at it with a smile. Several short lines radiate from the top of his head, indicating he is happy or excited.

เยาวชน
 ผู้สูงอายุ
 ผู้ไม่รู้
 ผู้เป็นนักปราชญ์
 ผู้ร่ำรวย
 ผู้ยากไร้
 ผู้ที่เป็นนักฝัน
 ผู้ฝึกหัด
 ผู้อ่อนแอ
 ผู้เข้มแข็ง
 ผู้โง่เขลา
 ผู้ต่ำต้อย
 ผู้มีความทุกข์
 ผู้อ่อนล้า
 ผู้เป็นคนบาป
 ผู้สงสัย
 คริสตชนทุกคน

[illegible]

เพื่อเรียนรู้ว่าควรดำรงชีวิตอย่างไร
เพื่อเรียนรู้ว่าควรตายอย่างไร
เพื่อพบปรัชญา
เพื่อพบความสับสน
เพื่อมีความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
เพื่อพบความบรรเทาใจ
เพื่อพบความปิติ
เพื่อพบคำแนะนำ
เพื่อพบพลัง
เพื่อพบทิศทาง
เพื่อพบการเตือนสอน
เพื่อพบความยินดี
เพื่อพบสันติสุข
เพื่อพบการพักผ่อน
เพื่อพบความรอด
เพื่อพบความมั่นใจ
เพื่อพบการนำทางไปสู่พระเจ้า

84

มุมเด็กศิลป์

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ “พระองค์จะทรงดูแล”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 5 กรกฎาคม 2013)

๐๐ นูฉวย

ตามท้องคัมภีร์สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 (พระสันตะปาปาภักตติคุณ) ทรงเชิญชวนเยาวชนทั่วโลกให้เข้าร่วมงานวันเยาวชนโลก ณ เมืองริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล ภายใต้หัวข้อพระคัมภีร์ “เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา” (มธ 28:19)

ดังนั้น คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนฆราวาส แผนกเยาวชน จึงให้การสนับสนุนผู้แทนเยาวชนคาทอลิกไทยเข้าร่วมงานดังกล่าว ซึ่งมีผู้เข้าร่วม 25 ท่าน โดยจะเดินทางระหว่างวันที่ 13 กรกฎาคม ถึง 3 สิงหาคม ค.ศ. 2013 กิจกรรมต่างๆ จะมีอะไรบ้างโปรดติดตามตอนที่ 2 ในเดือนหน้านะคะ

และเพื่อให้การเข้าร่วมงานวันเยาวชนโลกเปี่ยมไปด้วยประสิทธิภาพ ทางแผนกเยาวชนฯ จึงจัดอบรมเตรียมผู้แทนเยาวชนไทย ระหว่างวันที่ 8-9 มิถุนายน ที่บ้านชาววิโอ อ.สามพราน จ.นครปฐม เพื่อให้ผู้เข้าร่วมทุกท่านได้ทำความรู้จักซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งแนะนำหัวหน้ากลุ่มและสมาชิกเพื่อเสริมสร้างมิตรภาพก่อนการเดินทาง

การเรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับงานวันเยาวชนโลก เหตุผลที่องค์สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ทรงกำหนดให้มีงานเยาวชนโลกขึ้น ก็เพื่อให้เยาวชนจากทั่วโลกมาเฉลิมฉลอง และมีกิจกรรมเสริมสร้างความเชื่อความศรัทธาร่วมกัน ทั้งการเรียนรู้คำสอน การชุมนุมภาวนา การคืนดีกับพระเจ้าผ่านทางศีลอภัยบาป การแนะนำจิตวิญญาณ นิทรรศการ การแสดงดนตรี และที่สำคัญคือการเดินเฝ้าพร้อมกับพระสันตะปาปา ซึ่งในโอกาสนี้ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ก็จะเข้าร่วมพบปะกับเยาวชนด้วย

การศึกษาศันจากสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 (พระสันตะปาปาภักตติคุณ) ที่ทรงเขียนถึงเยาวชนโลก ก่อนที่ท่านทรงสละตำแหน่ง พระองค์ได้ทรงท้าทายเยาวชนให้เป็น “ธรรมทูตแถวหน้า” กล่าวคือจะไปบอกเล่าเรื่องราวของพระเยซูเจ้าแก่เพื่อนต่างศาสนา และชักชวนเขาให้มาเป็นศิษย์ของพระคริสต์เจ้า

นอกจากสัญลักษณ์กางเขนวันเยาวชนโลก และรูปแม่พระแล้ว ยังมีนกยูงองค์อุปถัมภ์ของงานเยาวชนโลกอีก 18 องค์ ที่ได้รับการคัดเลือกขึ้นมาเพื่อให้เป็นแบบอย่างแห่งความเชื่อแก่เยาวชนที่จะถือปฏิบัติและสามารถเดินตามแบบอย่างความเชื่อนี้ได้

ในการเข้าร่วมงานเยาวชนโลกครั้งนี้ พวกเราคนไทยจะเข้าร่วมงานชุมนุมเยาวชนสัปดาห์ คริสต์ที่ 1 และร่วม Mission Week เพื่อเรียนรู้จักจิตตารมณ์และงานอภิบาลของคณะรอยแผลศักดิ์สิทธิ์ เพื่อคนยากจนในประเทศบราซิล ดังนั้นจึงมีความสำคัญยิ่งที่ผู้เข้าร่วมจะเรียนรู้จักคณะนี้ก่อนเข้าร่วมงานดังกล่าว

การเตรียมตนเองก่อนการเดินทางเข้าประเทศบราซิล ซึ่งทุกคนจะต้องฉีดยาป้องกันไข้เหลือง (Yellow Fever) พร้อมทั้งนำหลักฐานการฉีดวัคซีนดังกล่าวแนบมาพร้อมกับหนังสือเดินทาง การเรียนรู้จักวัฒนธรรม การวางตัว ภาษาท้องถิ่น และเตรียมการแสดง

วัฒนธรรมไทย ก็เป็นอีกหนึ่งที่สำคัญและควรศึกษาก่อนการเดินทาง

การเข้าร่วมงานวันเยาวชนโลก ถือเป็นโอกาสดีที่เราจะได้ถ่ายทอดความเชื่อด้วยความรักร้อนรนไปยังเพื่อนๆ จากทั่วโลก เยาวชนเป็นทรัพยากรที่มีค่าและสำคัญมากสำหรับพระศาสนจักรและสังคม จงเป็นธรรมทูตแถวหน้า! และเป็นประจักษ์พยานต่อความรักของพระเจ้า

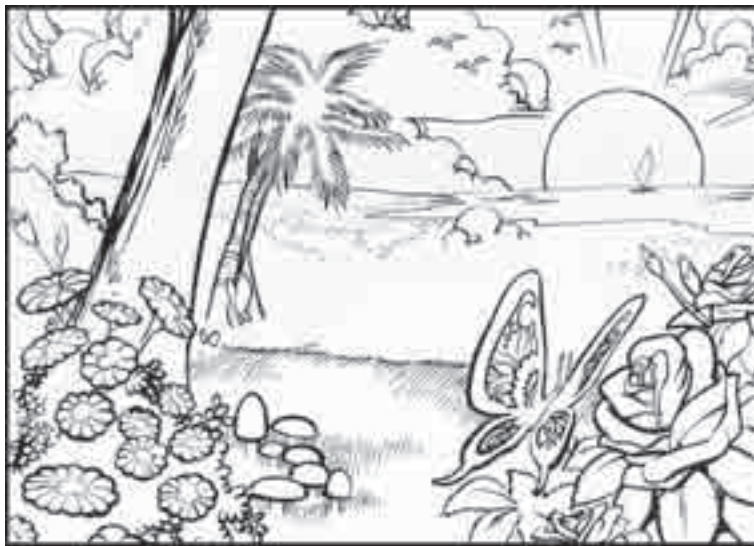
ขอพี่น้องทุกท่านภาวนาเพื่อผู้แทนเยาวชนไทย ในการเดินทางไกลเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ความรักร่วมด้วยเทอญ

เกมสุดมหัศจรรย์

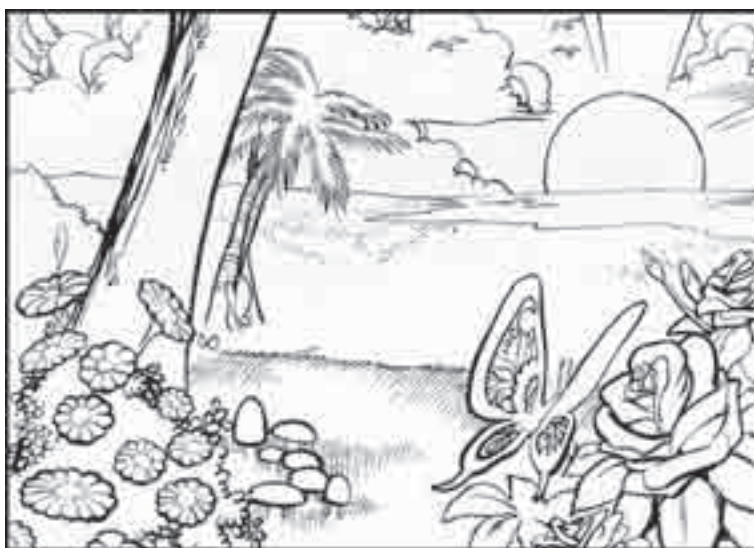
“ฟ้า แผ่นดิน และสิ่งประดับทั้งปวงก็สำเร็จบริบูรณ์” (ปฐมกาล 2:1)... พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบโลกนี้แก่เราทุกคน นื่อง ๆ เด็ก ๆ ต้องช่วยกันดูแลรักษาสรรพชาติของโลกใบนี้ให้เขียวชอุ่มชุ่มชื้น สดใส น่ายุติตลอดไปนะครับ

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้นื่อง ๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

Chapter 18

Frustration

บทที่ 18

การทำให้ไม่สมหวัง

Dick: “Harry, what is the meaning of **frustration**? Sammy, a high school teacher, told me days ago that he suffered from frustrations. He is good at English and French but the principal asked him to teach physical-drill. When he had some free time, the principal would give him some extra work. When he was at home his mother-in-law pretty often nagged him for more money and so on. He has been more or less depressed. Why should such things happen to him and what to do, then?”

Harry: “**Frustration** means:- (a) to cause some one to have some feelings of annoyed disappointment or dissatisfaction: (b) to prevent the fulfillment of ; cause the failure of ; after knowing the meanings them please listen to the Ecc. Ch.9: 11&12, you’ll understand well the preordination of God (11) *I realized another thing, that in this world fast runners do not always win the races, and the brave do not always win the battles. Wise men do not always earn a living, intelligent men do not always get rich, and capable men do not always rise to high positions. Bad luck happens to everyone. (12) You never know when your time is coming. Like birds suddenly caught in trap, like fish caught in a net, we are trapped at some evil moment when we least expect it .*”

Dick: “Thanks a lot, Harry. Now it makes me also understand the Ecc. Ch.9:11&12 :- **God controls the actions of wise and righteous men, even their love and their hate. No one knows anything about what lies ahead of him.**”

ดิก “คุณแฮร์รี่ กรุณาอธิบายความหมายของ การทำให้ไม่สมหวัง? คุณแซมมี่ เพื่อนของผม เป็นครูโรงเรียนมัธยม บ่นกับผมว่าหมื่นเขาประสบแต่ความไม่สมหวังอยู่บ่อยๆ เขาเก่งภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส แต่ครูใหญ่ให้เขาไปสอนพลศึกษา ตอนว่างก็ไม่ได้ว่าง ครูใหญ่เอางานมาให้ทำ กลับบ้านโดนแม่ยายเหน็บเรื่องเงินไม่พอใช้ แซมมี่รู้สึกหดหู่มาก มัวแต่คิดว่า ทำไมหนอสั่งเลวร้ายแบบนี้ต้องเกิดขึ้นกับเขา เราจะช่วยเขาได้อย่างไรครับ คุณแฮร์รี่”

แฮร์รี่ “ที่คุณเล่ามานั้นตรงกับความหมายของมันเลย คือ (ก) ทำให้รู้สึกหงุดหงิดในความผิดหวังหรือทำให้เกิดความไม่พอใจ (ข) เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จและทำให้เกิดความล้มเหลว” เมื่อทราบความหมายแล้วก็อ่านปัญญาจารย์ บทที่ 9 ข้อ 11 และ 12 จะช่วยให้เราเข้าใจดีขึ้นในการที่พระเจ้าทรงสอนบางอย่างให้เราทราบไว้ล่วงหน้าว่าสิ่งที่เราคิดหวังอาจจะไม่เป็นดังที่คาดไว้ก็ได้ (11) ข้าพเจ้ายังทราบอีกอย่างหนึ่งในโลกนี้เมื่อวิ่งแข่ง คนวิ่งเร็วมิได้ชนะเสมอไป คนกล้าหาญก็มิได้ชนะสงครามอยู่เสมอ คนฉลาดก็มิได้ทำมาหาเลี้ยงชีพเสมอไป คนมีสติปัญญาก็มิได้ร่ำรวยอยู่เสมอ คนมีความสามารถก็มิได้เลื่อนตำแหน่งเสมอไป โชคร้ายเกิดขึ้นแก่ทุกคน ท่านไม่รู้ว่าจะมีมาถึงท่านเมื่อไร (12) ก็เป็นเหมือนนกที่ติดกับดักนั้นแหละเหมือนปลาที่ติดอวน เราติดกับดักของความชั่วในขณะที่เราคาดไม่ถึง”

ดิก “ขอบคุณมากคุณแฮร์รี่ หลังจากที่ได้อ่านปัญญาจารย์ บทที่ 9 ข้อ 11 และ 12 มันทำให้ผมเข้าใจ ข้อ 1 อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าใคร่ครวญอยู่ยาวนานถึงเรื่องนี้ ก็เห็นว่าพระเจ้าทรงควบคุมการกระทำของคนมีสติปัญญาและคนดี แม้กระทั่งความรักและความเกลียดชังของเขา ไม่มีผู้ใดทราบว่ามีอะไรคอยอยู่เบื้องหน้าเขา”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

บริการติดตั้งงานระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสึบบโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั่วทันที

"ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมงานช่างจากต่างประเทศ"

-**Chemical Construction** จำหน่ายคัมกับทำก่อสร้าง
ป้ายาผสมคอนกรีตปูบทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั่วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุฉนวนกันน้ำหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังคั่นรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนียน แอ็สซีซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

เรียน คุณ ป.ณ. สาธุฯ ที่นับถือ

ดิฉันไปร่วมมิสชาที่วัด พอจบพิธีคุณพ่อเจ้าวัดประกาศว่า “ขอพี่น้องช่วยกันไปซักชวน และไปบอกต่อๆ กันด้วยว่า ทางวัดจะเปิดสอนคำสอนสำหรับเด็ก และผู้ใหญ่ หากใครมีเพื่อนหรือคนรู้จักที่สนใจศาสนาคริสต์ อยากเรียนคำสอน อยากรู้เรื่องพระเยซู ก็สามารถแนะนำ และให้มาขอสมัครเรียนได้กับคุณพ่อที่บ้านพักพระสงฆ์ และอีกเรื่องหนึ่งคือ หากมีญาติ - พี่น้องที่ทิ้งวัด ไม่กล้าเข้าวัด หรืออาจเป็นเพราะแต่งงานไม่ถูกต้อง หรือมีปัญหาเรื่องชีวิตสมรส ก็ขอให้มาติดต่อ มาพูดคุยกับคุณพ่อ (พระสงฆ์) ที่บ้านพักพระสงฆ์ได้ เพราะพระศาสนจักรนั้นเปิดกว้าง และพยายามช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ เหล่านี้อยู่แล้ว...”

ดิฉันอยากจะเรียนปรึกษา คุณ ป.ณ.สาธุฯ ว่า ดิฉันมีญาติที่เข้าข่ายตามที่คุณพ่อเจ้าวัดได้ประกาศอยู่เหมือนกัน และมีหลานๆ บางคนที่ยังไม่ได้เรียนคำสอน (แต่ล้างบาปแล้ว) ซึ่งทั้งพ่อและแม่ของหลานๆ ก็แยกทางกันไปแล้ว ต่างคนต่างก็ไปมีแฟนใหม่ โดยไม่ได้ทำพิธีแต่งงาน และต่างคนต่างถือศาสนา... คำว่า “ชีวิตคริสตัง” ของครอบครัวนี้และลูกๆ ดูจืดจางลงไป... ดิฉันเองก็ กลัวๆ กลัวๆ (เราแค่ป้าแก่ๆ คนหนึ่ง) ไม่รู้จะไปพูดหรือไปซักชวนเขาอย่างไร? คุณป.ณ.สาธุฯ ช่วยแนะนำหน่อยนะคะ

ขอขอบคุณอย่างสูง

มารีอา ภาวนา แก้วรุ่งเรือง

ตอบ คุณมารีอา ภาวนา แก้วรุ่งเรือง

ผมแยกคำถามคุณเป็น 2 ประเด็นก็แล้วกันนะครับ เพราะประเด็นแรกดูเหมือนจะไม่ได้ถามอะไรเพียงแต่อยากเสนอความคิดที่ชื่นชม

ประเด็นแรกการเปิดสอนคำสอนให้แก่ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ ซึ่งจัดโดยคุณพ่อตามวัดต่างๆ มีช่วงเวลาเรียนที่แน่นอนในช่วงปีหนึ่งๆ นับว่าเป็นการแพร่ธรรมที่ยังเป็นสิ่งจำเป็นในยุคสมัยของเราอย่างมาก เพียงแต่ถ้าเราทำได้ก็อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาเรียนมากขึ้น เช่น

ปีนี้จัดเรียนช่วงเช้า ปีถัดไปจัดเรียนช่วงค่ำ สลับกัน เพราะผู้มาเรียนบางคนอาจสะดวกไม่เหมือนกัน ก็เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่สัตบุรุษอย่างมาก ส่วนเด็กๆ สอนวันอาทิตย์เลยก็ได้ พ่อแม่พาลูกมาวัดวันอาทิตย์อยู่แล้ว หลังมิสซาพอพักทายกันแล้วก็มีครูหรือบราเดอร์สอนคำสอนให้แก่เด็กๆ ในวันอาทิตย์เลยก็สะดวกดี พ่อเที่ยงก็เลิก พ่อแม่ก็พาลูกไปทานข้าวกันเป็นวันครอบครัว บางวัดจัดสอนคำสอนผู้ใหญ่ตอนค่ำ วันธรรมดา เขาเลิกงานทานข้าวแล้วก็มาเรียน บางวัดนัดกับผู้เรียนเป็นครั้งๆ เอาเวลาที่ตรงกันระหว่างคุณพ่อและผู้เรียน บางวัดทำยิ่งกว่านั้นคือ สอนช่วงเช้า เพราะบางคนเปิดร้านตอนบ่าย หรือขาย

อาหารตอนเย็น ผมคิดว่าการแพร่ธรรม ส่วนหนึ่งก็คือการอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนมาเรียนได้ ในพระคัมภีร์เล่าว่านักบุญเปาโลท่านต้องฉวยเวลาพักเที่ยงของชาวเอเฟซัส คือพวกเขาทำงานกันตอนเช้า พอ 11.00 น. พักเที่ยง ท่านก็ไปที่ห้องประชุมของชายคนหนึ่งชื่อ ไทรินัส แล้วก็สอนไปจนถึง 16.00 น. เพราะชาวเอเฟซัสจะพักเที่ยงยาว และทำงานจากสี่โมงเย็นไปจนถึงค่ำ ทำอยู่เช่นนี้เป็นเวลาสองปี (กจ 19:8-10) คุณพ่อท่านไม่เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง แต่เอาสัตบุรุษเป็นที่ตั้ง เพราะเห็นแก่การสอนคำสอนแพร่ธรรมนั่นเอง

ประเด็นที่สองอันนี้เป็นปัญหาของคุณและอีกหลายคนที่มีน้ำใจคืออยากช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ห่างเหินการปฏิบัติกิจศรัทธา หรือช่วยเหลือครอบครัวที่ “ชีวิตคริสตังจืดจางลง” ให้กลับมามีชีวิตคริสตังที่มีชีวิตชีวา ‘เราก็แค่ป้าแก่ ๆ คนหนึ่ง’ ผมคิดว่า เราควรเริ่มต้นด้วยการรักพวกเขาเท่าที่ทำได้ มีเงินน้อยอาจจะซื้อขนมเล็กน้อย ๆ ไปฝากเด็ก ๆ พบเจอสัตบุรุษที่วัดถ้าสนิทกันลองถามว่าที่บ้านเขามีเสื้อผ้าเด็กที่คับแล้วใส่ไม่ได้บ้างไหม แต่สภาพดี ก็แบ่งปันนำไปให้เด็กเหล่านี้ เครื่องเขียน ของเล่น สมุด โต๊ะเขียนหนังสือ ฯลฯ เราก็แค่ป้าแก่ ๆ คนหนึ่งที่รักลูกหลานได้ ตรงนั้นแหละครับที่จะเป็นจุดเริ่มต้นชีวิตคริสตังที่มีชีวิตชีวาของพวกเขา เพราะเขาจะสัมผัสความรักของพระที่มีอยู่จริงผ่านทางกิจการเมตตาที่มนุษย์กระทำต่อกัน เห็นไหมครับเราไม่ต้องเริ่มที่ชักนำเขาไปเรียนคำสอนหรอก แต่เมื่อเราคุ้นเคยและรักกันแล้ว พวกเขาจะรู้ได้เลยว่าที่คุณมีเมตตาต่อบ้านเขามาเป็นเพื่อน เป็นกำลังใจ ก็เพราะคุณมีพระในชีวิต นานไปสักพักคุณอาจจะเฝ้าปากชวนเขาว่า อาทิตย์หน้าป้าจะมารับไปร้องเพลงในพิธีมิสซาที่วัดกันนะ เราจะเห็นว่าการเริ่มต้นเรียนคำสอนพูดเรื่องศาสนาคือการเริ่มต้นเป็นประจักษ์พยานความรักของพระที่มีต่อเราในโลกนี้ แล้วอย่าหวังผลงาน ผลตอบแทน หรือแม้แต่หวังว่าจุดหมายของเราต้องสำเร็จ เราทำทั้งหมดเพราะเรารักเขา ผมลืมบอกไป เริ่มแรกสุดเราต้องสวดขอพระเปิดดวงใจของเขาให้รับรู้เรื่องราวความรักของพระได้ง่าย ๆ นี่เป็นขั้นตอนแรกของการนำเขากลับมาหาพระคือ สวดภาวนาขอพระเปิดดวงใจของเขาให้ได้สัมผัสความรักของพระต่อเขาที่มีมาตั้งนานแล้ว แต่เขาไม่รู้ไม่ตระหนัก

คุณจะได้เห็นว่างานประกาศพระวรสาร หรือการประกาศข่าวดี เราต้องนำข่าวดีมาให้เขาเลย ไม่ต้องไปบอกว่าเขาจะให้แต่ให้เลย ของที่ให้เป็นของดี อันนั้นว่าเป็นข่าวดี คือความรักของพระที่มีอยู่รอบตัวเรา คุณพ่อตามวัดต้องมีตารางเวลาที่อำนวยความสะดวกเพื่อสอนคำสอนให้เขาเลย ถึงจะเป็นข่าวดีจริง พระเยซูเจ้าทรงเห็นคนพิการพระองค์ทรงรักษาเขาให้หายทันทีเลย นี่ไงครับ ข่าวดี

ป.ณ.สาธุฯ

สมโภช ท่านยอห์น บัปติสต์

(24 มิถุนายน)

คือผู้ถางทางหยาบให้ราบรื่น
คือผู้ยืนยันย้ำคำสวรรค์
คือผู้ถ่อมใจแท่นเนนินด์ร์
คือผู้นั้น... ท่านยอห์น บัปติस्ता

เกิดจากพ่อและแม่ที่แก่แล้ว
ดูไม่มีวีแววเป็นดังว่า
เอลิซาเบธ เธอก็ล่วงวัยชรา
ส่วนท่าน เสดลริยาห์ หาด่างไป

สิ่งที่ไม่เคยเห็นก็ได้เห็น
สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ก็เป็นได้
เพราะเหตุว่าถ้าพระองค์ประสงค์ใด
จะอย่างไรก็ลุล่วงอย่าหวังเลย

22 มิถุนายน 2001

จากหนังสือ รวมบทกลอนของภัศม์ “ก้าวเดินอย่าเกินก้าว”